

Programació didàctica de valencià

Escola Oficial d'Idiomes de Sagunt

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

CURS 2022/2023

ÍNDEX

	Pàg.
1. Introducció	4
2. Organització i funcionament del departament	6
3. Metodologia	8
4. Competències generals bàsiques	15
Competències comunicatives per nivells	
5. Nivell A2 (bàsic)	18
6. Nivell intermedi B1	37
7. Nivell intermedi B2	53
8. Nivell avançat C1	70
9. Nivell avançat C2 (primer i segon cursos)	95
10. Accés als nivells de valencià	121
11. Avaluació	122
12. Certificació	125
13. Material didàctic	126
14. Biblioteca i Mediateca lingüística	136
15. Activitats culturals	136

1 INTRODUCCIÓ

L'ensenyament d'EOI parteix d'un model de llengua entesa com a ús efectiu, tal com apareix definida en el *Marc Comú Europeu de Referència per a les Llengües*: aprenentatge, ensenyança i avaluació. Així mateix, els nivells previstos per a aquestes ensenyances es basen en els nivells de referència del Consell d'Europa. Els objectius generals i específics per a cada una de les destreses, la selecció dels distints tipus de continguts i els criteris generals d'avaluació que s'enuncien són igualment coherents amb este enfocament.

El valencià ha patit un procés de minorització lingüística que cal superar, en un context marcat per la multiculturalitat i el multilingüisme. Al País Valencià, s'ha d'insistir en l'ensenyament de la llengua a no valencianoparlants de diferents procedències geogràfiques i també als valencianoparlants adults que no han tingut la possibilitat de ser escolaritzats en valencià o necessiten millorar les destreses escrites. A més, la constant interacció amb ciutadans d'altres pobles, molt freqüent a la nostra terra, requereix el desenvolupament d'estratègies adequades, inclosa la mediació.

El Marc de Referència ens presenta un enfocament orientat a l'acció, a l'ús de la llengua. De tal enfocament es deriva un model de competència comunicativa lingüística que té una base fonamentalment pràctica, que s'equipara amb la capacitat d'ús de l'idioma i que comprèn tant la competència lingüística com les competències sociolingüística i pragmàtica. Es tracta que l'estudiant de llengües, com a futur usuari de l'idioma, arribe a ser capaç de posar en joc les competències mencionades per dur a terme activitats lingüístiques mitjançant del processament receptiu i productiu de textos de distint tipus sobre diversos temes, en àmbits i contextos específics, i per mitjà del desenvolupament de les estratègies més adequades per dur a terme les dites activitats. D'aquestes competències, les purament lingüístiques són un mer vehicle per a la comunicació i, en este sentit, l'alumnat haurà d'adquirir-les mitjançant tasques en què s'utilitzaran materials autèntics que els permetran entrar en contacte directe amb els usos i característiques de les cultures en qüestió.

Les tasques d'aprenentatge, dissenyades a partir dels objectius específics que es pretenen aconseguir, han de ser també comunicatives per oferir a l'alumnat adult l'oportunitat d'utilitzar l'idioma tal com ho faria a situacions reals de comunicació. En el context d'unes tasques d'aquestes característiques, l'alumnat realitzarà activitats d'expressió, comprensió, mediació o una combinació d'elles. Per dur a terme eficaçment les tasques corresponents se li haurà de proporcionar a l'alumnat uns coneixements formals que li permeten comprendre i produir textos ajustats a les necessitats de comunicació.

Per tot el que hem dit, el material didàctic escollit es centra en les cinc activitats de llengua bàsiques: comprensió oral i escrita, expressió oral i escrita i mediació, així com el domini pràctic del sistema lingüístic. Interessa, doncs, l'aspecte comunicatiu i funcional de la llengua que ens permeta relacionar el coneixement de les estructures lingüístiques amb les informacions contextuais de la comunicació.

El coneixement del marc social i cultural s'ha de treballar tenint en compte l'especificitat de la nostra cultura i les aportacions importants de sociòlegs, sociolingüistes i

historiadors de la llengua que han definit les normalitzacions lingüístiques més reeixides al llarg dels segles XIX i XX.

El Reial decret 1041/2017, en l'article 4, estableix que en la determinació del currículum per als ensenyaments de nivell Bàsic i la regulació dels corresponents certificats acreditatius d'haver superat les exigències acadèmiques establides per a l'esmentat nivell, les administracions educatives prendran com a referència les competències pròpies del nivell A del Marc Comú Europeu de Referència de les Llengües, que se subdivideix en els nivells A1 i A2. El decret 242/2019 del 25 de octubre, del Consell, desplega el reial decret anterior pel que fa a l'ensenyament i el currículum d'idiomes de règim especial.

En aquest sentit, els ensenyaments d'idiomes de règim especial, en les seues distintes modalitats, en les escoles oficials d'idiomes es podran organitzar en els nivells següents: Bàsic A2, Intermedi B1, Intermedi B2, Avançat C1 i Avançat C2.

L'anteriorment esmentat **Decret 242/2019, de 25 d'octubre de la Conselleria d'Educació** estableix per al valencià la impartició en un curs per nivell en A2, B1, B2 i C1 i dos cursos en C2, que enguany continuem.

Ahora, el Reial decret 1/2019, d'11 de gener estableix els principis comuns d'avaluació per a les proves de certificació oficials des dels nivells B1 al C2 i fixa els criteris comuns que s'hauran de tindre en compte per a elaborar les proves de certificació tot incloent la mediació (escrita i oral).

Ens referim ací també a la *Carta europea de les llengües minoritàries* de 2001 que reconeix la necessitat d'oficialitzar en l'àmbit europeu la nostra llengua així com al *Portfolio europeu de les llengües* i al *Projecte lingüístic de centre* que enguany seran aplicats i actualitzats a l'Escola amb participació de tots els departaments.

2 ORGANITZACIÓ I FUNCIONAMENT DEL DEPARTAMENT DE VALÈNCIA

El departament de valencià està integrat, durant el curs 2022/2023, per tres membres a jornada completa. Hem incorporat un grup més de C1, fet que, juntament amb la introducció de la reducció d'horari per al cap de departament, ha permés que la tercera plaça de professorat haja passat de la mitja jornada a la completa.

Primerament, volem remarcar que enguany hem realitzat, de moment, tres **proves de nivell**, que corresponen als mesos de juny, setembre i octubre. Aquest departament facilitarà l'adequació de l'alumnat no valencianoparlant al ritme de les classes i es fomentarà l'adquisició de la destresa oral en la major mesura possible. És cert que l'alumnat castellanoparlant que es matricula als nostres grups és d'allò més nombrós. A més, un gran percentatge de l'alumnat té un coneixement passiu del valencià. Cal afegir que també hi ha no valencianoparlants que tenen una primera llengua diferent del castellà.

Per això, pretenem que l'alumnat es familiaritze amb el valencià, que l'escolte i el parle tant com pugui i per tant, de tot allò que en el currículum s'inclou, farem especial incidència en les qüestions referides a les **funcions comunicatives**, al lèxic i a la **producció i mediació de textos orals i escrits** per tal d'assolir l'objectiu que creiem fonamental: expressar-se amb fluïdesa i correcció en tots els àmbits d'ús de la llengua. Lògicament, tots els continguts referits al domini pràctic del sistema lingüístic també es treballaran, la qual cosa els permetrà introduir-se plenament en els conceptes que s'hi estudien, i sempre en relació a les àrees comunicatives abans esmentades.

Cal dir també que l'alumnat oficial i de fora de l'Escola que vulga presentar-se com a alumnat lliure a les **proves de certificació** des de B1 a C2 (PUC), s'hi podrà inscriure al febrer a la Secretaria d'aquesta escola. Aquesta matrícula dona lloc a dues convocatòries: la maig-juny i la de juliol. Tant l'alumnat oficial dels cursos integrats com de segon curs de C2, faran la mateixa prova que els alumnes lliures. Els objectius i continguts es troben en el **Reial decret 1041/2017, de 22 de desembre**, pel qual es fixen les exigències mínimes del nivell bàsic a l'efecte de certificació, s'estableix el currículum bàsic dels nivells intermedi B1, intermedi B2, avançat C1 i avançat C2, dels ensenyaments d'idiomes de règim especial que regula la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, i s'estableixen les equivalències entre els ensenyaments d'idiomes de règim especial regulats en diversos plans d'estudis i els d'aquest Reial decret.

A més cal tindre en compte la **Resolució de 4 de juliol de 2018**, del secretari autonòmic d'Educació i Investigació, per la qual es dicten instruccions en termes d'ordenació acadèmica i organització de les escoles oficials d'idiomes valencianes durant el curs 2018-2019, en els annexos 2 i 3, pel que fa als nivells bàsic 1 i nivell bàsic 2 i el Reial decret 17/2019, que ja inclou la mediació com una activitat de llengua que s'ha d'avaluar de manera independent.

La novetat introduïda ara fa dos cursos fa referència a la possibilitat de promocionar del nivell A2 al B1 i del B1 al B2 mitjançant l'avaluació continuada a l'escola. Això no exclou que es puguin presentar a les PUC si volen optar a una certificació oficial.

A més d'això, la **Resolució de 4 de maig de 2020**, de la Secretaria Autonòmica d'Educació i Formació Professional permet deslligar la certificació de la promoció de

l'alumnat oficial, de manera que poden accedir al següent curs i/o nivell sempre que la mitjana de les cinc activitats de llengua supere el 6, malgrat que en tinguen una entre el 5 i el 6.

Tenim en compte les resolucions publicades el 4 de novembre de 2021, el 14 de febrer de 2022, el 25 de febrer de 2022 i el 16 de juny de 2022, de la Direcció General de Política Lingüística i Gestió del Multilingüisme, relatives a l'avaluació de les PUC mentre no n'hi haja més de posteriors.

3 . METODOLOGIA

Seguint el que estableix el decret 155/2007, de 21 de setembre de 2007, del Consell, pel qual es regulen els ensenyaments d'idiomes de règim especial en la Comunitat Valenciana, i el decret 138/2014, de 29 d'agost, del Consell, atendrem als següents principis metodològics:

Les classes s'impartiran en l'idioma objecte d'estudi per a garantir una major exposició directa a la llengua del procés d'ensenyament-aprenentatge.

Les classes s'organitzaran de manera que s'afavorisca la comunicació entre l'alumnat i s'hi fomente la dinàmica de grup(s) que afavorirà la col·laboració, l'empatia, el respecte i l'interès.

Els objectius se centren en l'ús efectiu de l'idioma i, per tant, les pràctiques d'ensenyament i aprenentatge s'orientaran perquè l'alumne hi tinga una participació activa el major temps possible.

Els distints tipus de competències de comprensió, expressió, interacció, mediació s'integraran dins de tasques comunicatives que en posen en pràctica una o més d'una. En aquest procés, les competències purament lingüístiques seran només un mer vehicle per a la comunicació.

Les tasques d'aprenentatge hauran de ser reals o versemblants, la qual cosa suposa que hauran d'estar definides en termes d'acció, tindre una finalitat clara, estar ben contextualitzades i produir un resultat. A més, hauran d'estar enfocades cap a la vida real.

La importància d'una metodologia basada en l'enfocament funcional cobra especial rellevància perquè:

- Facilita una millor definició dels exponents funcionals i els continguts gramaticals.
- Ens permet detectar necessitats específiques.
- L'alumne detecta una aplicació immediata a la vida real.
- Facilita l'aprenentatge de les estructures gramaticals dotant-les d'una aplicabilitat més real.
- Ens fa reflexionar més sobre la llengua.
- Propiciem una millor ensenyança dels continguts socioculturals i sociolingüístics perquè l'alumne s'ha d'enfrontar a situacions quotidians i costums populars.

Les característiques de les activitats que es duren a terme (textos o material de base utilitzat, tema, operacions que comporta, duració, nombre de participants, instruccions, etc.) i les condicions en què es realitzaran (quan i com), s'establiran essencialment en funció dels objectius específics que es pretenen aconseguir en cada curs.

Els mitjans, els mètodes i els materials que s'hi utilitzaran seran tan similars com siga possible a aquells que l'alumnat puga trobar i se seleccionaran en funció de la idoneïtat per a aconseguir els objectius establerts.

L'ús adequat de la llengua tindrà més importància que conèixer-ne el del sistema teòric i la mera correcció formal. Pensem que els errors de l'alumne són inevitables, que formen part de la interllengua de transició, i per tant, no han de tindre's en compte excepte quan siguen sistemàtics o interferesquen en la comunicació. Però sí que se n'ha de fer una anàlisi a fi que l'alumne reflexione sobre la seua actuació i la millore.

El paper del professorat serà essencialment el de facilitar la participació de l'alumne en la realització d'activitats comunicatives, avaluar-ne l'actuació, orientar-lo respecte a aquesta i indicar-li com pot desenvolupar les seues competències i les seues pròpies estratègies d'aprenentatge.

Fomentarem la competència d'aprendre a aprendre, que té com a objectiu potenciar en l'alumne la capacitat d'autoaprenentatge, té també una importància definitiva en un procés de què ha de responsabilitzar-se. En aquest sentit, caldrà desenvolupar en l'alumne, no sols les seues capacitats innates, sinó també estratègies d'aprenentatge adequades per a l'autoformació i actituds positives envers el procés d'ensenyament-aprenentatge.

Es fomentarà l'ús de les TIC com a mitjans que faciliten l'ensenyament-aprenentatge de llengües, que amplien els límits de la comunicació, que faciliten la pràctica de les diferents destreses, l'intercanvi d'experiències, l'ús de materials reals i, sobretot, la possibilitat d'autoaprenentatge.

3.1 DESENVOLUPAMENT DE LA COMPETÈNCIA ESTRATÈGICA.

Ens centrarem en els processos i considerarem l'alumne, com a persona que aprèn una llengua i la fa servir. És fonamental que l'alumne prenga consciència de la importància que té desenvolupar la competència estratègica perquè pose en pràctica tots els recursos disponibles a fi d'aconseguir una comunicació i un aprenentatge més eficaços i personalitzats.

El professor haurà d'ajudar l'alumnat a identificar i a aplicar les estratègies que ja té i fa servir en la seua llengua i a desenvolupar-ne d'altres noves, integrant el treball de les estratègies en el si de les activitats comunicatives.

Serà també fonamental el foment de l'autoaprenentatge. Tanmateix, aquestes estratègies podran ser directament avaluables o no.

3.1.1 Estratègies d'expressió oral i escrita

3.1.1.1 Planificació

Determinar les exigències de la tasca i avaluar, mobilitzar i coordinar els coneixements, les competències i els recursos lingüístics de què es disposen per a portar-la a cap eficaçment (repassar què sabem sobre el tema, què podem o volem dir, etc.)

Planificar el missatge amb claredat; distingir la idea o les idees principals i l'estructura bàsica del text.

Adequar de forma bàsica el text (oral o escrit) al destinatari, al context i al canal, per poder determinar-ne el registre, l'estructura, etc. apropiats en cada cas.

Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics adequats al nivell (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.)

3.1.1.2 Execució

Expressar el missatge amb claredat i coherència, estructurant-lo de forma bàsica però adequada i ajustant-se, si és el cas, als models i fórmules de cada tipus de text.

Reajustar la tasca després de valorar-ne les dificultats i els recursos disponibles.

Trobar l'equilibri entre aprofitar els coneixements previs (utilitzar llenguatge 'prefabricat' o del qual l'usuari se sent molt segur, etc.) i arriscar-se a provar noves expressions. És a dir, en general, ser capaç d'adoptar certs riscos sense bloquejar la comunicació.

Enfrontar-se de forma elemental a interrupcions de la comunicació (bloquejos de memòria, no saber què dir o escriure, etc.) per mitjà de tècniques com ara guanyar temps, canviar de tema, etc.

Compensar les carències lingüístiques per mitjà de procediments lingüístics (realitzar hipòtesis basades en els coneixements previs, semblances entre llengües, etc.; estrangeritzar paraules de la seua llengua materna; modificar paraules de significat paregut; definir o parafrasejar un terme o expressió; usar sinònims, quasisinònims o antònims; ajustar o aproximar el missatge fent-lo més simple o menys precís, etc.), paralingüístics o paratextuals (demanar ajuda; assenyalar objectes, usar díctics, etc.;

usar llenguatge corporal culturalment pertinent; fer servir sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals.

3.1.1.3 Seguiment, (auto)avaluació i correcció.

En textos orals, ser capaç de modificar l'actuació basant-se en la reacció de l'interlocutor o audiència, i fer-hi, si fa falta, modificacions bàsiques en el text.

En l'expressió oral, enregistrar el missatge per tal de verificar-ne després, amb l'ajuda dels companys i del professor, l'èxit de la transmissió i així, prendre consciència de les dificultats del procés.

En l'expressió escrita, rellegir per valorar, amb l'ajuda de les notes d'un mateix, dels materials de consulta, dels companys i del professor, la pertinença del que s'ha escrit i dels errors.

Corregir i reescriure el text tractant de superar les dificultades observades durant l'execució i en acabar-la.

3.1.2 Estratègies de comprensió oral i escrita:

3.1.2.1 Planificació

Mobilitzar i coordinar les pròpies competències generals i comunicatives a fi de realitzar eficaçment la tasca (repassar què sabem sobre el tema, etc.). Localitzar i emprar adequadament recursos lingüístics o temàtics adequats al nivell (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).

Identificar el tipus de text o discurs oral o escrit .

Decidir per avançat parer atenció a distints aspectes de comprensió oral o escrita (comprendre el sentit general, buscar informació específica, etc.).

Predir i realitzar hipòtesi sobre el contingut d'un text oral o escrit basant-se en el seu coneixement de tema, i en el context (emissor i destinatari, situació, elements paralingüístics, etc.) i context (resta del text, etc.).

Desenvolupar la capacitat d'entendre globalment un text.

- En escoltar, l'alumne dels nivells C1 i C2 ha de ser capaç de planificar i establir les seues pròpies expectatives.

3.1.2.2 Execució

Deduir, inferir i fer hipòtesis a partir de la comprensió d'elements aïllats significatius a fi de reconstruir el significat global del text, tenint com a base elements lingüístics o no, i compensar, així, possibles mancances lingüístiques.

Deduir i fer hipòtesis sobre el significat de paraules o frases per mitjà del context, l'anàlisi de l'estructura i la forma o el coneixement d'altres llengües.

Distingir de forma elemental entre idees principals i secundàries d'un text.

Distingir de forma bàsica l'estructura del text, valent-se dels elements lingüístics, paralingüístics i paratextuals que la marquen i fer-la servir per a facilitar la comprensió del text.

Utilitzar eines com el subratllat o la presa de notes per aconseguir una millor comprensió del contingut i l'estructura del text.

En escoltar, l'alumne dels nivells C1 i C2 ha de ser capaç de:

- Utilitzar el context i ser capaç d'inferir.
- Reconèixer estats d'humor de l'interlocutor i actituds.

3.1.2.3 Seguiment, (auto)avaluació i correcció.

Reformular les hipòtesis i la comprensió aconseguida a partir de la comprensió de nous elements o de la comprensió global.

Contrastar i verificar si s'ha comprés bé.
Indicar allò que no s'ha comprés.
Demandar o intentar, de diferents formes, aclarir el missatge.

3.1.3 Estratègies d'interacció oral i escrita

Moltes activitats comunicatives, com la conversa i la correspondència, són interactives, és a dir, els participants s'alternen com a productors i receptors molt sovint amb diversos torns.

3.1.3.1 Planificació

Seleccionar l'esquema d'interacció oral (model de diàleg situacional, etc.), o tipus de text d'escrit (carta informal, formal bàsica, etc.) adequats a l'activitat.

Anticipar el que els interlocutors coneixen o no per a ajustar l'activitat.

- En expressar-se, l'alumne dels nivells C1 i C2 hauria de ser capaç de planificar el que vol dir per a interactuar adequadament amb el seu interlocutor.

3.1.3.2 Execució

Fer ús de procediments senzills per a començar, continuar o acabar una conversació.

Resoldre de forma bàsica dubtes o bloquejos en la comunicació, guanyant temps per a pensar, dirigint la comunicació cap a un altre tema, etc., en interacció oral.

Referir-se amb claredat al missatge emés per l'altra persona i indicar clarament les característiques del missatge que s'espera, en interacció escrita.

Cooperar amb l'interlocutor per a facilitar la comprensió mútua, demanant o facilitant ajuda o aclariment quan siga necessari.

Invitar una altra persona a participar en l'intercanvi comunicatiu.

- En expressar-se, l'alumne dels nivells C1 i C2 hauria de ser capaç de:
 - compensar carències per mitjà de circumloquis, paràfrasis, sinònims, etc.;
 - evitar les dificultats d'expressió de forma natural.

3.1.3.3 Seguiment, (auto-) avaluació i correcció

Efectuar, de forma elemental, les repeticions, aclariments i correccions necessàries per a compensar les dificultats, ruptures i malentesos en la comunicació.

- En expressar-se, l'alumne dels nivells C1 i C2 hauria de ser capaç de reformular idees sense interrompre la fluïdesa.

3.1.4 Estratègies de mediació i plurilingües

3.1.4.1 Mediació*

En alguns casos l'usuari d'una llengua està actuant com a canal de comunicació (freqüentment, però no necessàriament, en distintes llengües) entre dos o més persones que, per un motiu o un altre, no es poden comunicar directament. Aquest procés de mediació, pot ser interactiu o no.

Les activitats de mediació rellevants són:

Traducció informal de frases o textos, parlats o escrits, amb fins comunicatius o d'aprenentatge.

Resumir la idea o les idees principals d'un text escrit en llengua estàndard i de tema general.

Els textos que s'utilitzaran en les activitats de mediació han d'adequar-se a les característiques i als objectius del nivell, s'integraran en la pràctica de les quatre destreses i es faran servir per a desenvolupar les estratègies següents:

- Comprendre adequadament el text (oral o escrit) que serveix de base a la mediació: percebre'n el tema, el significat i l'estructura fonamental.
- Utilitzar eines com el subratllat per a aconseguir una millor comprensió del contingut i de l'estructura del text que serveix de base a la mediació.
- Localitzar i usar adequadament els recursos necessaris (ús d'un diccionari, obtenció d'ajuda, etc.) per a portar a cap l'activitat.
- En resumir la idea o idees principals d'un text escrit breu, percebre el tema i distingir de forma senzilla entre idees principals i contingut secundari.

En els nivells C1 i C2, la mediació intralingüística pot suposar dur a terme una activitat relacionada amb la traducció simultània o consecutiva, amb l'adaptació d'un text especialitzat o de caràcter literari el canvi de registre o de suport textual (d'una infografia o cartell a un text escrit).

En el curs actual i d'acord amb el Reial decret 1041/2017 la **mediació** té una especial importància.

3.1.4.2 Plurilingües

- Utilitzar els coneixements i les estratègies de la llengua materna o d'altres de conegudes, en l'aprenentatge de la llengua que estudien.
- Deduir les normes gramaticals i de la llengua que estudien per analogia amb les normes de la llengua materna o d'altres llengües conegudes.
- Deduir i fer hipòtesi sobre el significat de paraules o frases per mitjà del coneixement de la llengua materna o d'altres llengües conegudes.

3.1.5 Estratègies d'aprenentatge

3.1.5.1 Estratègies metacognitives:

Mesuren els processos d'adquisició de l'aprenentatge per mitjà de la planificació, monitorització i avaluació. És l'alumne mateix el que planifica i dona prioritat a certs aspectes del seu aprenentatge. Implica les activitats següents:

- Utilitzar el coneixement dels distints elements que comprén la competència comunicativa lingüística per a desenvolupar.
- Utilitzar el coneixement de la terminologia bàsica de l'aprenentatge de la llengua per a dur a terme tasques d'aprenentatge.
- Reconèixer els objectius de les diferents activitats.
- Comprendre la finalitat de l'aprenentatge com a comunicació i dels diferents elements que hi intervenen .
- Establir amb claredat i de forma realista els objectius i necessitats personals, tant a curt com a llarg termini.
- Organitzar adequadament el temps personal per a l'aprenentatge de la llengua.
- Desenvolupar l'estil d'aprenentatge que millor s'adeqüe a les característiques personals i a les distintes tasques i continguts lingüístics.
- Desenvolupar i utilitzar tècniques d'estudi i de treball adequades a les pròpies capacitats i a les distintes tasques i continguts lingüístics objecte d'aprenentatge.
- Organitzar i usar adequadament el material personal d'aprenentatge.
- Desenvolupar autonomia en l'aprenentatge mitjançant les TIC i altres recursos disponibles, tant dins com fora de l'aula i de l'Escola, i buscant, o creant, oportunitats per a practicar la llengua
- Reconèixer i entendre la funció dels distints tipus d'activitats.
- Reconèixer i entendre la funció del professor.
- Comprendre el paper dels errors en el procés d'aprenentatge per a aprendre'n.

Utilitzar l'autoavaluació com a element de millora del procés d'aprenentatge per mitjà de fitxes d'autoavaluació que valoren el grau de consecució dels objectius.

Reconèixer les dificultats i les formes de superar-les i valorar els èxits i els mitjans que han ajudat a aconseguir-los.

3.1.5.2 Estratègies cognitives

Usar eficaçment materials de consulta i autoaprenentatge adequats al nivell (diccionaris, gramàtiques, llibres d'exercicis, noves tecnologies, etc.).

Prendre notes organitzadament de paraules clau o conceptes mentre s'escolta o es llig.

Emprar el subratllat per a remarcar la informació important d'un text.

Fer un resum mental, oral o escrit de la informació obtinguda per mitjà de l'audició o la lectura.

Utilitzar els distints sentits per entendre i recordar informació, fent-hi ús de distintes tècniques de memorització i organització adequades al tipus de contingut lingüístic i/o a l'estil d'aprenentatge personal.

Organitzar i classificar paraules, terminologia o conceptes segons els seus atributs de significat com, per exemple, els mapes conceptuals o les taules de classificació.

Utilitzar el llenguatge aprés a mesura que s'adquireix a fi d'assimilar-lo adequadament.

Analitzar de forma bàsica textos, frases i paraules tractant de comprendre'n l'estructura i la construcció, a fi de percebre'n millor el significat.

Aplicar adequadament les regles d'ús i construcció d'una llengua.

Superar problemes o limitacions per a la comprensió o producció amb coneixements lingüístics i no lingüístics previs a l'abast del parlant.

Aprofitar adequadament la presència de parlants nadius o amb un nivell de competència lingüística més avançat per a aclarir, verificar o corregir.

3.1.5.3 Estratègies afectives

Perdre la por als errors i reconèixer-los com necessaris per a aprendre, sense perdre de vista l'interés per millorar.

Tolerar la comprensió parcial o vaga en una situació comunicativa i valorar la importància de l'ús de tècniques que l'ajuden a sentir-se competent per a dur a terme les tasques d'aprenentatge i comunicatives.

Valorar i reforçar la motivació com a clau de l'èxit en l'aprenentatge.

Entendre la relació professor-alumne com a element potenciador d'un bon procés d'aprenentatge.

3.1.5.4 Estratègies socials

Sol·licitar ajuda, correccions, aclariments o confirmacions.

Desenvolupar formes d'oci connectades amb l'aprenentatge de la llengua.

Saber treballar en equip considerant els companys com una altra font més d'aprenentatge.

3.2 ACTITUDS

S'haurà d'ajudar l'alumnat a identificar les seues pròpies actituds i a treballar en el desenvolupament d'actituds positives. En aquest procés serà fonamental el seguiment personal que el professor farà de cada un dels seus alumnes, la integració de comentaris i consells sobre actituds en el si de les activitats comunicatives i el foment de l'autoobservació i la responsabilització del propi aprenentatge per part dels alumnes. Aquestes actituds no seran directament avaluable.

3.2.1.1 Valorar la comunicació interpersonal

- Mostrar una actitud positiva i participativa en la comunicació.

Valorar l'enriquiment personal que suposa la relació i cooperació amb altres persones dins i fora de l'aula.

3.2.1.2 Valorar el contingut i la forma en la comunicació.

Respectar la pluralitat lingüística i cultural i valorar la identitat cultural pròpia.

- Mostrar curiositat i respecte a altres cultures; valorant la diversitat ètnica, religiosa, etc. com a coses positives i enriquidores per poder superar així els prejudicis i estereotips envers altres cultures.

Interessar-se per adquirir una visió més àmplia i un sentit crític de la pròpia cultura comparant-la amb d'altres.

Valorar l'enriquiment personal que suposa la relació entre persones de distintes cultures.

3.2.1.3 Valorar l'aprenentatge d'una altra llengua

Valorar el valencià com a instrument de desenvolupament personal, professional i educatiu i com a mitjà d'expressió artística i cultural de la societat en què viu.

Valorar la importància de l'autonomia en el propi aprenentatge fent-se'n responsable.

Valorar la utilitat de l'aprenentatge d'una llengua com a base per a altres aprenentatges, l'adquisició d'altres llengües i el desenvolupament intel·lectual.

Valorar la competència plurilingüe com a instrument de desenvolupament intel·lectual i cultural enfront de l'aprenentatge de llengües com a elements aïllats.

3.2.1.4 Desenvolupar actituds que afavorisquen l'èxit de l'aprenentatge

Desenvolupar creativitat, capacitat d'anàlisi i iniciativa.

Desenvolupar autoestima i confiança realista en les pròpies capacitats.

Adonar-se de la importància de la motivació en l'aprenentatge d'una llengua i de definir els propis objectius d'aprenentatge.

Tractar de reduir els impediments psicològics (estrés, por al ridícul, timidesa, etc.,) que obstaculitzen la comunicació.

Minimitzar l'ansietat o negativitat davant d'una comprensió parcial o vaga en una situació comunicativa.

Valorar la importància de sobreviure comunicativament, utilitzant tots els mitjans (lingüístics i no lingüístics) a l'abast del parlant.

Valorar la importància de l'ús de la llengua objecte d'estudi en l'aula.

Desenvolupar una actitud positiva envers les tasques realitzades dins i fora de l'aula, la puntualitat, la constància i el mètode en el treball.

4 COMPETÈNCIES GENERALS BÀSIQUES

En aquest apartat els continguts es relacionen en seccions independents, tot i que en les situacions reals de comunicació totes les competències parcials s'activen simultàniament. Per això, en el procés d'ensenyament-aprenentatge estaran integrades en un tot significatiu partint dels objectius proposats per a cada destresa, de tal manera que l'alumnat aconseguisca les competències necessàries a través de les activitats comunicatives que es proposen.

Llevat de les competències gramatical, foneticofonològica i ortogràfica emmarcades dins la competència lingüística, les competències següents es referiran a cada un dels cursos del nivell, atenent al que s'exigeix per a la *Certificació* del nivell i al caràcter acumulatiu que té l'aprenentatge d'una llengua.

Així mateix, aquestes competències s'entendran sempre referides a la producció, sense perjudici que puguin aparèixer en les activitats o en els textos proposats continguts de nivells superiors al que s'imparteix tenint-hi en compte la competència receptiva de l'alumnat, sempre que no impedisquen la comunicació efectiva ni es consideren objecte d'avaluació.

L'especificació dels continguts referits a competències per cursos s'ha d'interpretar com un continu en el qual les habilitats comunicatives, la reflexió al voltant de la llengua i els aspectes socioculturals es construeixen progressivament, reciclant en cada moment els continguts previs atés que la progressió en l'aprenentatge no es produeix de forma lineal sinó global.

4.1 COMPETÈNCIA NOCIONAL

El següent llistat de competències nocionals inclou els conceptes bàsics de les quals desglossaran subcategories corresponents amb els exponents lingüístics necessaris per a cada nivell.

a) Entitats:

- Expressió de les entitats
- Referència: dixi i coreferència

b) Propietats:

-Existència/inexistència

-Qualitat:

-Qualitats físiques: forma, grandària, mesura, pes, temperatura, visibilitat/opacitat, perceptibilitat acústica, sabor, olor, color, edat, condicions físiques, material, dimensió, longitud, volum, neteja, accessibilitat.

-Qualitats psíquiques: processos cognitius, sentiments (afecte, preferències, amor, odi, felicitat, satisfacció, esperança, desil·lusió, por, excitació, enuig), voluntat (decisions, intencions), caràcter, personalitat, relació emocional amb aspectes diversos.

-Valoracions: valor / preu, qualitat, actitud, acceptabilitat / inacceptabilitat, adequació / inadequació, correcció / incorrecció, facilitat / dificultat, importància / carència d'importància, normalitat / anormalitat, etc.

-Quantitat: número, quantitat, grau, dimensió, mesures i porcions.

c) Relacions:

- Espai: ubicació absoluta en l'espai; ubicació relativa en l'espai, origen, direcció, destinació, distància, moviment.
- Temps: situació absoluta en el temps (duració, freqüència, idea única, seqüència), situació relativa en el temps (seqüència, simultaneïtat, anterioritat, posterioritat)
- Estats, activitats, processos, realitzacions: temps; aspecte; modalitat (factualitat, necessitat, obligació, o absència de les mateixes, possibilitat, probabilitat, capacitat, permís, prohibició, intenció, volició, deducció, consell, suggeriment); participants i les seues relacions (agent, afectat, beneficiari, instrument, manera, propietari).
- Relacions lògiques (entre estats, activitats, etc.): addició; disjunció; oposició; limitació; condició; concessió; causa; finalitat; resultat; relacions temporals (anterioritat, posterioritat, simultaneïtat); relacions de semblança (identitat, comparació, correspondència, diferència).

4.2 COMPETÈNCIA SOCIOCULTURAL

L'aprenentatge d'una llengua ha d'integrar-se en el context d'ús de cada una de les activitats comunicatives perquè es desenvolupen adequadament i adquireixen ple sentit. Llengua, societat i cultura són indissolubles, ja que la llengua, a més de transmetre la cultura dels països, serveix per a expressar totes les seues realitats. Així doncs, una falta de competència en aquest sentit pot distorsionar o impedir la comunicació, cosa que es resol si es la societat i la cultura de les comunitats en què es parla la nostra llengua.

Les situacions, els temes, les tasques i els àmbits que es proposen en classe han de respondre als interessos i a les necessitats del l'alumnat de cada grup, ja que la motivació que genera una tasca d'interés és un dels millors incentius en l'aprenentatge.

La competència sociocultural no serà objecte d'avaluació, ni tenir-ne o no incidirà directament en el possible resultat de les proves. La competència sociolingüística, però, que està íntimament relacionada amb la competència funcional, sí que serà avaluable.

El lèxic i les estructures utilitzats per a desenvolupar aquestos aspectes s'adequaran als objectius que marca cada un dels dos cursos de cada nivell.

Es tindran en compte les àrees següents:

- a) Vida quotidiana. Hores i hàbits de menjar, gastronomia, plats típics, horaris, costums relacionats amb el treball, activitats d'oci, hàbits de consum, moda.
- b) Condicions de vida i treball. Nivells de vida, habitatge, treball, educació, sanitat, hàbits de salut i higiene, assistència social.
- c) Relacions humanes i socials. Estructura social i relacions entre els seus membres (entre sexes, familiars, generacions, en situacions de treball, amb l'autoritat i l'Administració; de comunitat; relacions entre veïns, entre grups polítics i religiosos).
- d) Valors creences i actituds. Classes socials, grups professionals, cultures regionals, institucions, història, tradicions; política; arts; religió; humor.
- e) Llenguatge corporal. Gestos, postures, proximitat, contacte cultural i contacte visual; signes d'afecte, sons extralingüístics i qualitats prosòdiques (qualitat de la veu, to, accentuació i volum).
- f) Convencions socials. Maneres i tabús referents o relatius al comportament, normes de cortesia, puntualitat.
- g) Geografia bàsica. Aspectes geogràfics bàsics dels llocs on es parla la llengua objecte d'estudi: clima, condicions atmosfèriques i medi ambient; el temps com a tema de conversa, països més importants en els quals es parla la llengua i ciutats més significatives. Incidències geogràfiques de la llengua: introducció bàsica a les varietats de la llengua.

Atenent a la interculturalitat pròpia de l'aula, s'hi inclouran també aspectes com:

Relacions de la nostra llengua amb la pròpia dels llocs d'origen de l'alumnat: relacions històriques, sociolingüístiques, comercials, etc.

Relacions de la Comunitat amb els països i els llocs d'origen de l'alumne. Costums i tradicions dels llocs d'origen de l'alumnat i la influència que tenen en la nostra societat.

A més, per als nivells C1 i C2, els marcadors lingüístics de relacions socials que es contemplen són:

- a) Marcadors lingüístics
 - a.1) Ús i elecció del salutació
 - a.2) Nivells de formalitat
 - a.3) Formes de tractament
 - a.4) Ús de les interjeccions
 - a.5) Valors, creences i actituds
- b) Normes de Cortesia
 - b.1) Cortesia positiva
 - b.2) Cortesia negativa
- c) El llenguatge no verbal
 - c.1) El paral·lenguatge:
 - El to, el volum, etc.
 - c.2) La cinèsica
 - Els gestos, maneres, postures, etc.
- d) La variació lingüística
 - d.1) Els dialectes i l'accent
 - La classe social
 - La procedència regional
 - L'origen nacional
 - El grup ètnic
 - El grup professional
- e) El registre i l'argot
 - e.1) Registre formal, informal, neutre, solemne, familiar, íntim, col·loquial.
- f) L'humor i la ironia.

5 NIVELL A2 (BÀSIC)

5.1 Definició

Els ensenyaments de nivell Bàsic A2 tenen per objecte capacitar l'alumnat per utilitzar l'idioma que aprén com a mitjà de comunicació i d'expressió personal, tant a la classe, com en les situacions quotidianes presencials o virtuals. Amb aquesta finalitat, l'alumnat haurà d'adquirir les competències que li permeten fer servir l'idioma de manera suficient, receptivament i productiva, tant de forma parlada com escrita. A més a més, l'alumnat haurà de poder intervindre entre parlants de distintes llengües, en situacions quotidianes i d'immediata necessitat que requerisquen comprendre i produir textos breus en llengua estàndard, que versen sobre aspectes bàsics concrets de temes generals i que continguen expressions, estructures i lèxic d'ús freqüent.

5.2 Activitats de comprensió de textos orals

Objectius

Identificar de forma general el tema d'una conversa del seu entorn que es realitzi lentament i amb claredat.

Reconéixer quan els parlants estan d'acord o discrepen en una conversa lenta i clara.

Seguir intercanvis socials generals, breus i senzills, realitzats de manera molt lenta i clara.

Seguir una presentació o demostració molt senzilla i ben estructurada, sempre que s'il·lustre amb diapositives, exemples concrets o diagrames, es realitzi lentament i clarament amb repetició i el tema siga conegut.

Comprendre informació simple esquematitzada que es dóna en una situació predicable, com ara una visita guiada.

Comprendre i seguir una sèrie d'instruccions per a activitats familiars i quotidianes com ara esports, cuina, etc., sempre que es donen de forma lenta i clara.

Entendre avisos i instruccions directes (per exemple, una gravació telefònica, un anunci de ràdio d'un programa de cinema o esdeveniment esportiu, d'un tren endarrerit o de productes per la megafonia a un supermercat), sempre que l'enregistrament siga lent i clar.

Comprendre instruccions senzilles sobre com arribar de X a Y, a peu o en transport públic, instruccions bàsiques sobre hores, dates, números, etc., i tasques quotidianes i comandes que s'hagen de dur a terme.

Comprendre la informació més important continguda en anuncis i emissions curtes de ràdio, com ara les previsions meteorològiques, anuncis de concerts, resultats esportius o temps lliure, sempre que parlen lentament i amb claredat.

Comprendre els aspectes importants d'una història i aconseguir seguir la trama, sempre que la història es conte lentament i amb claredat.

Identificar el tema principal d'una notícia, un anunci de televisió, un tràiler o una escena d'una

pel·lícula, on les imatges complementen els textos.

Competències i continguts

Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la comprensió del text dels aspectes socioculturals i sociolingüístics bàsic i habituals relatius a:

La vida quotidiana (activitats diàries, alimentació, compres, treball, oci, festes, horaris);

Condicions de vida (habitatge, entorn, condicions laborals);

Relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts);

Cinètica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic);

Cultura i costums (tradicions, celebracions) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament, pautes de comportament social).

Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies bàsiques de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos orals breus i senzills:

Mobilització d'esquemes i informació prèvia sobre el tipus de tasca i el tema.

Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.

Distinció del tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants).

Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.

Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics (suport, imatges, etc.) en textos i enunciats curts, que tracten temes quotidians concrets.

Comprensió del significat de paraules a partir del sentit general.

Comprovació d'hipòtesis: adaptació de les claus d'inferència als esquemes de partida.

Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió de nous elements.

Reinterpretació del text a partir de la comprensió de nous elements.

Competència i continguts funcionals

Comprensió de les següents funcions comunicatives mitjançant els seus exponents bàsics, segons l'àmbit i el context comunicatiu, en la llengua oral:

Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar; convidar; acceptar i rebutjar una invitació; agrair; feli-

citar; interessar-se per algú o alguna cosa; assentir i negar; recordar una cosa a algú; demanar disculpes.

Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.

Ús de números, quantitats, preus, horaris i hores.

Intercanvi d'informació personal (procedència, residència, estat civil, número de telèfon, nacionalitat, edat, família, treball, aficions, correu electrònic, lloc i data de naixement).

Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.

Petició i oferta d'informació, indicacions, advertències i avisos.

Formulació de consells, suggeriments i oferiments.

Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.

Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, l'ordre, el permís i la prohibició.

Expressió de la possessió, del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

Competència i continguts discursius

Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais bàsics propis de la llengua oral monològica i dialògica:

Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions i intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc i temps).

Expectatives generades pel context i el cotext: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua i registre; tema i contingut; patrons sintàctics, lèxics i fonètic-fonològics.

-Organització i estructuració del text segons (macro)gènere (per exemple, conversa > conversa informal); (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques, lèxiques i cotextuals i per referència al context).

Competència i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques bàsiques pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i context comunicatius, per a expressar de forma senzilla:

L'entitat i les seues propietats: in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau);

L'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació i distància);

El temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat i simultaneïtat);

L'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu i habitual;

La modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);

Estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals simples i ordre dels constituents);

L'afirmació, la negació, la interrogació, i l'exclamació;

Relacions lògiques bàsiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, causa i finalitat.

Competència i continguts lèxics

Comprensió de lèxic oral bàsic d'ús comú relatiu a la identificació personal; descripció física; habitatge i entorn; activitats de la vida diària; relacions humanes i socials; família i amics; treball, educació i estudis; llengua; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i símptomes; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport i serveis; clima, condicions atmosfèriques i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

Competència i continguts fonètic-fonològics

Reconeixement dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació bàsics d'ús més comú i comprensió dels significats i intencions comunicatives generals que hi estan associats.

5.3. Activitats de producció i coproducció de textos orals

Objectius

Narrar de forma senzilla una història o descriure un fet o aspectes quotidians del seu entorn com ara persones, llocs, una ocupació professional o experiència d'estudi.

Enumerar les seues capacitats i incapacitats (p. ex., pel que fa a esports, jocs, habilitats i assignatures).

Donar indicacions simples per arribar d'un lloc a un altre, tot utilitzant expressions bàsiques i connectors seqüencials.

Presentar la seua opinió en termes senzills, sempre que els oients hi col·laboren.

Oferir anuncis i informes breus de continguts predicibles apresos que són intel·ligibles si els oients estan disposats a concentrar-s'hi.

Fer una presentació breu sobre un tema que correspon a la vida quotidiana, donar motius i explicacions senzilles de forma breu d'opinions, plans i accions.

Xatejar amb un llenguatge senzill, fer preguntes i entendre les respostes relacionades amb la majoria de les qüestions quotidianes.

Fer invitacions i suggeriments, donar disculpes i respondre-hi.

Expressar les seues preferències i sentiments amb expressions comunes molt bàsiques.

Expressar i intercanviar opinions de forma limitada, expressant que està d'acord i en desacord amb els altres.

Arranjar plans, fer propostes i respondre-hi.

Obtindre de manera senzilla tota la informació necessària de caire no especialitzat sobre viatges i transport públic (autobusos, trens i taxis), demanar i donar indicacions i comprar entrades.

Preguntar per serveis i fer transaccions senzilles a botigues, oficines de correus o bancs i donar i rebre informació sobre quantitats, números, preus, etc.

Fer front a necessitats quotidianes pràctiques: esbrinar i transmetre informació directa sobre fets, hàbits, passatemps, activitats realitzades en el passat, plans i intencions i respondre-hi.

Sol·licitar, donar i seguir indicacions i instruccions senzilles, com ara explicar com arribar a algun lloc.

Comunicar-se en tasques simples i rutinàries que requereixen un intercanvi d'informació senzill i directe sobre temes familiars (per exemple, treball i temps lliure).

Fer preguntes senzilles sobre un esdeveniment i respondre-hi, p. ex. preguntar on i quan va tindre lloc, qui hi era i com va ser.

Comprendre continguts d'una entrevista i comunicar-hi idees i informació sobre temes coneguts, sempre que pugua demanar aclariment i ajuda ocasionalment per expressar el que vol.

Utilitzar les telecomunicacions amb els seus amics per a intercanviar informació simple, fer plans i concertar citacions.

Fer aclariments i participar en una conversa telefònica curta i senzilla amb una persona coneguda sobre un tema predicible, p. ex. temps d'arribada, compromisos que cal complir i confirmar-ne detalls.

Competències i continguts

Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la producció i coproducció de textos orals dels aspectes socioculturals i sociolingüístics bàsics relatius a:

la vida quotidiana (activitats diàries, alimentació, compres, treball, oci, festes, horaris);

condicions de vida (habitatge, entorn, condicions laborals);

relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts);

cinètica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic);

cultura i costums (tradicions, celebracions) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament, pautes de comportament social).

Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies bàsiques de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos orals, breus i senzills:

Activar esquemes mentals específics sobre l'estructura de l'activitat i el text (p. ex. presentació, transacció...).

Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que pot sobreentendre's.

Concebre el missatge amb certa claredat i distingir-ne sovint la idea o idees principals i la seua estructura bàsica.

Adequar el text al destinatari, context i canal, tot aplicant en general el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.

Aprofitar sovint els coneixements previs (utilitzar llenguatge estereotipat, etc.).

Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o llibre de text, obtenció d'ajuda, etc.).

Expressar el missatge amb certa claredat ajustant-se, amb limitacions, als models i fórmules de cada tipus de text.

Reajustar la tasca (simplificant-la) o el missatge (generalitzar el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.

Compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments paralingüístics o paratextuals (p. ex., demanar ajuda); assenyalar objectes, utilitzar dítics o dur a terme accions que aclarisquen el significat; usar llenguatge corporal culturalment pertinent (cinètica i proxèmica) o sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals.

Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant petició i oferiment d'aclariment i reparació de la comunicació.

Competència i continguts funcionals

Realització de les següents funcions comunicatives mitjançant els seus exponents més bàsics en la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu:

Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar; convidar; acceptar i rebutjar una invitació; agrair; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; assentir i negar; recordar una cosa a algú; demanar disculpes.

Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.

Ús de números, quantitats, preus, horaris i hores.

Intercanvi d'informació personal (procedència, residència, estat civil, número de telèfon, nacionalitat, edat, família, treball, aficions, correu electrònic, lloc i data de naixement).

Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.

Petició i oferta d'informació, indicacions, advertències i avisos.

Formulació de consells, suggeriments i oferiments.

Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.

Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, l'ordre, el permís i la prohibició.

Expressió de la possessió, del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

Competència i continguts discursius

Coneixement i aplicació de models contextuals i patrons textuais bàsics, propis de la llengua escrita:

Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).

Selecció de patrons i característiques textuais requerides pel context i el cotext: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua i registre; tema i contingut; patrons sintàctics, lèxics i fonètic-fonològics.

Organització i estructuració del text segons (macro)gènere (per exemple, conversa > conversa informal); (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació) i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques, lèxiques i cotextuals i per referència al context).

Competència i continguts sintàctics

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques bàsiques pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i context comunicatiu, per a expressar:

l'entitat i les seues propietats: in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau);

l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació i distància);

el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat i simultaneïtat);

l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu i habitual;

la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deontica (volició, permís, obligació, prohibició);

estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals simples i ordre dels constituents);

l'afirmació, la negació, la interrogació, i l'exclamació;

relacions lògiques bàsiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, causa i finalitat.

Competència i continguts lèxics

Coneixement, selecció i ús de lèxic oral bàsic d'ús comú relatiu a la identificació personal; descripció física; habitatge i entorn; activitats de la vida diària; relacions humanes i socials; família i amics; treball, educació i estudis; llengua; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i símptomes; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport i serveis; clima, condicions atmosfèriques i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

Competència i continguts fonètic-fonològics

Coneixement, selecció, segons la intenció comunicativa, i producció dels patrons sonors, accents, rítmics i d'entonació bàsics d'ús més comú, tot i que resulta evident l'accent estranger i que de vegades siga difícil la seua comprensió.

5.4 Activitats de comprensió de textos escrits

Objectius

Comprén textos breus i senzills, com ara cartes informals o correus electrònics, sobre temes familiars concrets que sorgeixen amb alta freqüència en la llengua quotidiana que contenen el vocabulari quotidià i una proporció d'internacionalismes.

Comprén tipus bàsics de cartes i faxos normals (consultes, comandes, cartes de confirmació, etc.) sobre temes coneguts.

Troba informació específica en textos pràctics, concrets i predicibles escrits en un llenguatge senzill (p. ex., guies de viatge, receptes).

Comprén la informació principal en descripcions breus i senzilles de mercaderies en fullets i llocs web (p. ex. dispositius digitals portàtils, càmeres, etc.).

Troba informació específica i predicable en textos senzills quotidians, com ara anuncis, prospectes, menús, llistes de referències i horaris, i aïlla la informació requerida (p. ex., utilitzar un navegador per trobar un servei o comerç).

Comprén senyals i avisos quotidians, etc., en llocs públics, (com ara carrers, restaurants, estacions de ferrocarril o llocs de treball) com adreces, instruccions i advertències de risc.

Comprén informació específica en textos escrits simples, com ara cartes i fullets breus o textos periodístics que descriuen esdeveniments.

Segueix l'esquema general d'una notícia sobre un esdeveniment conegut, sempre que els continguts siguen familiars i previsibles.

Escull la informació principal en informes periodístics breus o articles senzills en què consten números i noms i les il·lustracions i els títols tinguen un paper destacat i donen suport al significat del text.

Comprén textos que descriuen persones, llocs, vida quotidiana i cultura, etc., sempre que esti-

guen escrits en un llenguatge senzill.

Comprén la informació que es proporciona en fullets il·lustrats i mapes, p. ex., els principals atractius d'una ciutat o zona.

Comprén els punts principals de les notícies breus sobre temes d'interés personal (per exemple, esport i personatges famosos).

Comprén una descripció breu o informe del seu camp, sempre que estiga escrit de forma senzilla i no continga detalls impredecibles.

Comprén la majoria de la informació que les persones expressen sobre si mateixes en un anunci o publicació personal i el que narren sobre altres persones.

Comprén normes, per exemple, mesures de seguretat, quan s'expressen en un llenguatge senzill.

Comprén instruccions curtes, escrites i il·lustrades pas a pas (per exemple, per a instal·lar aparells de tecnologia), sempre que estiguen il·lustrades i no escrites en text continu.

Comprén instruccions sobre medicaments expressades com a ordre simples, p. ex., *Preneu abans dels menjars* o *No prengueu si conduïu*.

Segueix una recepta simple, especialment si hi ha imatges per a il·lustrar els passos més importants.

Entén prou per a llegir històries curtes, simples i tires còmiques que impliquen situacions familiars i concretes escrites en llengua quotidiana d'alta freqüència.

Comprén els aspectes principals que s'enumeren en informes breus de revistes o en guies d'informació que tracten temes concrets quotidians (p. ex. aficions, esports, activitats d'oci, animals).

Comprén narracions curtes i descripcions de la vida d'una persona que estan escrites amb paraules simples.

Comprén el tema principal d'un article breu que informa d'un esdeveniment que segueix un patró predecible (per exemple, els Premis Goya), sempre que estiga escrit en un llenguatge senzill i clar.

Competències i continguts

Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la comprensió del text dels aspectes socioculturals i sociolingüístics més bàsics relatius a:

la vida quotidiana (activitats diàries, alimentació, compres, treball, oci, festes, horaris);

Condicions de vida (habitatge, entorn, condicions laborals);

Relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts)

Cinètica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic);

Cultura i costums (tradicions, celebracions) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament, pautes de comportament social).

Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies més bàsiques de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos escrits:

Mobilització d'esquemes i informació prèvia sobre el tipus de tasca i el tema.

Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.

Distinció del tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants).

Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.

Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics (suport, imatges, etc.) en textos i enunciats curts, que tracten temes quotidians concrets.

Comprensió del significat de paraules a partir del sentit general.

Comprovació d'hipòtesis: adaptació de les claus d'inferència als esquemes de partida.

Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió de nous elements.

Reinterpretació del text a partir de la comprensió de nous elements.

Competència i continguts funcionals

Comprensió de les funcions comunicatives més bàsiques mitjançant els seus exponents més comuns, segons l'àmbit i el context comunicatiu, en la llengua escrita:

Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar; convidar; acceptar i rebutjar una invitació; agrair; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; assentir i negar; recordar una cosa a algú; demanar disculpes.

Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.

Ús de números, quantitats, preus, horaris i hores.

Intercanvi d'informació personal (procedència, residència, estat civil, número de telèfon, nacionalitat, edat, família, treball, aficions, correu electrònic, lloc i data de naixement).

Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.

Petició i oferta d'informació, indicacions, advertències i avisos.

Formulació de consells, suggeriments i oferiments.

Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.

Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, l'ordre, el permís i la prohibició.

Expressió de la possessió, del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

Competència i continguts discursius

Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais més bàsics propis de la llengua escrita:

Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).

Expectatives generades pel context i el cotext: tipus, format i estructura textuais; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i ortotipogràfics.

Organització i estructuració del text segons (macro)gènere (per exemple, correu electrònic); (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació) i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques, lèxiques i cotextuals i per referència al context).

Competència i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques bàsiques pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i context comunicatius, per a expressar de forma senzilla:

L'entitat i les seues propietats: in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau);

L'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació i distància);

El temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat i simultaneïtat);

L'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu i habitual;

La modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deontica (volició, permís, obligació, prohibició);

Estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals simples i ordre dels seus constituents);

L'afirmació, la negació, la interrogació, i l'exclamació;

Relacions lògiques bàsiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, causa i finalitat.

Competència i continguts lèxics

Comprensió de lèxic escrit d'ús comú relatiu a la identificació personal; descripció física; habitatge i entorn; activitats de la vida diària; relacions humanes i socials; família i amics; treball, educació i estudis; llengua; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i símptomes; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport i serveis; clima, condicions atmosfèriques i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

Competència i continguts ortotipogràfics

Reconeixement i comprensió general dels significats i intencions comunicatives associats als formats, patrons i elements gràfics, i convencions ortogràfiques, d'ús comú: alfabet, caràcters, puntuació, majúscules i minúscules, ortotipografia (cursiva i negreta) i signes ortogràfics (accent, apòstrof, dièresi, guionet).

5.5. Activitats de producció i coproducció de textos escrits

Objectius

Escriure un text amb connectors sobre aspectes quotidians del seu entorn, p. ex. persones, llocs, el treball o una experiència d'estudi.

Escriure descripcions molt breus i bàsiques d'esdeveniments, activitats passades i experiències personals.

Explicar una història senzilla (per exemple, sobre esdeveniments en un dia de festa).

Escriure una sèrie de frases i oracions senzilles sobre la seua família, condicions de vida, antecedents educatius, treball actual o l'ocupació laboral anterior.

Escriure entrades d'un diari personal que descriuen activitats (p. ex., rutines diàries, eixides, esports, aficions), persones i llocs, tot utilitzant vocabulari bàsic concret i frases simples amb connectors senzills com *i*, *però* i *perquè*.

Escriure la introducció d'una història o continuar-la, sempre que pugua consultar un diccionari i el manual de classe (p. ex., taules de temps verbals del llibre de text).

Expressar les seues impressions i opinions per escrit sobre temes d'interés personal (p. ex., estils de vida, cultura, relats), tot utilitzant vocabulari i expressions bàsiques quotidianes.

Intercanviar informació mitjançant missatges de text, correu electrònic o cartes breus, tot respondent a preguntes de l'altra persona (per exemple, sobre un nou producte o activitat).

Escriure notes, correus electrònics i missatges de text curts i simples (per exemple, enviar una invitació o respondre-hi, confirmar o canviar un arranjament), expressant agraïment i disculpes, per transmetre informació personal rutinària.

Escriure un text curt en una targeta de felicitació (per exemple, per l'aniversari d'una persona o per desitjar bon Nadal).

Omplir dades personals i d'altre tipus en la majoria de formularis quotidians, p. ex. per a sol·licitar una exempció de visat o obrir un compte bancari.

Presentar-se i gestionar intercanvis senzills en línia, tot fent preguntes, respondent-hi i intercanviant idees sobre temes quotidians predicibles, sempre que tinga temps suficient per a formular les respostes i que interactue només amb un interlocutor alhora.

Fer breus publicacions descriptives en línia sobre temes quotidi- ans, activitats socials i senti- ments, amb detalls clau senzills i fer comentaris sobre les publicacions en línia d'altres perso- nes, sempre que estiguen escrites en un llenguatge senzill, tot reaccionant-hi amb sentiments de sorpresa, interés i indiferència d'una manera simple.

Utilitzar formes estereotipades per respondre als problemes habituals que sorgeixen en les transaccions en línia (p. ex., disponibilitat de models i ofertes especials, data de lliurament, adreces, etc.).

Interactuar en línia amb un interlocutor col·laborador en una tasca conjunta simple, tot seguint instruccions bàsiques i demanant aclariments, sempre que hi haja ajudes visuals, com ara imatges, estadístiques o gràfics per aclarir els conceptes en qüestió.

Fer transaccions senzilles en línia (com ara demanar productes o inscriure's en un curs), tot omplint un formulari o imprés en línia, proporcionant dades personals, confirmant l'acceptació de termes i con- dicions o rebutjant serveis addicionals, etc.

Formular preguntes bàsiques sobre la disponibilitat d'un producte o la seua funció.

Competències i continguts

Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la producció i coproducció textos escrits dels aspectes socioculturals i sociolingüístics més bàsics relatius a:

La vida quotidiana (activitats diàries, alimentació, compres, treball, oci, festes, horaris);

-Condicions de vida (habitatge, entorn, condicions laborals);

Relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts);

Cinètica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic);

Cultura i costums (tradicions, celebracions) i convencions socials (fórmules de cortesia i tracta- ment, pautes de comportament social).

Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies bàsiques de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció textos escrits:

Activar esquemes mentals específics sobre l'estructura de l'activitat i el text (p. ex. escriure una nota, un correu electrònic,...).

Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que pot sobreentendre's.

Concebre el missatge amb certa claredat i expressar la idea o idees principals d'acord amb una estructura bàsica.

Identificar el lector i adequar el text al destinatari, context i canal, tot aplicant en general el registre i les característiques discursives ade- quades a cada cas.

Reajustar la tasca (simplificant-la) o el missatge (generalitzar el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.

Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant petició i oferiment d'aclariment i reparació de la comunicació.

Competència i continguts funcionals

Realització de les següents funcions comunicatives mitjançant els exponents més bàsics d'aquestes, segons l'àmbit i el context comunicatiu, en la llengua escrita:

Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar; convidar; acceptar i rebutjar una invitació; agrair; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; assentir i negar; recordar una cosa a algú; demanar disculpes.

Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.

Ús de números, quantitats, preus, horaris i hores.

Intercanvi d'informació personal (procedència, residència, estat civil, número de telèfon, nacionalitat, edat, família, treball, aficions, correu electrònic, lloc i data de naixement).

Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.

Petició i oferta d'informació, indicacions, advertències i avisos.

Formulació de consells, suggeriments i oferiments.

Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.

Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, l'ordre, el permís i la prohibició.

Expressió de la possessió, del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

Competència i continguts discursius

Coneixement i aplicació de models contextuais i patrons textuais més bàsics propis de la llengua escrita a la producció i coproducció del text:

Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions i intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc i temps).

Selecció de patrons i característiques textuais requerides pel context i el cotext: tipus, format i estructura textuais; registre; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i ortotipogràfics.

Organització i estructuració del text segons (macro)gènere (per exemple, correspondència-en-

trada de xat); (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació) i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques, lèxiques i contextuals i per referència al context).

Competència i continguts sintàctics

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques bàsiques pròpies de la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatius per expressar de forma senzilla:

l'entitat i les seues propietats: in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau);

l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació i distància);

el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat i simultaneïtat);

l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu i habitual;

la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);

estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals simples i ordre dels seus constituents);

l'afirmació, la negació, la interrogació, i l'exclamació;

relacions lògiques bàsiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, causa i finalitat.

Competència i continguts lèxics

Coneixement, selecció i ús del lèxic escrit d'ús comú relatiu a la identificació personal; descripció física; habitatge i entorn; activitats de la vida diària; relacions humanes i socials; família i amics; treball, educació i estudis; llengua; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i símptomes; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport i serveis; clima, condicions atmosfèriques i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

Competència i continguts ortotipogràfics

Selecció, segons la intenció comunicativa, i ús dels patrons gràfics i convencions ortogràfiques fonamentals: alfabet, caràcters, puntuació, majúscules i minúscules, ortotipografia (cursiva i negreta) i signes ortogràfics (accent, apòstrof, dièresi, guionet).

Competències lingüístiques

Els continguts per al *NIVELL A2* establerts en el **Decret 155/2007, de 21 de setembre de 2007**, del Consell, pel qual es regulen els ensenyaments d'idiomes de règim especial en la Comunitat Valenciana, són els següents:

1 Fonologia i fonètica

- 1.1 El vocalisme tònic i àton: vocalisme valencià.
- 1.2 La síl·laba i els diftongs: l'accentuació gràfica; la dièresi. L'accent diacrític.
- 1.3 L'apòstrof i la contracció: casos especials.
- 1.4 Grups consonàntics. Dígrafs. Ortografia de les consonants en els mots més usuals:

- 1.4.1. *p/b, c/g, t/d* en posició final.
- 1.4.2. *b/v*, regles generals; alternances.
- 1.4.3. *g / j / tg / tj / ig / tx / x / ix*
- 1.4.4. *c / ç / s / ss / z / tz / ts.m / n / ny; l / l·l / ll ; r / rr*

2. Morfologia i sintaxi

- 2.1 Flexió de gènere i nombre. Repàs
 - 2.1.1 Estructures adjectives per formar complements del nom
 - 2.1.2 La forma *mira que n'ets, de+ adjectiu ("mira que n'ets, de rondinaire")*
- 2.2 Pronoms forts i febles. Substitució i combinacions.
 - 2.2.1 En, hi, ho: usos necessaris en les funcions comunicatives.
 - 2.2.2 El pronom hi en substitució del CCL.
 - 2.2.3 Substitució d'un nom en funció de CD pels pronoms en, el, la, els i les davant i darrere del verb.
- 2.3 Adverbis
 - 2.3.1 Adverbis i locucions adverbials de manera, de lloc, de temps, de dubte, de temps (*ahir, l'altre dia...*)...
 - 2.3.2 Adverbis i locucions adverbials de direcció: amunt, avall, cap ací, cap amunt, cap avall, cap a l'esquerra...
 - 2.3.3 Els adverbis *a més (a més), també i tampoc (no)*.
 - 2.3.4 Partícules interrogatives *qui, què, quin, on, quan, quin*, etc.
- 2.4 Preposicions i locucions prepositives.
 - 2.4.1 Ús de les preposicions *amb, de, a* davant de les partícules interrogatives *qui, què, quin*, etc.
 - 2.4.2 Ús de les preposicions *de, per, sense* per formar determinants del nom.
- 2.5 Nexes de coordinació i de subordinació més usuals. Estructures comparatives. Les fórmules comparatives més...que, tant...com.
- 2.6 El verb.
 - 2.6.1 Subjuntiu, imperatiu i temps compostos de la conjugació regular i dels irregulars més usuals.
 - 2.6.2 Els verbs velaritzats; reflexius; impersonals; el condicional.
 - 2.6.3 El verb haver-hi i altres verbs pronominals.
 - 2.6.4 El verb ser; el pretèrit plusquamperfet.
 - 2.6.5 Els verbs fer, vindre, anar, haver; el subjuntiu.
 - 2.6.6 L'indicatiu: Imperfet dels verbs ser, portar, dur; 3a p. sing. present de sentir-se i veure's.
 - 2.6.7 Present de *semblar i assemblar-se (assemblar-s'hi)*;
 - 2.6.8 Ús dels impersonals *nevar, ploure, fer sol, fer fred/calor*, etc. en present, perfet i imperfet.
 - 2.6.9 Subjuntiu: 3a p. plu. present de *fer, tenyir, vendre*; present regular i dels verbs *fer, ser*; imperfet regular i de *fer, anar, poder, voler, haver, ser, estar, tenir, venir, veure, caure*; present amb radical velar, condicional compost.

2.6.10 Imperatiu i formes no personals: participi regular i dels verbs *dur, prendre, beure, descobrir, obrir, prendre, suspendre*.

2.6.11 Perífrasis d'obligació i probabilitat; formes d'obligació amb *haver de i caldre*, en forma personal i impersonal.

2.6.12 Correlació de temps verbals: contrast de passat (*passat simple i perfet*); concordança dels temps verbals en passat (*pret. imp. i passat simple i perfet d'ind.*)

2.6.13 Fórmules i estructures

2.6.13.1 Plusquamperfet de subjuntiu i condicional en frases com: *si no m'haguera + infinitiu, hauria + participi...*

2.6.13.2 Imperatiu negatiu: *no + present de subjuntiu* per a fer advertències.

2.6.13.3 *Hi hauria d'haver més.../ n'hi hauria d'haver més. Estar + adjectiu. Tindre + SN. Vols que + subjuntiu present. Doncs + imperatiu.*

2.6.13.4 *On puc trobar un + SN? , hi ha cap lloc on + present de subjuntiu?, veu + SN?, veu on hi ha...?, quan + present de subjuntiu...*

2.6.13.5 *Hi ha + SN, hi deu haver + SN, hi ha d'haver + SN; n'hi ha un/algun..., n'hi deu haver un/algun... i n'hi ha d'haver un/algun..., + S. Adverbial de lloc.*

2.6.13.6 *És mentida/fals que + subjuntiu present/perfet, no és veritat que + subjuntiu present/perfet.*

2.6.13.7 *Això no vol dir que + subjuntiu present, una cosa és que + subjuntiu present, i encara que + subjuntiu present.*

2.6.13.8 *Soler + infinitiu, acostumar a + infinitiu i estar acostumat a + infinitiu* en present i en imperfet d'indicatiu.

2.6.13.9 *(no) Havia d'haver + part. i (no) hauria d'haver + participi.*

2.6.13.10 *Em fa por que + verb(futur)..., em fa por que (no) + verb (present subjuntiu)..., em fa por (de) + infinitiu...*

2.6.13.11 *Per què no + indicatiu present?* per a donar consells.

2.6.13.12 *T'he dit que (i variants) + imperfet subjuntiu* per recriminar algú de no haver fet alguna cosa que s'havia advertit anteriorment.

2.6.13.13 *He hagut de + infinitiu i vaig haver de + infinitiu*, per justificar-se o disculpar-se de no haver fet alguna cosa.

2.6.13.14 *Vols dir?, tingues en compte que..., estàs segur que...?, no ho veig gaire clar...* per posar objeccions o expressar dubte.

2.6.13.15 *Sort que..., si no arriba a ser perquè/per...,* per narrar un esdeveniment passat, expressant alleujament i fent hipòtesis del que hauria pogut passar.

2.6.13.16 *He decidit (de) + infinitiu, he pensat + infinitiu, verb en futur; segurament + futur, a la millor + futur, podriem +infinitiu?, què et semblaria si + imperfet de subjuntiu?, i si + imperfet de subjuntiu?, i per què (en comptes de) +infinitiu) + no + verb en present?, què faries si + imperfet de subjuntiu?* per expressar projectes o fer suposicions.

2.6.13.17 *M'han dit que... Es veu que... Saps que...* per donar informació de manera directa.

2.7 Oracions subordinades introduïdes pel gerundi i els adverbis *mentre, quan*.

2.8 Fórmules per a demanar i expressar un estat d'ànim, per disculpar-se, per regular l'ordre de les intervencions en una discussió formal, per demanar per parlar, per donar la paraula i deixar parlar algú, per començar a parlar, per precisar dins d'una explicació, per posar exemples i per demanar algú si l'han entès, per indicar sorpresa, perplexitat, dubte, incredulitat i certesa, per a fer una enumeració dins d'una explicació i per referir-se a una afirmació feta anteriorment.

3 Formació de paraules. Composició, derivació i habilitació. Formació de paraules cultes.

5.6 Activitats de mediació

Objectius

Transmet de forma oral (en llengua B) informació específica i rellevant continguda en textos breus senzills, com ara etiquetes i avisos, instruccions i anuncis (escrits en llengua A) sobre temes familiars, sempre que aquests s'expressen de forma lenta i clara en un llenguatge senzill (en llengua A), tot i que pot caldre simplificar el missatge i buscar paraules.

Transmet per escrit (en llengua B) informació específica continguda en textos breus informatius senzills (escrits en llengua A), sempre que els textos tracten de temes concrets i familiars i estiguin escrits en un llenguatge quotidià senzill.

Interpreta i descriu (en llengua B) gràfics senzills sobre temes familiars (per exemple, un mapa meteorològic o un gràfic bàsic amb text) (en llengua A), tot i que poden aparèixer pauses, començaments erronis i reformulacions del discurs.

Informa (en llengua B) dels punts principals d'informacions senzilles de televisió o ràdio (en llengua A) sobre esdeveniments, esports, accidents, etc., sempre que els temes siguin coneguts i el missatge siga lent i clar.

Resumeix (en llengua B) els punts principals d'un text informatiu senzill (en llengua A) que tracte de temes quotidians, tot complementant el seu repertori limitat amb altres mitjans (p. ex., gestos, dibuixos, paraules d'altres idiomes) per dur-ho a terme.

Enumera una llista (en llengua B) amb la informació rellevant continguda en textos breus senzills (en llengua A), sempre que tracten de temes concrets i familiars i estiguin escrits de manera senzilla amb vocabulari quotidià.

Copia textos curts en format imprès o amb cal·ligrafia llegible.

Interpreta (en llengua B) la idea general de textos curts i senzills quotidians (p. ex. fullets, avisos, instruccions, cartes o correus electrònics) escrits en llengua A.

Proporciona una traducció oral senzilla (en llengua B) d'informació escrita sobre temes quotidians amb oracions senzilles (en llengua A)

(p. ex. informació personal, narracions curtes, indicacions, avisos o instruccions).

Pren notes simples en una presentació/demostració on el contingut és familiar i previsible i el presentador aclareix dubtes.

Competència i continguts interculturals

Aplicació dels coneixements, destreses i actituds interculturals que permeten dur a terme activitats de mediació en situacions quotidianes senzilles: coneixements culturals generals, consciència sociolingüística, observació, atenció, relacions i respecte, en especial les del nivell A2:

Reconeix i aplica convencions culturals bàsiques associades a intercanvis socials quotidians (per exemple, diferents rituals de salutació).

Actua de manera apropiada en salutacions quotidianes, comiats i expressions d'agraïment i dis-

culpes, tot i que té dificultats per afrontar qualsevol variació de la rutina.

Reconeix que el seu comportament en una transacció quotidiana pot transmetre un missatge diferent del que es pretén i pot tractar d'explicar-ho de forma simple.

Reconeix quan es produeixen dificultats en la interacció amb membres d'altres cultures, tot i que pot no saber ben bé com comportar-s'hi.

Comprén missatges, instruccions, anuncis habituals breus i articles de forma clara, combinant el que entén de les versions disponibles en diferents idiomes.

Empra advertències simples, instruccions i informació del producte proporcionades en paral·lel en diferents idiomes per trobar-hi informació rellevant.

Mobilitza el seu repertori limitat en diferents idiomes per explicar un problema o demanar ajuda o aclariments.

Utilitza paraules i frases de diferents idiomes del seu repertori plurilingüe per dur a terme una tasca simple, una transacció pràctica o un intercanvi d'informació.

Utilitza una paraula d'un altre idioma del seu repertori plurilingüe per fer-se comprendre en una situació rutinària quotidiana, quan no se li acut una expressió adequada en la llengua que està parlant.

6. NIVELL INTERMEDI B1

6.1 Definició

Els ensenyaments de nivell intermedi B1 tenen per objecte capacitar l'alumnat per sortir-se'n en la majoria de les situacions que poden sorgir quan viatja per llocs en què s'utilitza l'idioma; en l'establiment i el manteniment de relacions personals i socials amb usuaris d'altres llengües, tant cara a cara com a través de mitjans tècnics; i en entorns educatius i ocupacionals en què es produeixen intercanvis senzills de caràcter factual.

Amb aquest fi, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permetin utilitzar l'idioma amb una certa flexibilitat, una facilitat relativa i una correcció raonable en situacions quotidianes i menys habituals en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional, per comprendre, produir, coproduir i processar textos orals i escrits breus o d'extensió mitjana, en un registre formal, informal o neutre i en una varietat estàndard de la llengua, que versin sobre assumptes personals i quotidians o aspectes concrets de temes generals, d'actualitat o d'interès personal, i que continguin estructures senzilles i un repertori lèxic comú no gaire idiomàtic.

6.2 Objectius generals

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell intermedi B1, l'alumnat és capaç de:

-Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds explícites dels parlants en textos orals breus o d'extensió mitjana, ben estructurats, clarament articulats a una velocitat lenta o mitjana i transmesos de viva veu o per mitjans tècnics en una varietat estàndard de la llengua, que tractin d'assumptes quotidians o coneguts, o sobre temes generals, o d'actualitat, relacionats amb les seves experiències i interessos, i sempre que les condicions acústiques siguin bones, es pugui tornar a escoltar el que s'ha dit i se'n puguin confirmar alguns detalls.

-Produir i coproduir, tant en comunicació cara a cara com a través de mitjans tècnics, textos orals breus o d'extensió mitjana, ben organitzats i adequats al context, sobre assumptes quotidians, de caràcter habitual o d'interès personal, i sortir-se'n amb una correcció i una fluïdesa suficients per mantenir la línia del discurs, amb una pronunciació clarament intel·ligible, encara que de vegades siguin evidents l'accent estranger, les pauses per fer una planificació sintàctica i lèxica, o reformular el que s'ha dit o corregir errors quan l'interlocutor indica que hi ha un problema, i sigui necessària una certa cooperació d'aquell per mantenir la interacció.

-Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds explícites de l'autor en textos escrits breus o d'extensió mitjana, clars i ben organitzats, en llengua estàndard i sobre assumptes quotidians, aspectes concrets de temes generals, de caràcter habitual, d'actualitat o d'interès personal.

-Produir i coproduir, independentment del suport, textos escrits breus o d'extensió mitjana, senzills i clarament organitzats, adequats al context (destinatari, situació i propòsit comunicatiu), sobre assumptes quotidians, de caràcter habitual o d'interès personal, utilitzant amb una correcció raonable un repertori lèxic i estructural habitual relacionat amb les situacions més pre-dictibles i els recursos bàsics de cohesió textual i respectant les convencions ortogràfiques i de puntuació fonamentals.

-Mitjançar entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües en situacions de caràcter habitual en què es produeixen intercanvis senzills d'informació relacionats amb assumptes quotidians o d'interès personal.

6.3. Activitats de comprensió de textos orals.

Objectius.

-Comprendre amb prou detall anuncis i missatges que continguin instruccions, indicacions o una altra informació, donades cara a cara o per mitjans tècnics, relatives al funcionament d'aparells o dispositius d'ús freqüent, la realització d'activitats quotidianes, o el seguiment de normes d'actuació i de seguretat en els àmbits públic, educatiu i ocupacional.

-Comprendre la intenció i el sentit generals, i els aspectes importants, de declaracions breus i articulades amb claredat, en llenguatge estàndard i a una velocitat normal (p. e. durant una celebració privada o una cerimònia pública).

-Comprendre les idees principals i els detalls rellevants de presentacions, xerrades o conferències breus i senzilles que versin sobre temes coneguts, d'interès personal o de l'especialitat pròpia, sempre que el discurs estigui articulat de manera clara i en una varietat estàndard de la llengua.

-Entendre, en transaccions i gestions quotidianes i menys habituals, l'exposició d'un problema o la sol·licitud d'informació respecte d'aquesta (p. e. en el cas d'una reclamació).

-Comprendre el sentit general, les idees principals i els detalls rellevants d'una conversa o discussió informal que té lloc en la seva presència, sempre que el tema sigui conegut i el discurs estigui articulat amb claredat i en una varietat estàndard de la llengua.

-Comprendre, en una conversa o discussió informal en què participa, tant de viva veu com per mitjans tècnics, descripcions i narracions sobre assumptes pràctics de la vida diària, i informació específica rellevant sobre temes generals, d'actualitat o d'interès personal, i captar sentiments com la sorpresa, l'interès o la indiferència, sempre que no hi hagi interferències acústiques i que els interlocutors parlin amb claredat, a poc a poc i directament, evitin un ús molt idiomàtic de la llengua i estiguin disposats a repetir o reformular el que han dit.

-Identificar els punts principals i els detalls rellevants d'una conversa formal o un debat que es presència, breu o de durada mitjana, i entre dos o més interlocutors, sobre temes generals, coneguts, d'actualitat o de l'interès propi, sempre que les condicions acústiques siguin bones, que el discurs estigui ben estructurat i articulat amb claredat, en una varietat de llengua estàndard, i que no es faci un ús gaire idiomàtic o especialitzat de la llengua.

-Comprendre, en una conversa formal en què es participa, en l'àmbit públic, acadèmic o ocupacional, i independentment del canal, una gran part del que es diu sobre activitats i procediments quotidians, i menys habituals si està relacionat amb el camp propi d'especialització, sempre que els interlocutors evitin un ús molt idiomàtic de la llengua i pronunciïn amb claredat, i quan es puguin plantejar preguntes per comprovar que s'ha comprès el que l'interlocutor ha volgut dir i aconseguir aclariments sobre alguns detalls.

-Comprendre les idees principals de programes de ràdio o televisió, com ara anuncis publicitaris, butlletins informatius, entrevistes, reportatges o documentals, que tracten de temes quotidians, generals, d'actualitat, d'interès personal o de l'especialitat pròpia, quan s'articulen de manera relativament lenta i clara.

-Comprendre moltes pel·lícules, sèries i programes d'entreteniment que s'articulen amb claredat i en un llenguatge senzill, en una varietat estàndard de la llengua, i en què els elements visuals i l'acció condueixen una gran part de l'argument.

Competències i continguts

Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics. Coneixement i aplicació a la comprensió del text dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (activitats diàries, hàbits d'estudi i de treball, oci, festivitats, horaris); condicions de vida (habitatge, entorn, estructura social); relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre co-

neguts i desconeguts); cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic); cultura, costums i valors (institucions, tradicions, celebracions, cerimònies, manifestacions artístiques), i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament i pautes de comportament social).

Competència i continguts estratègics. Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos orals:

-Moblització d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.

-Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.

-Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants).

-Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.

-Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.

-Comprovació d'hipòtesis: ajust de les claus d'inferència amb els esquemes de partida.

-Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous.

Competència i continguts funcionals. Comprensió de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus exponents més comuns, segons l'àmbit i el context comunicatius, en la llengua oral:

-Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar-se; convidar; acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; expressar condol; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes.

-Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.

-Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.

-Petició i oferiment d'informació, indicacions, advertències i avisos.

-Formulació de consells, suggeriments i oferiments.

-Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.

-Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la promesa, l'ordre, el permís i la prohibició.

-Expressió del gust i la preferència, l'interès i el desinterès, la sorpresa, l'admiració, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, la decepció, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

Competència i continguts discursius. Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais comuns propis de la llengua oral monològica i dialògica:

Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).

Expectatives generades pel context: tipus, format i estructura textuals; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i foneticofonològics.

Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e. conversa > conversa formal); (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques contextuais i per referència al context).

Competència i continguts sintàctics. Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques senzilles pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatius, per expressar:

l'entitat i les seves propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];

l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);

el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);

l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;

la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);

la manera;

estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);

l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;

relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

Competència i continguts lèxics. Comprensió de lèxic oral d'ús comú relatiu a la identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; relacions humanes i socials; treball i ocupacions; educació i estudi; llengua i comunicació; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i cures físiques; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport, béns i serveis; clima i entorn natural; i tecnologies de la informació i la comunicació.

Competència i continguts foneticofonològics. Percepció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú, i comprensió dels significats i les intencions comunicatives generals associats a aquests.

6.4 Activitats de producció i coproducció de textos orals.

Objectius.

-Fer declaracions públiques breus i assajades, sobre un tema quotidià dins del camp propi o d'interès personal, que són clarament intel·ligibles malgrat que vagin acompanyades d'un accent i una entonació inconfusiblement estrangers.

-Fer presentacions preparades, breus o d'extensió mitjana, ben estructurades, i amb suport visual (gràfics, fotografies, transparències o diapositives), sobre un tema general, o de l'interès o l'especialitat propis, amb prou claredat perquè es pugui seguir sense dificultat la major part del temps i les idees principals del qual estiguin explicades amb una precisió raonable, així com respondre a preguntes complementàries breus i senzilles dels oients sobre el contingut del que s'ha presentat, encara que pot ser que hagi de demanar que les hi repeteixin si es parla amb rapidesa.

-Sortir-se'n en transaccions comunes de la vida quotidiana com són els viatges, l'allotjament, els àpats i les compres, així com enfrontar-se a situacions menys habituals i explicar el motiu d'un problema (p. e. per fer una reclamació o fer una gestió administrativa de rutina), intercanviant, comprovant i confirmant informació amb el detall degut, plantejant els raonaments i punts de vista propis amb claredat i seguint les convencions socioculturals que demana el context específic.

-Participar amb eficàcia en converses informals, cara a cara o per telèfon o altres mitjans tècnics, sobre temes quotidians, d'interès personal o pertinents per a la vida diària (p. e. família, aficions, treball, viatges o fets d'actualitat), en què es descriuen amb un cert detall fets, experiències, sentiments i reaccions, somnis, esperances i ambicions, i es respon adequadament a sentiments com la sorpresa, l'interès o la indiferència; es narren històries, així com l'argument de llibres i pel·lícules, indicant-hi les reaccions pròpies; s'ofereixen i es demanen opinions personals; es fan comprensibles les opinions o reaccions d'altres persones a expressar els seus punts de vista sobre la manera de procedir; s'expressen amb amabilitat creences, acords i desacords, i s'expliquen i es justifiquen de manera senzilla opinions i plans.

-Prendre la iniciativa en entrevistes o consultes (per exemple, per plantejar un tema nou), encara que es depengui molt de l'entrevistador durant la interacció, i utilitzar un qüestionari preparat per fer una entrevista estructurada, amb algunes preguntes complementàries.

-Prendre part en converses i discussions formals habituals, en situacions predictibles en els àmbits públic, educatiu i ocupacional, sobre temes quotidians i que comporten un intercanvi d'informació sobre fets concrets o en què es donen instruccions o solucions a problemes pràctics, i plantejar-hi un punt de vista amb claredat, oferint raonaments breus i explicacions d'opinions, plans i accions, i reaccionant de manera senzilla davant els comentaris dels interlocutors, sempre que pugui demanar que se'n repeteixin, se'n aclareixin o se'n elaborin els punts clau si és necessari.

Competències i continguts

Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics. Coneixement, i aplicació a la producció i coproducció del text oral, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (activitats diàries, hàbits d'estudi i de treball, oci, festivitats, horaris); condicions de vida (habitatge, entorn, estructura social); relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts); cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic); cultura, costums i valors (institucions, tradicions, celebracions, cerimònies, manifestacions artístiques), i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament i pautes de comportament social).

Competència i continguts estratègics. Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos orals:

-Activar esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p. e. presentació o transacció).

- Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot donar per descomptat.
- Concebre el missatge amb claredat i distingint-ne la idea o les idees principals i l'estructura bàsica.
- Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant-hi el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.
- Basar-se en els coneixements previs i treure'n el màxim partit (utilitzar llenguatge «prefabricat», etc.).
- Expressar el missatge amb claredat, coherència, estructurant-lo adequadament i ajustant-se als models i les fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment es voldria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- Compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments lingüístics (p. e. modificar paraules d'un significat semblant, o definir o parafrasejar un terme o expressió), paralingüístics o paratextuals (p. e. demanar ajuda; assenyalar objectes, usar d'íctics o fer accions que aclareixen el significat; usar llenguatge corporal culturalment pertinent (gestos, expressions facials, postures, contacte visual o corporal, proxèmica), o usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals).
- Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i una reparació de la comunicació.

Competència i continguts funcionals. Acompliment de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus exponents més comuns en la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu:

-Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar-se; convidar; acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; expressar condol; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes.

Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.

Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.

Petició i oferiment d'informació, indicacions, advertències i avisos.

Formulació de consells, suggeriments i oferiments.

Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.

Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la promesa, l'ordre, el permís i la prohibició.

Expressió del gust i la preferència, l'interès i el desinterès, la sorpresa, l'admiració, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, la decepció, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

Competència i continguts discursius. Coneixement i aplicació de models contextuals i pa-

trons textuais comuns propis de la llengua oral a la producció de textos monològics i dialògics:

Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).

Selecció de patrons i característiques textuais que demana el context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i foneticofonològics.

Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e. conversa > conversa informal); (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

Competència i continguts sintàctics. Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques senzilles pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per expressar:

l'entitat i les seves propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];

l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);

el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);

l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;

-la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deontica (volició, permís, obligació, prohibició);

-la manera; estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);

-l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació; relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

Competència i continguts lèxics. Coneixement, selecció i ús de lèxic oral comú relatiu a la identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; relacions humanes i socials; treball i ocupacions; educació i estudi; llengua i comunicació; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i cures físiques; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport, béns i serveis; clima i entorn natural; i tecnologies de la informació i la comunicació.

Competència i continguts foneticofonològics. Selecció, segons la intenció comunicativa, i producció de patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú.

6.5. Activitats de comprensió de textos escrits.

Objectius

-Comprendre amb prou detall, amb l'ajuda de la imatge o marcadors clars que articulin el missatge, anuncis, cartells, rètols o avisos senzills i escrits amb claredat, que continguin instruc-

cions, indicacions o una altra informació relativa al funcionament d'aparells o dispositius d'ús freqüent, la realització d'activitats quotidianes, o el seguiment de normes d'actuació i de seguretat en els àmbits públic, educatiu i ocupacional.

-Localitzar amb facilitat i comprendre informació rellevant formulada de manera simple i clara en material escrit de caràcter quotidià, o relacionada amb assumptes d'interès personal, educatiu o ocupacional, p. e. en anuncis, prospectes, catàlegs, guies, fullets, programes, o documents oficials breus.

-Entendre informació específica essencial en pàgines web i altres materials de referència o consulta, en qualsevol suport, clarament estructurats i sobre temes generals d'interès personal, acadèmic o ocupacional, sempre que se'n puguin rellegir les seccions difícils.

-Comprendre notes i correspondència personal en qualsevol format, i missatges en fòrums i blogs, en els quals es donen instruccions o indicacions; es transmet informació procedent de tercers; es parla d'un mateix; es descriuen persones, esdeveniments, objectes i llocs; es narren esdeveniments passats, presents i futurs, reals o imaginaris i s'expressen de manera senzilla sentiments, desitjos i opinions sobre temes generals, coneguts o d'interès personal.

-Comprendre informació rellevant en correspondència formal d'institucions públiques o entitats privades com centres d'estudis, empreses o companyies de serveis en què s'informa d'assumptes del propi interès (p. e. en relació amb una oferta de treball, o una compra per Internet).

-Comprendre el sentit general, la informació principal, les idees significatives i algun detall rellevant en notícies i articles periodístics senzills i ben estructurats, breus o d'extensió mitjana, sobre temes quotidians, d'actualitat o de l'interès propi, i redactats en una variant estàndard de la llengua, en un llenguatge no gaire idiomàtic o especialitzat.

Comprendre sense dificultat la línia argumental d'històries de ficció, relats, contes o novel·les curtes estructurats clarament, escrits en una varietat estàndard de la llengua i en un llenguatge senzill, directe i no gaire literari, i fer-se una idea clara del caràcter dels diferents personatges i les seves relacions, si estan descrits de manera senzilla i amb detalls explícits suficients.

Competències i continguts

Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics. Coneixement, i aplicació a la comprensió del text escrit, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (activitats diàries, hàbits d'estudi i de treball, oci, festivitats, horaris); condicions de vida (habitatge, entorn, estructura social); relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts); cultura, costums i valors (institucions, tradicions, celebracions, cerimònies, manifestacions artístiques), i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament i pautes de comportament social).

Competència i continguts estratègics. Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos escrits:

-Moblització d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.

-Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.

-Distinció de tipus de comprensió (p. e. sentit general, informació essencial, punts principals).

-Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.

-Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements sig-

nificatius, lingüístics i paralingüístics (suport, imatges...).

-Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous.

Competència i continguts funcionals. Reconeixement de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus exponents més comuns en la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatius:

-Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar-se; convidar; acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; expressar condol; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes.

-Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.

-Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.

-Petició i oferiment d'informació, indicacions, advertències i avisos.

-Formulació de consells, suggeriments i oferiments.

-Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.

-Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la promesa, l'ordre, el permís i la prohibició.

-Expressió del gust i la preferència, l'interès i el desinterès, la sorpresa, l'admiració, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, la decepció, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

Competència i continguts discursius. Comprensió de models contextuals i patrons textuais comuns propis de la llengua escrita:

-Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).

-Expectatives generades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; selecció de patrons sintàctics, lèxics i ortotipogràfics.

-Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e. correspondència, carta comercial); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

Competència i continguts sintàctics. Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques senzilles pròpies de la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatius per expressar:

-l'entitat i les seves propietats (in/existència, qualitat [intrínseca i valorativa] i quantitat [nombre, quantitat i grau]);

-l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);

-el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals

(seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);

-l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;

-la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);

-la manera;

-estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);

-l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;

-relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

Competència i continguts lèxics. Comprensió de lèxic escrit d'ús comú relatiu a la identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; relacions humanes i socials; treball i ocupacions; educació i estudi; llengua i comunicació; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i cures físiques; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport, béns i serveis; clima i entorn natural; i tecnologies de la informació i la comunicació.

Competència i continguts ortotipogràfics. Reconeixement i comprensió dels significats i les intencions comunicatives associats als formats, patrons i elements gràfics, i les convencions ortogràfiques d'ús comú.

6.6. Activitats de producció i coproducció de textos escrits

Objectius

-Completar un qüestionari amb informació personal breu i senzilla relativa a dades bàsiques, interessos, aficions, formació o experiència professional, o sobre preferències, gustos o opinions sobre productes, serveis, activitats o procediments coneguts o de caràcter quotidià.

-Escriure, en un format convencional i en qualsevol suport, un *curriculum vitae* breu, senzill i ben estructurat, en què s'assenyalen els aspectes importants de manera esquemàtica i en què s'inclou la informació que es considera rellevant en relació amb el propòsit i destinatari específics.

-Escriure, en qualsevol suport, notes, anuncis, i missatges en què es transmet o se sol·licita informació senzilla de caràcter immediat, o opinions sobre aspectes personals, acadèmics o ocupacionals relacionats amb activitats i situacions de la vida quotidiana, i en què es remarquen els aspectes que són importants, respectant les convencions específiques d'aquest tipus de textos, i les normes de cortesia i, si s'escau, de la netiqueta.

-Prendre notes, fent una llista dels aspectes importants, durant una conversa formal, presentació, conferència o xerrada senzilla, sempre que el tema sigui conegut i el discurs es formulï de manera simple i s'articuli amb claredat, en una varietat estàndard de la llengua.

-Escriure correspondència personal, i participar en xats, fòrums i blogs, sobre temes quotidians, generals, d'actualitat, o de l'interès propi, i en què es demana o transmet informació; es narren històries; es descriuen, amb un cert detall, experiències, esdeveniments, siguin aquests reals o imaginats, sentiments, reaccions, desitjos i aspiracions; es justifiquen breument opinions i

s'expliquen plans, fent veure els aspectes que es creuen importants, preguntant sobre problemes o explicant-los amb una precisió raonable.

-Escriure, en qualsevol suport, correspondència formal bàsica i breu dirigida a institucions públiques o privades i a empreses, en què es dona i se sol·licita informació bàsica, o es fa una gestió senzilla (p. e. una reclamació), observant les principals convencions formals i característiques d'aquest tipus de textos i respectant les normes fonamentals de cortesia i, si s'escau, de la netiqueta.

-Escriure informes molt breus en format convencional, amb informació sobre fets comuns i els motius de certes accions, en els àmbits públic, educatiu o ocupacional, fent una descripció simple de persones, objectes i llocs i assenyalant els esdeveniments principals de manera esquemàtica.

Competències i continguts.

Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics. Coneixement, i aplicació a la producció i coproducció de textos escrits, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (activitats diàries, hàbits d'estudi i de treball, oci, festivitats, horaris); condicions de vida (habitatge, entorn, estructura social); relacions interpersonals (entre homes i dones, familiars, generacionals); cultura, costums i valors (institucions, tradicions, celebracions, cerimònies, manifestacions artístiques), i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament i pautes de comportament social).

Competència i continguts estratègics. Estratègies de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos escrits:

-Activar esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p. e. escriure una nota, un correu electrònic...).

-Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot donar per descomptat.

-Concebre el missatge amb claredat i distingint-ne la idea o les idees principals i l'estructura bàsica.

-Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant-hi el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.

-Basar-se en els coneixements previs i treure'n el màxim partit (utilitzar llenguatge «prefabricat», etc.).

-Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o una gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).

-Expressar el missatge amb claredat ajustant-se als models i les fórmules de cada tipus de text.

-Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.

-Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i una reparació de la comunicació.

Competència i continguts funcionals. Acompliment de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus exponents més comuns en la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatius:

-Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar-se; convidar; acceptar i declinar una invitació; agrair;

atreure l'atenció; expressar condol; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes.

-Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.

-Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.

-Petició i oferiment d'informació, indicacions, advertències i avisos.

-Formulació de consells, suggeriments i oferiments.

-Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.

-Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la promesa, l'ordre, el permís i la prohibició.

-Expressió del gust i la preferència, l'interès i el desinterès, la sorpresa, l'admiració, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, la decepció, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

Competència i continguts discursius. Coneixement i aplicació de models contextuals i patrons textuais comuns propis de la llengua escrita a la producció i coproducció del text:

-Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).

-Selecció de patrons i característiques textuais que demana el context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i ortotipogràfics.

-Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e. correspondència, carta personal); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

Competència i continguts sintàctics. Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques senzilles pròpies de la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatius per expressar:

-l'entitat i les seves propietats (in/existència, qualitat [intrínseca i valorativa] i quantitat [nombre, quantitat i grau]);

-l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);

-el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i de les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);

-l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;

-la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deontica (volició, permís, obligació, prohibició);

-la manera;

-estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);

-l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;

-relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

Competència i continguts lèxics. Coneixement, selecció i ús de lèxic escrit d'ús comú relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; relacions humanes i socials; treball i ocupacions; educació i estudi; llengua i comunicació; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i cures físiques; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport, béns i serveis; clima i entorn natural; i tecnologies de la informació i la comunicació.

Competència i continguts ortotipogràfics. Selecció, segons la intenció comunicativa, i ús dels patrons gràfics i les convencions ortogràfiques fonamentals.

Competència lingüística

1. Fonologia i fonètica

- 1.1. Descripció del vocalisme.
- 1.2. Descripció del consonantisme.
- 1.3. Síl·laba i diftong.
- 1.4. Fenòmens de contacte vocàlic i consonàntic: elisions, sinalefes, sonoritzacions, emmudiments...
- 1.5. L'accentuació (la dièresi): atenció especial en els verbs acabats en *-air*, *-eir*, *-uir*.
- 1.6. La geminació.
- 1.7. L'ús del guionet: casos particulars.
- 1.8. Els verbs acabats en *-iar*.
- 1.9. La pronunciació formal en contrast amb la col·loquial.
- 1.10. L'entonació emfàtica: interrogació, exclamació. La puntuació.
- 1.11. La pronunciació col·loquial en contrast amb la formal.
- 1.12. El ritme i la pausa. L'ordre dels elements en el discurs.

2. Morfologia i sintaxi.

- 2.1. El SN: constituents.
 - 2.1.1. Substantiu: gènere i nombre.
 - 2.1.2. Adjectiu: gènere i nombre.
 - 2.1.3. Substantiu i adjectiu: morfologia, posició i concordança.
 - 2.1.4. Els canvis categorials: substantivització, adjectivització...
 - 2.1.5. L'article amb valor neutre: sentit intensiu i substantiu.
 - 2.1.6. Els determinants, morfologia i ús: numerals, quantitatius, indefinits...
 - 2.1.7. Formes i usos menys corrents d'alguns determinants.
 - 2.1.8. Apostrofació i contracció: casos particulars.
 - 2.1.9. Els demostratius i els possessius.
- 2.2. El pronom fort i febles.
 - 2.2.1. Substitució pronominal dels complements nominals i verbals.
 - 2.2.2. Ordre, posició, morfologia i convencions ortogràfiques del pronoms. La concordança del participi.

- 2.2.3. La pronominalització.
- 2.2.4. Les combinacions i els pronoms *en, hi, ho*
- 2.3. La connexió: ús d'elements d'enllaç, connectors, marcadors textuais, conjuncions...
 - 2.3.1. El relatiu.
 - 2.3.2. Organització del discurs: connectors textuais i oracionals.
- 2.4. Preposicions: canvi i caiguda de preposicions.
- 2.5. Verb
 - 2.5.1. Les conjugacions i les regularitats: generalitats.
 - 2.5.2. Principals irregularitats en el verb.
 - 2.5.3. El present d'indicatiu. Concordança entre sintagmes.
 - 2.5.4. Imperatiu i present de subjuntiu: casos especials.
 - 2.5.5. El pretèrit: relació de temps verbals.
 - 2.5.6. Futur i condicional.
 - 2.5.7. Les formes no personals del verb: les perífrasis verbals. Construccions de gerundi, participi i infinitiu.
 - 2.5.8. Verbs transitius i no transitius.
 - 2.5.9. Verbs pronominals i no pronominals.
 - 2.5.10. El temps verbals en l'oració composta: correlació de temps verbals.
 - 2.5.11. Relacions temporals o d'altres tipus: temps verbals que mantenen la correlació lògica del discurs.
 - 2.5.12. Verbs pronominals i no pronominals.
 - 2.5.13. El temps verbals en l'oració composta: correlació de temps verbals.
 - 2.5.14. Relacions temporals o d'altres tipus: temps verbals que mantenen la correlació lògica del discurs.
 - 2.5.15. El règim preposicional.
 - 2.5.16. El sintagma verbal: els complements.
 - 2.5.17. L'oració composta i complexa. Hipotaxi i parataxi.
- 2.6. Adverbi: la negació.
 - 2.6.1. Negació amb indefinits i quantitius.
 - 2.6.2. Usos de *cap, gens, res, mai, enlloc, tothora...*
 - 2.6.3. Expressions temporals i locucions adverbials.
- 2.7. Formació de paraules
 - 2.7.1. Origen de les paraules patrimonials.
 - 2.7.2. Cultismes i neologismes: formació.
 - 2.7.3. Aparició de noves paraules: mètodes.
 - 2.7.4. La composició, la derivació i l'habilitació.

3. Lèxic

- 3.1. L'abreviació: sigles, símbols, abreviatures, lletres inicials...
- 3.2. La neologia: cultismes, calcs, préstecs, manlleus, estrangerismes, barbarismes, falsos derivats...
- 3.3. La interferència lingüística. La interposició.
- 3.4. El lèxic bàsic: llengua i dialecte. La parla i l'estàndard. La disponibilitat lèxica.
- 3.5. El lèxic dels llenguatges d'especialitat: la terminologia. La precisió lèxica.
- 3.6. El lèxic bàsic de: accions quotidianes, anatomia i esports, fisonomia, indumentària, caràcter (de les persones o dels animals), fenòmens atmosfèrics i econòmics...
- 3.7. Locucions i frases fetes. Dites i refranys.
- 3.8. Relacions semàntiques i lèxiques entre paraules: sinonímia, antonímia, camp lèxic, isotopia,
- 3.7. Locucions i frases fetes. Dites i refranys.

- 3.8. Relacions semàntiques i lèxiques entre paraules: sinonímia, antonímia, camp lèxic, isotopia, polisèmia, homonímia...
- 3.9. Condicionaments geogràfics, socials i estilístics en l'ús del lèxic.
- 3.10. La creació lèxica.
- 3.11. La interferència i la interposició.
- 3.12. El llenguatge figurat: figures retòriques de sentit. Eufemisme, metàfora, metonímia, comparació

Continguts sociolingüístics i socioculturals (marc social)

- 4.1. Llengua i ús: variació lingüística.
- 4.2. Història de la llengua i història de la literatura: etapes.
- 4.3. Substitució i normalització.
- 4.4. Caracterització de dialectes i subdialectes.
- 4.5. El valencià: geosociolingüística.
- 4.6. L'estàndard: àmbits, característiques i situació actual. Les institucions.
- 4.7. La diversitat lingüística al món. Comportament lingüístic, convencions socials i costums. Tradició i modernitat.

6.7. Activitats de mediació.

Objectius.

-Transmetre oralment a tercers la idea general, els punts principals i detalls rellevants de la informació relativa a assumptes quotidians i a temes d'interès general, personal o d'actualitat continguda en textos orals o escrits (p. e. instruccions o avisos, prospectes, fullets, correspondència, presentacions, converses, notícies), sempre que aquests textos tinguin una estructura clara, estiguin articulats a una velocitat lenta o mitjana o escrits en un llenguatge no especialitzat, i presentin una varietat estàndard de la llengua no gaire idiomàtica.

-Interpretar en situacions quotidianes durant intercanvis breus i senzills amb amics, família, hostes o amfitrions, tant en l'àmbit personal com públic (p. e. mentre es viatja, en hotels o restaurants o en entorns d'oci), sempre que els participants parlin a poc a poc i clarament, i pugui demanar confirmació.

-Interpretar durant intercanvis simples, habituals i ben estructurats, de caràcter merament factual, en situacions formals (p. e. durant una entrevista de treball breu i senzilla), sempre que es pugui preparar per endavant i demanar confirmació i aclariments segons que ho necessiti i que els participants parlin a poc a poc, articulin amb claredat i facin pauses freqüents per facilitar la interpretació.

-Mitjançar en situacions quotidianes i menys habituals (p. e. visita mèdica, gestions administratives senzilles o un problema domèstic), escoltant i comprenent els aspectes principals, transmetent la informació essencial i donant i demanant l'opinió i suggeriments sobre possibles solucions o vies d'actuació.

-Prendre notes breus per a tercers, recollint-hi, amb la precisió deguda, informació específica i rellevant de missatges (p. e. telefònics), anuncis o instruccions articulats amb claredat, sobre assumptes quotidians o coneguts.

-Prendre notes breus per a tercers, recollint-hi instruccions o fent una llista dels aspectes més importants, durant una presentació, xerrada o conversa breus i clarament estructurades, sempre que el tema sigui conegut i el discurs es formuli d'una manera senzilla i s'articuli amb claredat en una varietat estàndard de la llengua.

-Resumir breus fragments d'informació de diverses fonts, així com fer paràfrasis senzilles de passatges escrits breus utilitzant-hi les paraules i l'ordenació del text original.

-Transmetre per escrit la idea general, els punts principals i detalls rellevants de fragments breus d'informació relativa a assumptes quotidians i a temes d'interès general, personal o d'actualitat continguts en textos orals o escrits (p. e. instruccions, notícies, converses, correspondència personal), sempre que els textos font tinguin una estructura clara, estiguin articulats a una velocitat lenta o mitjana o estiguin escrits en un llenguatge no especialitzat, i presentin una varietat estàndard de la llengua no gaire idiomàtica.

Competència i continguts interculturals. Aplicació dels coneixements, les destreses i les actituds interculturals que permetin portar a terme activitats de mediació en situacions quotidianes senzilles: coneixements culturals generals; consciència sociolingüística; observació; escolta, posada en relació; respecte.

7. NIVELL INTERMEDI B2

7.1 Definició

Els ensenyaments de nivell intermedi B2 tenen per objecte capacitar l'alumnat per viure de manera independent en llocs en què s'utilitza l'idioma; desenvolupar relacions personals i socials, tant cara a cara com a distància a través de mitjans tècnics, amb usuaris d'altres llengües; estudiar en un entorn educatiu preterciari, o actuar amb l'eficàcia deguda en un entorn ocupacional en situacions que requereixin la cooperació i la negociació sobre assumptes de caràcter habitual en l'entorn esmentat.

Per a això l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permetin utilitzar l'idioma, amb suficient fluïdesa i naturalitat de manera que la comunicació es faci sense esforç, en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat, per comprendre, produir, coproduir i processar textos orals i escrits sobre aspectes, tant abstractes com concrets, de temes generals o de l'interès o camp d'especialització propis, en una varietat de registres, estils i accents estàndard, i amb un llenguatge que contingui estructures variades i complexes, i un repertori lèxic que inclogui expressions idiomàtiques d'ús comú, que permetin apreciar i expressar diversos matisos de significat.

7.2 Objectius generals

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell intermedi B2, l'alumnat és capaç de:

-Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels parlants en textos orals conceptualment i estructuralment complexos, sobre temes de caràcter general o dins del camp d'interès o especialització propi, articulats a una velocitat normal, en alguna varietat estàndard de la llengua i a través de qualsevol canal, fins i tot quan les condicions d'audició no siguin bones.

-Produir i coproduir, independentment del canal, textos orals clars i prou detallats, d'una certa extensió, ben organitzats i adequats a l'interlocutor i al propòsit comunicatiu específics, sobre temes diversos d'interès general, personal o dins del camp d'especialització propi, en una varietat de registres i estils estàndard, i amb una pronunciació i entonació clares i naturals, i un grau d'espontaneïtat, fluïdesa i correcció que li permeti comunicar-se amb eficàcia tot i que encara pugui cometre errors esporàdics que provoquin la incomprensió, dels quals sol ser conscient i que pot corregir.

-Comprendre amb suficient facilitat el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds de l'autor, tant implícites com explícites, en textos escrits conceptualment i estructuralment complexos, sobre temes diversos d'interès general, personal o dins del camp d'especialització propi, en alguna varietat estàndard de la llengua i que continguin expressions idiomàtiques d'ús comú, sempre que en pugui rellegir les seccions difícils.

-Produir i coproduir, independentment del suport, textos escrits d'una certa extensió, ben organitzats i prou detallats, sobre una àmplia sèrie de temes generals, d'interès personal o relacionats amb el camp d'especialització propi, utilitzant apropiadament una gamma àmplia de recursos lingüístics propis de la llengua escrita, i adequant amb eficàcia el registre i l'estil a la situació comunicativa.

-Mitjançar entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional.

7.3 Activitats de comprensió de textos orals

Objectius

-Comprendre declaracions i missatges, anuncis, avisos i instruccions detallats, donats en viu o a través de mitjans tècnics, sobre temes concrets i abstractes (p.e. declaracions o missatges corporatius o institucionals), a una velocitat normal i en una varietat estàndard de la llengua.

-Comprendre amb tot detall, independentment del canal, el que se li diu directament en transaccions i gestions de caràcter habitual i menys corrent, fins i tot en un ambient amb soroll de fons, sempre que s'utilitzi una varietat estàndard de la llengua, i que es pugui demanar confirmació.

-Comprendre, amb el suport de la imatge (esquemes, gràfics, fotografies, vídeos), la línia argumental, les idees principals, els detalls rellevants i les implicacions generals de presentacions, xerrades, discursos i altres formes de presentació pública, acadèmica o professional extensos i lingüísticament complexos, sobre temes relativament coneguts, de caràcter general o dins del camp d'especialització o d'interès propi, sempre que estiguin ben estructurats i tinguin marcadors explícits que guiïn la comprensió.

-Comprendre les idees principals i les implicacions més generals de converses i discussions de caràcter informal, relativament extenses i animades, entre dos o més participants, sobre temes coneguts, d'actualitat o de l'interès propi, i captar matisos com la ironia o l'humor quan estan indicats amb marcadors explícits, sempre que l'argumentació es desenvolupi amb claredat i en una varietat de llengua estàndard no gaire idiomàtica.

-Comprendre amb tot detall les idees que destaquen els interlocutors, les seves actituds i els arguments principals, en converses i discussions formals sobre línies d'actuació, procediments i altres assumptes de caràcter general relacionats amb el camp d'especialització propi.

-Comprendre la majoria dels documentals radiofònics, de les notícies de la televisió i dels programes sobre temes actuals, d'entrevistes en directe, debats, obres de teatre, i la majoria de les pel·lícules, articulats amb claredat i a una velocitat normal en una varietat estàndard de la llengua, i identificar l'estat d'ànim i el to dels parlants.

Competències i continguts

Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics. Coneixement, i aplicació a la comprensió del text, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, creences i actituds; estereotips i tabús; llenguatge no verbal; història, cultures i comunitats.

Competència i continguts estratègics. Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos orals:

-Moblització d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.

-Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.

-Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants o opinions o actituds implícites).

-Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.

-Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.

-Comprovació d'hipòtesis: ajust de les claus d'inferència amb els esquemes de partida.

-Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous.

Competència i continguts funcionals. Comprensió de les funcions comunicatives següents mitjançant exponents variats propis de la llengua oral segons l'àmbit i context comunicatius:

-Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; compadir-se; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; exculpar; lamentar; retreure.

-Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.

-Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.

-Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.

-Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb diferents graus de fermesa; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

-Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.

-Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estima, l'afecte, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.

-Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis.

Competència i contingut discursius. Coneixement i comprensió de models contextuais i patrons textuais variats propis de la llengua oral monològica i dialògica:

-Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).

-Expectatives generades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i foneticofonològics.

-Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e. presentació > presentació formal); (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i

estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

Competència i continguts sintàctics. Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques variades i complexes pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatius, per expressar:

-l'entitat i les seves propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];

-l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);

-el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);

-l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;

-la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);

-la manera;

-estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);

-l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;

-relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

Competència i continguts lèxics. Comprensió de lèxic oral comú, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes; temps i espai; estats, actes i esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; treball i empenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

Competència i continguts foneticofonològics. Percepció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú en entorns específics segons l'àmbit i el context comunicatius, i comprensió dels diversos significats i intencions comunicatives associats a aquests.

7.4 Activitats de producció i coproducció de textos orals

Objectius

-Fer declaracions públiques sobre assumptes comuns, i més específics dins del camp d'interès o especialització propi, amb un grau de claredat, fluïdesa i espontaneïtat que no provoca tensió o molèsties a l'oient.

-Fer presentacions clares i detallades, d'una certa durada, i preparades prèviament, sobre una àmplia sèrie d'assumptes generals o relacionats amb l'especialitat pròpia, explicant punts de vista sobre un tema, raonant a favor o en contra d'un punt de vista concret, mostrant els

avantatges i desavantatges de diverses opcions, desenvolupant arguments amb claredat i ampliant i defensant les seves idees amb aspectes complementaris i exemples rellevants, així com respondre a una sèrie de preguntes complementàries de l'audiència amb un grau de fluïdesa i espontaneïtat que no comporta cap tensió ni per a si mateix ni per al públic.

-Sortir-se'n amb seguretat en transaccions i gestions quotidianes i menys habituals, ja sigui cara a cara, per telèfon o altres mitjans tècnics, sol·licitant i donant informació i explicacions clares i detallades, deixant clares la seva postura i les seves expectatives, i desenvolupant la seva argumentació de manera satisfactòria en la resolució dels problemes que hagin sorgit.

-Participar activament en converses i discussions informals amb un o més interlocutors, cara a cara o per telèfon o altres mitjans tècnics, descrivint amb detall fets, experiències, sentiments i reaccions, somnis, esperances i ambicions, i responent als dels seus interlocutors, fent comentaris adequats; expressant i defensant amb claredat i convicció, i explicant i justificant de manera persuasiva, les opinions, les creences i els projectes; avaluant propostes alternatives; proporcionant explicacions, arguments i comentaris adequats; fent hipòtesis i responent a aquestes; tot això, sense divertir o molestar involuntàriament els seus interlocutors, sense comportar tensió per a cap de les parts, transmetent una certa emoció i remarcant la importància personal de fets i experiències.

-Prendre la iniciativa en una entrevista (p. e. de treball), ampliant i desenvolupant les idees pròpies, bé amb poca ajuda o bé obtenint-la de l'entrevistador si es necessita.

-Participar activament i adequadament en converses, reunions, discussions i debats formals de caràcter habitual, o més específic dins del camp d'especialització propi, en els àmbits públic, acadèmic o professional, en què esbossa un assumpte o un problema amb claredat, especulant sobre les causes i conseqüències, i comparant els avantatges i desavantatges, de diferents enfocaments, i en les quals ofereix, explica i defensa les seves opinions i punts de vista, avalua les propostes alternatives, formula hipòtesis i respon a aquestes.

Competències i continguts

Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics. Coneixement, i aplicació a la producció i coproducció del text oral monològic i dialògic, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, creences i actituds; estereotips i tabús; llenguatge no verbal; història, cultures i comunitats.

Competència i continguts estratègics. Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos orals:

-Activar esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p. e. presentació > presentació formal).

-Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot donar per descomptat, concebant el missatge amb claredat i distingint-ne la idea o les idees principals i l'estructura bàsica.

-Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant-hi el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.

-Basar-se en els coneixements previs i treure'n el màxim partit (utilitzar llenguatge «prefabricat», etc.).

-Expressar el missatge amb claredat, coherència, estructurant-lo adequadament i ajustant-se als models i les fórmules de cada tipus de text.

-Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment es voldria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.

-Compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments lingüístics (p. e. modificar paraules d'un significat semblant, o definir o parafrasejar un terme o expressió), paralingüístics o paratextuals (p. e. demanar ajuda; assenyalar objectes, usar díctics o fer accions que aclareixin el significat; usar llenguatge corporal culturalment pertinent (gestos, expressions facials, postures, contacte visual o corporal, proxèmica), o usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals).

-Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i una reparació de la comunicació.

Competència i continguts funcionals. Acompliment de les funcions comunicatives següents mitjançant exponents variats propis de la llengua oral segons l'àmbit i el context comunicatiu:

-Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; compadir-se; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; exculpar; lamentar; retreure.

-Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.

-Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.

-Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.

-Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb diferents graus de fermesa; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

-Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.

-Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estima, l'afecte, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.

-Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis.

Competència i continguts discursius. Coneixement i aplicació de models contextuals i patrons textuais variats propis de la llengua oral a la producció de textos monològics i dialògics:

-Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).

-Selecció de patrons i característiques textuais que demana el context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i foneticofonològics.

-Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e. entrevista > entrevista de treball); (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

Competència i continguts sintàctics. Coneixement, selecció i ús d'estructures sintàctiques variades i complexes pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per expressar:

-l'entitat i les seves propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];

-l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);

-el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);

-l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;

-la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);

-la manera;

-estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);

-l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;

-relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

Competència i continguts lèxics. Coneixement, selecció i ús de lèxic oral comú, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes; temps i espai; estats, actes i esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; treball i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

Competència i continguts foneticofonològics. Producció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú en entorns específics segons l'àmbit i el context comunicatiu, seleccionant-los i adaptant-ne l'ús als diversos significats i intencions comunicatives associats amb aquests.

7.5 Activitats de comprensió de textos escrits

Objectius

-Comprendre instruccions, indicacions o altres informacions tècniques extenses i complexes dins del camp d'interès o d'especialització propi, incloent-hi detalls sobre condicions i advertències.

-Identificar amb rapidesa el contingut i la importància de notícies, articles i informes sobre una àmplia sèrie de temes professionals o de l'interès propi, i comprendre, en textos de referència i consulta, en qualsevol suport, informació detallada sobre temes generals, de l'especialitat pròpia o d'interès personal, així com informació específica en textos oficials, institucionals o corporatius.

-Comprendre el contingut, la intenció i les implicacions de notes, missatges i correspondència personal en qualsevol suport, inclosos fòrums i blogs, en què es transmet informació detallada i s'expressen, es justifiquen i s'argumenten idees i opinions sobre temes concrets i abstractes de caràcter general o de l'interès propi.

-Llegir correspondència formal relativa al camp d'especialització propi, sobre assumptes de caràcter tant abstracte com concret, i captar-ne el significat essencial, així com comprendre'n els detalls i les implicacions més rellevants.

-Comprendre textos periodístics, inclosos articles i reportatges sobre temes d'actualitat o especialitzats, en què l'autor adopta certs punts de vista, presenta i desenvolupa arguments i expressa opinions de manera tant implícita com explícita.

-Comprendre textos literaris i de ficció contemporanis, escrits en prosa i en una varietat lingüística estàndard, d'estil simple i llenguatge clar, amb l'ajuda esporàdica del diccionari.

Competències i continguts

Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics. Coneixement i aplicació a la comprensió del text dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, creences i actituds; estereotips i tabús; història, cultures i comunitats.

Competència i continguts estratègics. Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos escrits:

-Mobilització d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.

-Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.

-Distinció de tipus de comprensió (p. e. sentit general, informació essencial, punts principals o opinions implícites).

-Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.

-Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics (suport, imatges i gràfics, trets ortotipogràfics...).

-Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous.

Competència i continguts funcionals. Comprensió de les funcions comunicatives següents mitjançant exponents variats propis de la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatiu:

-Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; compadir-se; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-

se i presentar algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; exculpar; lamentar; retreure.

-Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.

-Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.

-Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.

-Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb diferents graus de fermesa; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

-Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.

-Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estima, l'afecte, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.

-Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis.

Competència i continguts discursius. Comprensió de models contextuals i patrons textuais variats propis de la llengua escrita:

-Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).

-Expectatives generades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; selecció de patrons sintàctics, lèxics i ortotipogràfics.

-Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e. text periodístic > article d'opinió); (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

Competència i continguts sintàctics. Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques variades i complexes pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per expressar:

-l'entitat i les seves propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];

-l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);

-el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);

-l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;

-la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);

-la manera;

-estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);

-l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;

-relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

Competència i continguts lèxics. Comprensió de lèxic escrit comú, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes; temps i espai; estats, actes i esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; treball i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

Competència i continguts ortotipogràfics. Reconeixement i comprensió dels significats i les intencions comunicatives associats als patrons gràfics i les convencions ortogràfiques d'ús comú generals i en entorns comunicatius específics.

7.6 Activitats de producció i coproducció de textos escrits

Objectius

-Emplenar, en suport paper o en línia, qüestionaris i formularis detallats amb informació complexa, de tipus personal, públic, acadèmic o professional incloent-hi preguntes obertes i seccions de producció lliure (p. e. per contractar una assegurança, fer una sol·licitud davant organismes o institucions oficials, o una enquesta d'opinió).

-Escriure, en qualsevol suport o format, un CV detallat, juntament amb una carta de motivació (p. e. per cursar estudis a l'estranger o presentar-se per a un lloc de treball), detallant i ampliant la informació que es considera rellevant i ajustant-la al propòsit i destinatari específics.

-Escriure notes, anuncis i missatges en què es transmet o se sol·licita informació senzilla de caràcter immediat, o més detallada segons la necessitat comunicativa incloent-hi explicacions i opinions, sobre aspectes relacionats amb activitats i situacions habituals, o més específics dins del camp d'especialització o d'interès propi, i en què es genere i tipus textuals i les normes de cortesia i, si s'escau, de la netiqueta.

-Prendre notes, amb el detall suficient, sobre aspectes que es consideren importants, durant una conferència, presentació o xerrada estructurada amb claredat sobre un tema conegut, de caràcter general o relacionat amb el camp d'especialització o d'interès propi, encara que es perdi alguna informació per concentrar-se en les paraules mateixes.

-Prendre notes, recollint les idees principals, els aspectes rellevants, i detalls importants, durant una entrevista (p. e. de treball), una conversa formal, una reunió o un debat, ben estructurats i sobre temes relacionats amb el camp d'especialització o d'interès propi.

-Escriure correspondència personal, en qualsevol suport, i comunicar-se amb seguretat en fòrums i blogs, en què s'expressen notícies i punts de vista amb eficàcia, es transmet una certa emoció, es remarca la importància personal de fets i experiències i es comenten les notícies i els punts de vista dels corresponents i d'altres persones.

-Escriure, en qualsevol suport, correspondència formal adreçada a institucions públiques o privades i a empreses, en què es dóna i se sol·licita informació detallada, i s'expliquen i es justifiquen amb el suficient detall els motius de certes accions, respectant les convencions formals i de cortesia pròpies d'aquest tipus de textos.

-Escriure informes d'extensió mitjana, d'estructura clara i en un format convencional, en què s'exposa un assumpte amb un cert detall i es desenvolupa un argument, raonant a favor o en contra d'un punt de vista concret, explicant els avantatges i els desavantatges de diverses opcions i aportant conclusions justificades i suggeriments sobre línies d'actuació futures o possibles.

Competències i continguts

Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics. Coneixement i aplicació a la producció i coproducció del text escrit dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, creences i actituds; estereotips i tabús; història, cultures i comunitats.

Competència i continguts estratègics. Estratègies de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos escrits:

-Activar esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p. e. escriure una carta de presentació, un informe...).

-Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot donar per descomptat, concebut el missatge amb claredat i distingint-ne la idea o les idees principals i l'estructura bàsica.

-Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant-hi el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.

-Basar-se en els coneixements previs i treure'n el màxim partit (utilitzar llenguatge «prefabricat», etc.).

-Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o una gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).

-Expressar el missatge amb claredat ajustant-se als models i les fórmules de cada tipus de text.

-Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.

-Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i una reparació de la comunicació.

Competència i continguts funcionals. Acompliment de les funcions comunicatives següents mitjançant exponents variats propis de la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatiu:

-Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; compadir-se; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; excusar; lamentar; retreure.

-Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.

-Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.

-Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.

-Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb diferents graus de fermesa; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

-Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.

-Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estima, l'afecte, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.

-Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis.

Competència i continguts discursius. Coneixement i aplicació de models contextuals i patrons textuais variats propis de la llengua escrita a la producció i coproducció de textos:

-Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).

-Selecció de patrons i característiques textuais que demana el context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i ortotipogràfics.

-Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e. correspondència, carta formal); (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

Competència i continguts sintàctics. Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques variades i complexes pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per expressar:

-l'entitat i les seves propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];

-l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);

-el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);

-l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;

-la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);

la manera;

estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);

l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;

relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

Competència i continguts lèxics. Coneixement, selecció i ús de lèxic escrit comú, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes; temps i espai; estats, actes i esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; treball i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

Competència i continguts ortotipogràfics. Producció dels patrons gràfics i les convencions ortogràfiques d'ús comú, generals i en entorns específics segons l'àmbit comunicatiu, seleccionant-los i adaptant-ne l'ús als diversos significats i intencions comunicatives associats amb aquests.

Tipologia Textual

Els següents tipus de textos, oral i escrits, que estan relacionats amb aspectes comuns dels àmbits personal, públic, acadèmic i laboral. El seu grau de complexitat s'adiu als objectius del Nivell B2.

1. **Expressió i interacció orals:** Converses de caràcter col·loquial i transaccional. Converses de caràcter formal o semiformal. Monòlegs espontanis o preparats, adreçats a una audiència. Narracions de fets, experiències, exposició argumentada d'idees i presentacions de temes d'interès general no especialitzat. Participació en tertúlies i debats. Participació en activitats d'aprenentatge i d'avaluació (presentació d'un tema d'interès personal o professional, debats, simulacions, enquestes, entrevistes...). Participació en videoconferències, xats, blogs i altres mitjans que ens ofereixen les TIC.

2. **Expressió i interacció escrites:** Cartes formals: de sol·licitud, acceptació, reclamacions, queixes... Escrits personals, informes i articles relacionats amb els estudis o el treball. Formularis de reclamació, comunicat d'accidents o sinistres. Articles d'opinió (cartes al director, revista de l'escola...). Prendre apunts i fer resums. Escritura creativa (cançons, eslògans, contes, narracions curtes...). Activitats d'aprenentatge i avaluació (crítiques

d'espectacles, ressenyes, narracions, escriptura col·laborativa...). Participació en videoconferències, xats, blogs i altres mitjans que ens ofereixen en Internet i les TIC.

3. Comprensió oral: Notícies, reportatges, debats, tertúlies, etc. emesos per ràdio o televisió. Espectacles en directe (teatre, cinema, esports, cançons...). Discursos, conferències...

4. Comprensió lectora: Diaris i revistes. Texts literaris (novel·la i assaig sobre temes d'interès general i de l'especialitat de l'aprenent). Manuals d'instruccions, catàlegs i prospectes. Tires còmiques, acudits i contes. Anuncis publicitaris. Diccionaris monolingües.

5. Mediació oral i escrita*: Fer d'intermediari en transaccions i situacions socials per a amics, família, col·legues professionals, convidats estrangers... Resum de la informació essencial d'articles de diaris i revistes. Resum d'una xerrada o conferència sobre temes d'interès general o relacionats amb l'àmbit acadèmic o professional de l'alumne. Traducció global de texts no especialitzats relacionats amb situacions de la vida quotidiana (contracte de lloguer, de treball, acta d'una reunió...) i fragments d'articles en diaris, revistes i texts no especialitzats.

Competència lingüística

1. Fonologia i Fonètica

1.1. Diftongs decreixents i creixents (pronunciació de les formes verbals en present acabades en -iar; pronunciació de les formes rizotòniques de l'imperfet d'indicatiu).

1.2. Síl·labes tòniques, síl·labes àtones i accentuació gràfica: casos generals. Tonicitat de les paraules amb accent gràfic i sense.

1.3. Vocalisme i consonantisme dels dialectes: casos generals.

1.4. Diftongació i hiat. La dièresi en els verbs acabats en *-air*, *-eir*, *-oir*, *-uir*.

1.5. Consonants representades per més d'una grafia.

1.6. L'apostrofació en casos especials (sigles, diftongs, paraules estrangeres, formes col·loquials, topònims...).

1.7. Ús del guionet en paraules compostes.

1.8. Variació consonàntica en paraules pseudoderivades: moviment/mòbil.

1.9. Models d'entonació emfàtica: casos generals.

1.10. Ritme, pausa i orde dels elements del discurs.

2. Morfologia i Sintaxi

2.1. El SN: constituents.

2.1.1. Morfologia del substantiu: gènere semàntic i gènere gramatical, substantius variables i invariables, epicens, els pluralia tantum.

2.1.2. Morfologia de l'adjectiu: gènere, nombre i grau. Concordança entre adjectiu i substantiu.

2.1.3. La determinació: articles, demostratius, possessius i quantificadors (numerals i ordinals).

2.2. Els pronoms.

2.2.1. Formes tòniques i àtones dels pronoms personals. Presència o absència del pronom personal fort.

2.2.2. Posicions i funcions dels pronoms. Funcions específiques dels pronoms en, hi.

2.2.3. Pronoms relatius. Invariables i variables. El relatiu possessiu.

2.3. Les preposicions.

2.3.1. Formes simples i compostes.

2.3.2. Locucions preposicionals.

2.3.3. Funcions de les preposicions i de les locucions preposicionals.

2.4. El verb.

2.4.1. Infinitiu, gerundi i participi: regulars i irregulars.

- 2.4.2. Gerundi d'antioritat i de simultaneïtat. Altres usos adverbials i adjectivals del gerundi.
- 2.4.3. El complement predicatiu.
- 2.4.4. Conjugació regular i irregular.
- 2.4.5. Expressió de passat: passat simple, plusquamperfet d'indicatiu, perfet de subjuntiu, imperfet de subjuntiu. El present històric.
- 2.4.6. Expressió de futur: futur perfet, condicional.
- 2.4.7. Aspecte. Perfectiu: passat simple, perfet de subjuntiu, plusquamperfet d'indicatiu i futur perfet.
- 2.4.8. Les perifrasis verbals i les altres seqüències verbals o construccions equivalents. Necessitat: *caldre + que + present de subjuntiu; caldre + que + imperfet de subjuntiu; pronom personal + caldre + infinitiu*. Obligació: *hauria d'haver + participi; hauria hagut de + infinitiu, haver de + infinitiu*. Permis: *fer res (condicional) + que + imperfet de subjuntiu; condicional*. Possibilitat: *pot ser que + subjuntiu; potser, a la millor, a veure si + indicatiu*. Voluntat: *voler + que + present de subjuntiu; voler + que + imperfet de subjuntiu; decidir... (de) + infinitiu*.
- 2.4.9. Veu activa i veu passiva. Passiva perifràstica amb el verb ser.
- 2.5. Els adverbis: tipus d'adverbis i locucions adverbials: de temps, lloc, mode, grau, afirmació, dubte, simultaneïtat, direcció, unicitat.
- 2.6. Estructura de l'oració simple: declarativa afirmativa i negativa; interrogativa, exclamativa, imperativa.
- 2.7. La subordinació: oracions substantives, adjectives de relatiu, substantives de relatiu, subordinades adverbials.
- 2.8. La coordinació: oracions copulatives, juxtaposades, adversatives i distributives.

3. Lèxic

- 3.1. Formació de paraules: diminutius, augmentatius, derivació i composició.
- 3.2. Cultismes i neologismes.
- 3.3. Famílies lèxiques i relacions entre paraules.
- 3.4. El lèxic formal i informal.
- 3.5. El lèxic propi de les relacions socials.

4. Continguts sociolingüístics i socioculturals

- 4.1. Marcadors de relacions socials i diferències d'estatus entre els interlocutors.
 - 4.1.1. Salutacions de rebuda, presentació i comiat.
 - 4.1.2. Formes de tractament: formal i informal.
 - 4.1.3. Convencions en els torns de paraula.
- 4.4. Característiques dels gèneres textuais en relació amb els contextos: formal, estàndard, informal i familiar.
- 4.5. Caracterització dialectal.
- 4.6. L'origen de la llengua.
- 4.7. Marc social de l'àmbit territorial dels parlants.

5. Continguts Funcionals i Actes de Parla

- 5.1. Discriminar aspectes essencials dels secundaris en actes interlocutius senzills, seleccionant-ne les idees principals.
- 5.2. Utilitzar fórmules de relació social en diferents contextualitzacions: saludar, presentar-se, acomiadar-se, demanar disculpes...
- 5.3. Aplicar funcions que s'ocupen de la informació i el coneixement: informar, afirmar i negar, assentir i dissentir...

5.4. Saber expressar intencions, voluntat i decisions: voluntat de fer una cosa, oferir coses i oferir-se a fer alguna cosa, acceptar fer alguna cosa o negar-s'hi, consentir, convidar, prometre, jurar...

5.5. Participar en actes de parla, directius o persuasius, que porten el destinatari a fer o a no fer alguna cosa: demanar informació, demanar opinió, donar ordres, exigir, suggerir, advertir, sol·licitar, suplicar, autoritzar, denegar, persuadir, dissuadir...

6. Continguts discursius. Coherència i cohesió Textuals

6.1. Adequació a la situació comunicativa en situacions generals.

6.2. Ordenació habitual de les idees en el discurs.

6.3. Progressió temàtica lineal.

6.4. Quantitat de la informació: el·lipsi i selecció del contingut rellevant.

6.5. La progressió temporal.

6.6. Marques d'iniciació del discurs, d'introducció i de focalització del tema.

6.7. Marques de conclusió: resumir, recapitular, sintetitzar, marques de tancament textual o del discurs.

6.8. La citació.

6.9. Els connectors textuais d'organització i enllaç: finalitat, causa, conseqüència, condició, addició, contrast.

6.10. Elements de la iniciació, el manteniment, el seguiment i el tancament del discurs oral.

7. Continguts d'organització i cooperació en la conversa. Interacció i mediació*

7.1. Reproduir situacions comunicatives generals en converses de transacció o d'intercanvi d'informació.

7.2. Aplicar diferents varietats de la interacció oral general: diàleg, debat, col·loqui, discussió...

7.3. Participar en fòrums d'internautes i espais de comunicació electrònica en general: xats, blocs, correu electrònic...

7.4. Participar en converses amb interlocutors amb variants sociolectals diferents de la pròpia.

7.5. Usar estratègies per tal d'iniciar, mantindre i seguir la conversa.

7.6. Propiciar l'ús dels elements lingüístics i pragmàtics de cooperació comunicativa en intervencions d'interacció oral.

7.7. Discernir les intencions i els detalls de la informació dels parlants en actes interlocutius de situacions comunicatives generals.

7.8. Discernir els mecanismes de coherència i cohesió que articulen el text comunicatiu d'interacció oral i escrita.

7.7 Activitats de mediació

Objectius.

-Transmetre oralment a tercers, en forma resumida o adaptada, el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, continguts en textos orals o escrits conceptualment i estructuralment complexos (p. e. presentacions, documentals, entrevistes, converses, debats, articles), sobre aspectes, tant abstractes com concrets, de temes generals o de l'interès o camp d'especialització propi, sempre que els textos esmentats estiguin ben organitzats, en alguna varietat estàndard de la llengua, i si pot tornar a escoltar el que s'ha dit o rellegir-ne les seccions difícils.

-Sintetitzar, i transmetre oralment a tercers, la informació i els arguments principals, així com els aspectes rellevants, recopilats de diversos textos escrits procedents de diferents fonts (p. e. diferents mitjans de comunicació, o diversos informes o altres documents de caràcter educatiu o professional).

-Interpretar durant intercanvis entre amics, coneguts, familiars o col·legues, en els àmbits personal i públic, en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat (p. e. en reunions socials, cerimònies, esdeveniments, o visites culturals), sempre que pugui demanar confirmació d'alguns detalls.

Interpretar durant intercanvis de caràcter formal (p. e. en una reunió de treball clarament estructurada), sempre que pugui preparar-se per endavant i demanar confirmació i aclariments segons que ho necessiti.

-Mitjançar entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat, transmetent la informació, les opinions i els arguments rellevants, comparant i contrastant els avantatges i desavantatges de les diferents postures i arguments, expressant les seves opinions respecte a això amb claredat i amabilitat i demanant i oferint suggeriments sobre possibles solucions o vies d'actuació.

-Prendre notes escrites per a tercers, amb la deguda precisió i organització, recollint els punts i aspectes més rellevants, durant una presentació, una conversa o un debat clarament estructurats i en una varietat estàndard de la llengua, sobre temes de l'interès propi o dins del camp propi d'especialització acadèmica o professional.

-Transmetre per escrit el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, continguts en textos escrits o orals conceptualment i estructuralment complexos, sobre aspectes, tant abstractes com concrets, de temes generals o de l'interès o camp d'especialització propi, sempre que els textos esmentats estiguin ben organitzats, en alguna varietat estàndard de la llengua, i si en pot rellegir les seccions difícils o tornar a escoltar el que s'ha dit.

-Resumir per escrit els punts principals, els detalls rellevants i els punts de vista, les opinions i els arguments expressats en converses, entre dos o més interlocutors, clarament estructurades i articulades a una velocitat normal i en una varietat estàndard de la llengua, sobre temes d'interès personal o del camp d'especialització propi en els àmbits acadèmic i professional.

-Resumir per escrit notícies, i fragments d'entrevistes o documentals que contenen opinions, arguments i anàlisis, i la trama i la seqüència dels esdeveniments de pel·lícules o d'obres de teatre.

-Sintetitzar i transmetre per escrit la informació i els arguments principals, així com els aspectes rellevants, recopilats de diversos textos escrits procedents de diferents fonts (p.e. diferents mitjans de comunicació o diversos informes o altres documents de caràcter educatiu o professional).

Competència i continguts interculturals. Gestió dels coneixements, les destreses i les actituds interculturals que permetin portar a terme activitats de mediació amb una certa flexibilitat: autoconsciència cultural; consciència sociolingüística; coneixements culturals generals i més específics; observació; escolta, avaluació; posada en relació; adaptació; respecte.

8. NIVELL AVANÇAT C1

8.1 Definició

Els ensenyaments del nivell avançat C1 tenen per objecte capacitar l'alumnat per actuar amb flexibilitat i precisió, sense esforç aparent i superant fàcilment les mancances lingüístiques mitjançant estratègies de compensació, en tot tipus de situacions en els àmbits personal i públic, per dur a terme estudis a nivell terciari o participar amb seguretat en seminaris o en projectes d'investigació complexos en l'àmbit acadèmic, o comunicar-se eficaçment en activitats específiques en l'entorn professional.

Per a això, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permetin utilitzar l'idioma amb una gran facilitat, flexibilitat, eficàcia i precisió per comprendre, produir, coproduir i processar una gamma àmplia de textos orals i escrits extensos i estructuralment complexos, precisos i detallats, sobre aspectes tant abstractes com concrets de temes de caràcter general o especialitzat, fins i tot fora del camp d'especialització propi, en diverses varietats de la llengua, i amb estructures variades i complexes i un ampli repertori lèxic que inclogui expressions especialitzades, idiomàtiques i col·loquials i que permeti apreciar i expressar matisos subtils de significat.

8.2 Objectius generals

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell avançat C1, l'alumnat és capaç de:

-Comprendre, independentment del canal i fins i tot en males condicions acústiques, la intenció i el sentit general, les idees principals, la informació important, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels parlants en una gamma àmplia de textos orals extensos, precisos i detallats, i en una varietat d'accents, registres i estils, fins i tot quan la velocitat d'articulació sigui alta i les relacions conceptuals no estiguin assenyalades explícitament, sempre que en pugui confirmar alguns detalls, especialment si no està familiaritzat amb l'accent.

-Produir i coproduir, amb fluïdesa, espontaneïtat i gairebé sense esforç, i independentment del canal, una gamma àmplia de textos orals extensos, clars i detallats, conceptualment i estructuralment complexos, en diversos registres, i amb una entonació i accent adequats a l'expressió de matisos de significat, mostrant domini d'una gamma àmplia de recursos lingüístics, de les estratègies discursives i interactives i de compensació que fa imperceptibles les dificultats ocasionals que pugui tenir per expressar el que vol dir, i que li permet adequar amb eficàcia el seu discurs a cada situació comunicativa.

-Comprendre amb tot detall la intenció i el sentit general, la informació important, les idees principals, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds dels autors, tant implícites com explícites, en una gamma àmplia de textos escrits extensos, precisos i detallats, conceptualment i estructuralment complexos, fins i tot sobre temes fora del seu camp d'especialització, identificant-hi les diferències d'estil i registre, sempre que en pugui rellegir les seccions difícils.

-Produir i coproduir, independentment del suport, textos escrits extensos i detallats, ben estructurats i ajustats als diferents àmbits d'actuació, sobre temes complexos en els àmbits esmentats, remarcant-ne les idees principals, ampliant amb una certa extensió i defensant els seus punts de vista amb idees complementàries, motius i exemples adequats, i acabant amb una conclusió apropiada, utilitzant per a això, de manera correcta i consistent, estructures gramaticals i convencions ortogràfiques, de puntuació i de presentació del text complexos,

mostrant un control de mecanismes complexos de cohesió i un domini d'un lèxic ampli que li permeti expressar matisos de significat que incloguin la ironia, l'humor i la càrrega afectiva.

-Mitjançar amb eficàcia entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües, en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, traslladant amb flexibilitat, correcció i eficàcia tant informació com opinions, implícites o explícites, contingudes en una gamma àmplia de textos orals o escrits extensos, precisos i detallats, conceptualment i estructuralment complexos, identificant-hi i reflectint-hi amb la màxima exactitud possible les diferències d'estil i registre, i utilitzant els recursos lingüístics i les estratègies discursives i de compensació per minimitzar les dificultats ocasionals que pugui tenir.

8.3 Activitats de comprensió de textos orals

Objectius

-Comprendre, independentment del canal, informació específica en declaracions, missatges, anuncis i avisos detallats que tenen poca qualitat i un so distorsionat.

Comprendre informació complexa amb condicions i advertències, instruccions de funcionament i especificacions de productes, serveis i procediments coneguts i menys habituals, i sobre tots els assumptes relacionats amb la seva professió o les seves activitats acadèmiques.

-Comprendre amb una facilitat relativa la majoria de les conferències, xerrades, col·loquis, tertúlies i debats, sobre temes complexos de caràcter públic, professional o acadèmic, entenent en detall els arguments que s'hi esgrimeixen.

-Comprendre els detalls de converses i discussions d'una certa longitud entre terceres persones, fins i tot sobre temes abstractes, complexos o amb els quals no s'està familiaritzat, i captar la intenció del que es diu.

-Comprendre converses d'una certa longitud en què es participa encara que no estiguin clarament estructurades i la relació entre les idees sigui només implícita.

-Comprendre sense gaire esforç una gamma àmplia de programes de ràdio i televisió, obres de teatre o un altre tipus d'espectacles, i pel·lícules que contenen una quantitat considerable d'argot o llenguatge col·loquial i d'expressions idiomàtiques, i identificar-hi detalls i subtileses com ara actituds i relacions implícites entre els parlants.

Competències i continguts

Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics. Bon domini de coneixements, destreses i actituds necessaris per abordar en extensió la dimensió social de l'ús de l'idioma en la comprensió de textos orals, incloent-hi marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres, dialectes i accents.

Competència i continguts estratègics. Selecció i aplicació eficaç de les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió de la intenció, el sentit general, les idees principals, la informació important, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds dels parlants, tant implícites com explícites.

Competència i continguts funcionals. Comprensió de les funcions comunicatives o actes de

parla següents mitjançant els exponents orals de les funcions esmentades segons el context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en una varietat àmplia de registres (familiar, informal, neutre, formal):

-Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

-Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.

-Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no faci alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; intimidar; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.

-Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per establir o mantenir el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.

-Funcions o actes de parla expressius, amb què s'expressen actituds i sentiments davant situacions determinades: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterès i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estimació, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retreure.

Competència i continguts discursius. Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua oral monològica i dialògica, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

-Coherència textual: adequació del text oral al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context espaciotemporal: referència espacial, referència temporal).

-Cohesió textual: organització interna del text oral. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

Competència i continguts sintàctics. Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatius, tant generals com específics, per a expressar:

-l'entitat i les seves propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];

-l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);

-el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat); l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;

-la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció i altres actes de parla);

-la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;

-estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);

-relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

Competència i continguts lèxics. Comprensió d'una àmplia gamma lèxica oral d'ús general, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

Competència i continguts foneticofonològics. Percepció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús general en diverses varietats de la llengua, i en entorns específics segons l'àmbit i el context comunicatius, i comprensió dels diversos significats i intencions comunicatives associats a aquests, incloent-hi variants de sons i fonemes vocàlics i consonàntics i les seves respectives combinacions, variants de processos fonològics d'ensordiment, sonorització, assimilació, elisió, palatalització, nasalització, epèntesi, alternança vocàlica i d'altres, i canvis d'accent i tonicitat en l'oració amb implicacions sintàctiques i comunicatives.

8.4 Activitats de producció i coproducció de textos orals

Objectius

-Fer declaracions públiques amb fluïdesa, gairebé sense esforç, usant una certa entonació per transmetre matisos subtils de significat amb precisió.

-Fer presentacions extenses, clares, i ben estructurades, sobre un tema complex, ampliant amb una certa extensió, integrant altres temes, desenvolupant idees concretes i defensant punts de vista amb idees complementàries, motius i exemples adequats, apartant-se quan sigui necessari del text preparat i estenent-se sobre aspectes proposats de manera espontània pels oients, i acabant amb una conclusió apropiada, així com respondre espontàniament i gairebé sense esforç a les preguntes de l'audiència.

-Portar a terme transaccions, gestions i operacions complexes, en què ha de negociar la solució de conflictes, establir les postures, desenvolupar arguments, fer concessions i establir amb claredat els límits de qualsevol concessió que s'estigui disposat a fer, utilitzant un llenguatge persuasiu, negociant els detalls amb eficàcia i fent front a respostes i dificultats imprevistes.

-Participar de manera plena en una entrevista, com a entrevistador o entrevistat, ampliant i desenvolupant les idees discutides amb fluïdesa i sense suport, i utilitzant amb flexibilitat els mecanismes adequats en cada moment per expressar reaccions i per mantenir el bon desenvolupament del discurs.

-Participar activament en converses informals animades, amb un o diversos interlocutors, que tractin de temes abstractes, complexos, específics, i fins i tot desconeguts, i en què es faci un ús emocional, al·lusiú o humorístic de l'idioma, expressant les idees i opinions pròpies amb precisió, presentant línies argumentals complexes de manera convincent i responent a aquestes amb eficàcia, fent un bon ús de les interjeccions.

-Participar activament i amb una gran facilitat en converses i discussions formals animades (p. e. en debats, xerrades, col·loquis, reunions o seminaris) en què es tracti de temes abstractes, complexos, específics, i fins i tot desconeguts, identificant amb precisió els arguments dels diferents punts de vista, argumentant la postura pròpia formalment, amb precisió i convicció, responent a preguntes i comentaris i contestant de manera fluida, espontània i adequada a argumentacions complexes contràries.

Competències i continguts.

Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics. Bon domini de coneixements, destreses i actituds necessaris per abordar en extensió la dimensió social de l'ús de l'idioma en la producció i coproducció de textos orals, incloent-hi marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres, dialectes i accents.

Competència i continguts estratègics. Domini de les estratègies discursives i de compensació que permetin expressar el que es vol dir adequant amb eficàcia el discurs a cada situació comunicativa, i que facin imperceptibles les dificultats ocasionals.

Competència i continguts funcionals. Acompliment de les funcions comunicatives o actes de parla següents, mitjançant els exponents orals de les funcions esmentades més adequats per a cada context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal):

-Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

-Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.

-Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no faci alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole:

aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.

-Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per establir o mantenir el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.

-Funcions o actes de parla expressius, amb què s'expressen actituds i sentiments davant situacions determinades: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterès i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estimació, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retreure.

Competència i continguts discursius. Coneixement i construcció de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua oral monològica i dialògica, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

-Coherència textual: adequació del text oral al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context espaciotemporal: referència espacial, referència temporal).

-Cohesió textual: organització interna del text oral. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

Competència i continguts sintàctics. Coneixement, selecció en funció de la intenció comunicativa segons l'àmbit i el context tant general com específic, i ús d'estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua oral per expressar:

-l'entitat i les seves propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];

-l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);

-el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);

-l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;

-la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció i altres actes de parla);

-la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;

-estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);

-relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

Competència i continguts lèxics. Coneixement i utilització correcta, i adequada al context, d'una àmplia gamma lèxica oral de caràcter general, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

Competència i continguts foneticofonològics. Selecció, segons la intenció comunicativa, i producció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús general en diverses varietats de la llengua, i en entorns específics segons l'àmbit i el context comunicatiu, i transmissió dels diversos significats i intencions comunicatives associats a aquests, incloent-hi variants de sons i fonemes vocàlics i consonàntics i les seves respectives combinacions, variants de processos fonològics d'ensordiment, sonorització, assimilació, elisió, palatalització, nasalització, epèntesi, alternança vocàlica i d'altres, i canvis d'accent i tonicitat en l'oració amb implicacions sintàctiques i comunicatives.

8.5 Activitats de comprensió de textos escrits

Objectius

-Comprendre amb tot detall instruccions, indicacions, normatives, avisos o altres informacions de caràcter tècnic extenses i complexes, incloent-hi detalls sobre condicions i advertències, tant si es relacionen amb l'especialitat pròpia com si no, sempre que se'n puguin rellegir les seccions més difícils.

-Comprendre els matisos, les al·lusions i les implicacions de notes, missatges i correspondència personal, en qualsevol suport i sobre temes complexos, i que puguin presentar trets idiosincràtics pel que fa a l'estructura o al lèxic (p. e. format no habitual, llenguatge col·loquial, o to humorístic).

-Comprendre en detall la informació continguda en correspondència formal de caràcter professional o institucional, identificant-hi matisos com ara les actituds, els nivells de formalitat i les opinions, tant implícites com explícites.

-Comprendre amb tot detall articles, informes, actes, memòries i altres textos extensos i complexos en l'àmbit social, professional o acadèmic, i identificar detalls subtils que inclouen actituds i opinions tant implícites com explícites.

-Comprendre en detall la informació continguda en textos de consulta i referència de caràcter professional o acadèmic, en qualsevol suport, sempre que se'n puguin tornar a llegir les seccions difícils.

-Comprendre sense dificultat les idees i postures expressades, tant implícitament com explícitament, en articles o altres textos periodístics d'una certa extensió, en qualsevol suport, tant de caràcter general com especialitzat, en què al seu torn es comenten i s'analitzen punts de vista, opinions i les seves implicacions.

-Comprendre sense dificultat textos literaris contemporanis extensos, d'una varietat lingüística estesa i sense una complexitat conceptual especial, i captar-ne el missatge, les idees i conclusions implícits, reconeixent el fons social, polític o històric de l'obra.

Competències i continguts

Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics. Bon domini de coneixements, destreses i actituds necessaris per abordar en extensió la dimensió social de l'ús de l'idioma en la comprensió de textos escrits, incloent-hi marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres i dialectes.

Competència i continguts estratègics. Selecció i aplicació eficaç de les estratègies més adequades per comprendre el que es pretén o es requereix en cada cas, i utilització de les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i ortotipogràfiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor.

Competència i continguts funcionals. Comprensió de les funcions comunicatives o actes de parla següents mitjançant els exponentes escrits de les funcions esmentades segons el context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal):

-Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

-Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.

-Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no faci alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; intimidar; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.

-Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per establir o mantenir el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.

-Funcions o actes de parla expressius, amb què s'expressen actituds i sentiments davant situacions determinades: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació,

penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterès i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estimació, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retreure.

Competència i continguts discursius. Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua escrita, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

-*Cohèrència textual*: adequació del text escrit al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context espaciotemporal: referència espacial, referència temporal).

-*Cohesió textual*: organització interna del text escrit. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

Competència i continguts sintàctics. Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i el context comunicatiu, tant generals com específics, per expressar:

-l'entitat i les seves propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];

-l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);

-el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);

-l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;

-la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció i altres actes de parla);

-la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;

-estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);

relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

Competència i continguts lèxics. Comprensió d'una àmplia gamma lèxica escrita d'ús general, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

Competència i continguts ortotipogràfics. Comprensió dels significats generals i específics, segons el context de comunicació, associats a les convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, incloent-hi trets de format; valors discursius dels signes tipogràfics, ortogràfics i de puntuació; adaptació ortogràfica de préstecs; variants en la representació gràfica de fonemes i sons; variants de l'alfabet o els caràcters, i els seus usos en les diverses formes.

8.6. Activitats de producció i coproducció de textos escrits

Objectius

-Prendre notes detallades durant una conferència, un curs o un seminari que tracti de temes de la seva especialitat, o durant una conversa formal, una reunió, una discussió o un debat animats en l'entorn professional, transcrivint la informació de manera tan precisa i pròxima a l'original que les notes també podrien ser útils per a altres persones.

-Escriure correspondència personal, en qualsevol suport, i comunicar-se en fòrums virtuals, expressant-se amb claredat, detall i precisió, i relacionant-se amb els destinataris amb flexibilitat i eficàcia, incloent-hi usos de caràcter emocional, al·lusiu i humorístic.

-Escriure, amb la correcció i formalitat degudes, i independentment del suport, correspondència formal dirigida a institucions públiques o privades en què, p. e., es fa una reclamació o demanda complexa, o s'expressen opinions a favor o en contra d'alguna cosa, aportant informació detallada i esgrimint els arguments pertinents per refermar o rebatre postures.

-Escriure informes, memòries, articles, assajos o altres tipus de text sobre temes complexos en entorns de caràcter públic, acadèmic o professional, clars i ben estructurats, remarcant-ne les idees principals, ampliant amb una certa extensió, defensant punts de vista amb idees complementàries, motius i exemples adequats i acabant amb una conclusió apropiada.

Competències i continguts

Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics. Bon domini de coneixements, destreses i actituds necessaris per abordar en extensió la dimensió social de l'ús de l'idioma en la producció i coproducció de textos escrits, incloent-hi marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres i dialectes.

Competència i continguts estratègics. Aplicació flexible i eficaç de les estratègies més adequades en cada cas per elaborar una gamma àmplia de textos escrits complexos ajustats al seu context específic, planificant el missatge i els mitjans en funció de l'efecte sobre el receptor.

Competència i continguts funcionals. Acompliment de les funcions comunicatives o actes de parla següents, mitjançant els exponents escrits de les funcions esmentades més adequats per a cada context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en una varietat àmplia de registres (familiar, informal, neutre, formal):

-*Funcions o actes de parla assertius*, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

-*Funcions o actes de parla compromissius*, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.

-*Funcions o actes de parla directius*, que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no faci alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.

-*Funcions o actes de parla fàtics i solidaris*, que es fan per establir o mantenir el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.

-*Funcions o actes de parla expressius*, amb què s'expressen actituds i sentiments davant situacions determinades: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterès i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estimació, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retreure.

Competència i continguts discursius. Coneixement i construcció de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua escrita, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

-*Coherència textual*: adequació del text escrit al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context espaciotemporal: referència espacial, referència temporal).

-*Cohesió textual*: organització interna del text escrit. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

Competència i continguts sintàctics. Coneixement, selecció en funció de la intenció comunicativa segons l'àmbit i el context, tant general com específic, i ús d'estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua escrita per expressar:

-l'entitat i les seves propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];

-l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);

-el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);

-l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;

-la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció i altres actes de parla);

-la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;

-estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);

-relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

Competència i continguts lèxics. Utilització correcta, i adequada al context, d'una àmplia gamma lèxica escrita d'ús general, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

Competència i continguts ortotipogràfics. Utilització correcta, i adequada al context, de les convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, incloent-hi trets de format; valors discursius dels signes tipogràfics, ortogràfics i de puntuació; adaptació ortogràfica de préstecs; variants en la representació gràfica de fonemes i sons; variants de l'alfabet o els caràcters, i els seus usos en les diverses formes.

Competència lingüística comunicativa

5.1.0.1 COMPETÈNCIA LEXICOSEMÀNTICA

L'alumne posseïx un lèxic molt ampli que li permet superar els problemes per mitjà de circumloquis. Té un domini acceptable d'expressions i vocabulari amb errors esporàdics.

1. Identitat personal: dimensió física i anímica

1.1. Individu: dimensió física

1.1.1. Parts del cos

1.1.2. Característiques físiques

1.1.3. Accions i posicions que es realitzen amb el cos

1.1.4. Cicle de vida i reproducció

1.2. Individu: dimensió perceptiva i anímica

1.2.1. Caràcter i personalitat

1.2.2. Sentiments i estats d'ànim

1.2.3. Sensacions i percepcions físiques

1.2.4. Estats mentals

1.2.5. Modals i comportament

1.2.6. Valors personals

1.2.7. Sort

- 1.3. Identitat personal
 - 1.3.1. Dades personals
 - 1.3.2. Nom
 - 1.3.3. Adreça
 - 1.3.4. Lloc i data de naixement
 - 1.3.5. Edat
 - 1.3.6. Sexe
 - 1.3.7. Estat civil
 - 1.3.8. Professi3
 - 1.3.9. Documentaci3

2. Vivenda, llar i entorn

- 2.1 Accions relacionades amb la vivenda
 - 2.1.1. Construcci3
 - 2.1.2. Compra i lloguer
 - 2.1.3. Ocupaci3
- 2.2 Caracteristiques de la vivenda
 - 2.2.1. Tipus
 - 2.2.2. Persones
 - 2.2.3. Condicions
- 2.3. Activitats domèstiques
 - 2.3.1. Neteja de la casa
 - 2.3.2. Decoraci3 de la casa
- 2.4. Objectes domèstics
 - 2.4.1. Mobles i objectes domèstics
 - 2.4.2. Electrodomèstics

3. Alimentaci3

- 3.1. Dieta i nutrici3
- 3.2. Beguda
- 3.3. Aliments
- 3.4. Receptes
- 3.5. Plats
- 3.6. Utensilis de cuina i taula
- 3.7. Restaurant

4. Salut, higiene, cures físiques

- 4.1. Salut i malalties
- 4.2. Ferides i traumatismes
- 4.3. Síntoma
- 4.4. Centres d'assistència sanitària
- 4.5. Medicina i medicaments
- 4.6. Higiene
- 4.7. Estètica

5. Relacions personals i socials

- 5.1. Relacions familiars
- 5.2. Relacions socials
- 5.3. Celebracions i actes familiars, socials i religiosos

6. Treball i activitats professionals

- 6.1. Professions i càrrecs
- 6.2. Activitat laboral
- 6.3. Desocupaci3 i busca de treball
- 6.4. Drets i obligacions laborals
- 6.5. Caracteristiques d'un treballador

7. Educaci3 i activitats acadèmiques

- 7.1. Centres i institucions educatives

- 7.2. Professorat i alumnat
- 7.3. Sistema educatiu
- 7.4. Aprenentatge i ensenyança
- 7.5. Exàmens i titulacions
- 7.6. Material educatiu i mobiliari d'aula

8. Oci

- 8.1. Temps lliure i entreteniment
- 8.2. Espectacles i exposicions
- 8.3. Esports
- 8.4. Jocs

9. Viatges, allotjament i transport

- 9.1. Viatges
 - 9.1.1. Objectes i documents relacionats amb els viatges
 - 9.1.2. Tipus de viatges
 - 9.1.2.1. La platja
 - 9.1.2.2. La muntanya
- 9.2. Allotjament
- 9.3. Sistema de transport

9.3.1. Xarxa de transports

9.3.2. Tipus de transport

9.3.3. Transport per terra

9.3.4. Transporte marítim i fluvial

9.3.5. Transport aeri

9.3.6. La conducció

9.3.7. Normes de circulació

9.3.8. Incidents relacionats amb la conducció

9.3.9. Reparació i manteniment

9.3.10. Assegurances

10. Compres i activitats comercials

- 10.1. Transaccions comercials i mercats
- 10.2. Comerç exterior
- 10.3. Publicitat, màrqueting
- 10.4. Compres, botigues i establiments
 - 10.4.1. Llocs, persones i activitats
 - 10.4.2. Roba, calçat i complements
 - 10.4.3. Alimentació
 - 10.4.4. Pagaments

11. Béns i servicis

- 11.1. Servici postal
- 11.2. Servicis de transport
- 11.3. Servicis financers
- 11.4. Servicis sanitaris
- 11.5. Servicis educatius
- 11.6. Servicis de protecció i seguretat
- 11.7. Servicis socials

11.8. Servicis d'abastiment públic

12. Economia i indústria

12.1 Finances i bossa

12.1.1. Economia i diners

12.1.2. Mercat financer

12.1.3. Organismes i institucions financers i mercantils

12.2. Entitats i empreses

12.2.1. Tipus d'empresa i organització

12.2.2. Situació de l'empresa

13. Indústria i energia

13.1. Construcció, indústria pesada i lleugera

13.2. Sector agropecuari

13.3 Pesca

14. Govern, política i societat

14.1. Societat

14.1.1. Vida en comunitat

14.1.2. Conducta social

14.2. Política i govern

14.2.1. Institucions polítiques i òrgans de govern

14.3. Llei i justícia

14.4. Exèrcit

15. Informació i mitjans de comunicació

15.1. Informació i comunicació

15.2. Correspondència escrita

15.3. Telèfon

15.4. Premsa escrita

15.5. Televisió i àudio

15.6. Internet

16. Cultura i activitats artístiques

16.1. Disciplines i qualitats artístiques

16.2. Música i dansa

16.3. Arquitectura, escultura i pintura

16.4. Literatura

16.5. Fotografia

16.6. Cine i teatre

17. Religió i filosofia

17.1. Religió

17.2. Filosofia

18. Geografia i naturalesa

18.1. Univers i espai

18.1.1. Geografia

18.1.2. Geografia física, humana i política

18.1.3. Paisatge i accidents geogràfics

18.2. Espais urbans o rústics

18.2.1. Ciutat

18.2.2. Camp

18.3. Clima i temps atmosfèric

18.4. Fauna

18.5. Flora

18.6. Problemes mediambientals i desastres naturals

19. Ciència i tecnologia

19.1. Qüestions generals

19.2. Biologia

- 19.3. Matemàtiques
- 19.4. Informàtica i noves tecnologies
- 19.5. Física i química

En estos nivells es posarà especial èmfasi en:

- Els col·loquialismes
 - Els camps semàntics
 - Sinonímia, antonímia, hiponímia, hiperonímia.
 - La connotació i la denotació
- Verbs amb partícules/preposicions
 - Formació de noms, adjectius, adverbis i verbs
 - La formació de paraules.
 - Afixació: prefixació i sufixació
 - Prefixos: saxons, llatins, grecs, altres.
 - Derivació regressiva
 - Paraules compostes:
 - Noms compostos
 - Adjectius compostos
 - Verbs compostos
 - Reduplicatius
 - Préstecs
 - Acronímia
 - Fusió de substantius
 - Sigles i sigloides
 - Els partitius
 - Els noms col·lectius
 - Expressions idiomàtiques amb preposicions
 - Formació de paraules per metàfora
 - Relacions semàntiques: homonímia/sinonímia/antonímia/metonímia
 - Eufemismes i disfemismes.

5.1.0.2 COMPETÈNCIA SOCIOCULTURAL

Els marcadors lingüístics de relacions socials que es contemplen són:

- a) Marcadors lingüístics
 - a.1) Ús i elecció del salutació
 - a.2) Nivells de formalitat
 - a.3) Formes de tractament
 - a.4) Ús de les interjeccions
 - a.5) Valors, creences i actituds
- b) Normes de Cortesia

- b.1) Cortesia positiva
- b.2) Cortesia negativa
- c) El llenguatge no verbal
 - c.1) El paralenguatge:
 - El to, el volum, etc.
 - c.2) La cinèsica
 - Els gestos, maneres, postures, etc.
- d) La variació lingüística
 - d.1) Els dialectes i l'accent
 - La classe social
 - La procedència regional
 - L'origen nacional
 - El grup ètnic
 - El grup professional
- e) El registre i l'argot
 - e.1) Registre formal, informal, neutre, solemne, familiar, íntim, col·loquial.
- f) L'humor i la ironia.

5.1.0.3 COMPETÈNCIA PRAGMÀTICA I DISCURSIVA

Pot adaptar-se a la situació i al receptor de manera adequada i amb el grau de formalitat necessari. Selecciona la frase adequada d'entre una sèrie de funcions.

Es posarà especial èmfasi en:

1. Construcció i interpretació del discurs

1.1. Procediments de manteniment del referent i del fil discursiu: proformes i recursos lexicosemàntics (qualificacions valoratives, atributs basats en el context extralingüístic o coneixement enciclopèdic, metàfores...).

1.2. Marcadors del discurs.

- a) Connectors (additius, consecutius, contra argumentatius, justificatius...).
- b) Estructuradors de la informació d'inici, de continuïtat, de tancament i comentadors).
- c) Reformuladors (explicatius, recapitulatius, disgressors, rectificatius, de distanciament)
- d) Operadors discursius (de reforç argumentatiu, de reforç conclusiu, localitzadors de concreció...).

1.3 Dixi personal, espacial i textual amb valors propis del nivell; fórmules fixes d'identificació.

1.4 Procediments de rematisació i tematització: a través de l'orde de paraules, de marcadors discursius, d'estructures sintàctiques pròpies.

1.5. Procediments de citació: estil directe i indirecte, procediments de citació encoberts. Presència i absència de verbs introductoris, marques entonatives pròpies.

1.6 Valor il·locutiu dels enunciats (per ex. Per què sempre arribes tard? > Crítica: sempre arribes tard).

1.7. Expressió de la negació.

a) Tipus de negacions: vetlades, diluïdes, obviades, iròniques...

b) Expressió de la negació amb reforç, frases fetes, modismes.

1.8 Significats interpretats.

a) Procediments metafòrics.

b) Procediment de creació de la ironia.

c) Procediments de cortesia verbal.

d) L'opinió del parlant i la modalitat dels enunciats (epistèmica, deòntica...). Procediments lingüístics (fònics, morfològics, lèxics o sintàctics).

2. Gèneres discursius i productes textuais

En les programacions, depenent de si es tracta d'un curs de tipus general o específic, haurà d'especificar-se si es perseguirà la producció, la recepció o la producció i la recepció dels següents tipus de text, a més dels vistos en nivells anteriors.

2.1 Gèneres de transmissió oral

- Anuncis publicitaris de ràdio i televisió
- Acudits
- Conferències
- Conversacions cara a cara (formals, informals i transaccionals)
- Debats i discussions públiques
- Conversacions telefòniques
- Documentals radiofònics i televisats
- Entrevistes (periodístiques, laborals, acadèmiques, mèdiques...)
- Instruccions
- Intervencions en reunions formals
- Cançons
- Notícies retransmeses per televisió o ràdio

- Pel·lícules i representacions teatrals
- Presentacions públiques
- Sermons

2.2. Gèneres de transmissió escrita

Actes

- Anuncis publicitaris: en tanques, premsa escrita, propaganda...
- Articles d'opinió
- Articles científics i de divulgació
- Cartes al director en periòdics i revistes
- Cartes, faxos, correus electrònics formals
- Xats
- Acudits
- Contractes comercials, laborals i administratius
- Convenis
- Contes
- Qüestionaris
- Diccionaris i tesaures
- Informes
- Instruccions
- Llibres de text
- Missatges en fòrums, blogs...
- Memoràndums
- Novel·les
- Obres de teatres
- Poemes
- Ressenyes
- Textos jurídics
- Tires còmiques i còmics
- Treballs escolars i acadèmics
- Assajos
- Sms.....

3. Macrofuncions

3.1. Macrofunció descriptiva (persones, objectes i llocs).

- a) Ancoratge, aspectualització i posada en relació.
- b) Inserció de seqüències (expositiva, narrativa).
- c) Elements lingüístics.

3.2 Macrofunció narrativa.

- a) Situació inicial, complicació, acció, resolució i situació final.
- b) Inserció de seqüències (descriptiva, dialogal).
- c) Elements lingüístics.

3.3 Macrofunció expositiva.

- a) Presentació o definició general del tema, desenrotllament, conclusió.
- b) Recursos per a desenrotllar l'exposició.

-Presentar un tema o subtema nou (definició, afirmació general, pregunta retòrica, exemplificació...).

-Desenrotllar o concloure un tema o subtema (definició, classificació, exemplificació, analogia, citació...).

- c) Elements lingüístics.

3.4 Macrofunció argumentativa.

- a) Presentació de la qüestió polèmica, opinió o tesi, arguments, contraarguments, fonts, conclusió.

- b) Recursos per a desenrotllar l'argumentació:

- Presentar una qüestió polèmica

- Presentar una opinió o tesi

- Presentar un argument

- * Constatació assertiva

- * Constatació retractiva

- * Constatació concessiva

- * Constatació de domini o influència

- Presentar un contraargument

- Presentar una regla general

- Presentar reserva

- Exemplificació

- Citació

c) Inserció de seqüències (narrativa, descriptiva, expositiva).

d) Elements lingüístics.

d)COMPETÈNCIA LINGÜÍSTICA

1. ORACIÓ

1.1. Conceptes d'oració simple i oració composta.

1.1.1. Oració composta: oracions coordinades, subordinades i juxtaposades.

1.2. Modalitats oracionals:

1.2.1. Declarativa, per a donar informació.

1.2.2. Imperativa i exhortativa, per a influir en la conducta del receptor.

1.2.3. Interrogativa, per a demanar informació.

1.2.4. Exclamativa, que remarca algun aspecte subjectiu de l'emissor.

1.3. El mode verbal, l'entonació i l'orde dels mots associats a les modalitats oracionals.

1.4. Estructures oracionals:

1.4.1. Construccions personals i impersonals.

1.4.2. Construccions actives i passives.

1.4.3. Oracions interrogatives indirectes.

1.5. Tipus d'oracions subordinades: substantives, adjectives i adverbials.

2. GRUP NOMINAL

2.1. Determinants i quantificadors

2.1.1. Article: casos especials sense apostrofació i casos especials sense contracció.

2.1.1.1. Construccions amb l'article i/o amb altres estructures amb funció abstractiva o intensiva.

2.1.1.2. Modismes que presenten interferències amb l'article lo neutre.

2.1.2. Morfologia i usos dels quantitius invariables.

2.1.3. Morfologia i usos d'alguns adjectius i pronoms indefinits: qualsevol, cada u, cadascú, mateix, la resta...

2.1.4. Els possessius: usos propis i usos abusius.

2.2. Nom.

2.2.1. Flexió de gènere i de nombre:

2.2.1.1. Noms abstractes acabats en -or: amor, clamor, sabor; amargor, calor, resplendor...

2.2.1.2. Remarques sobre el gènere d'alguns substantius: els afores, el deute, el senyal, les postres, una anàlisi, les dents, la resta; psiquiatre -a...

2.2.1.3. Noms aguts acabats en vocal tònica que no afigen -ns: bambú/bambús, consomé/consomés, sofà/sofàs...

2.2.1.4. Monosíl·labs o plans que formen el plural afegint una -s: apèndixs, calços, esfinxs, hèlixs...

2.2.1.5. Plurals invariables: llapis, ritus, cactus, dilluns...

2.2.1.6. Mots invariables que només tenen forma de plural: beceroles, corruixes, cosquerelles...

2.3. Adjectiu.

2.3.1. Col·locació respecte al nom.

2.3.2. Remarques morfològiques:

2.3.2.1. Casos d'intercalació de u semiconsonant: inic/iniqua, oblic/obliqua...

2.3.2.2. Casos de gènere variable i invariable: amargant, elegant; pobre -a, comú -una, covard -a, marroquí

2.4.1. Usos pronominals de possessius, demostratius, indefinits, numerals i quantitius.

2.4.2. Pronoms forts

2.4.2.1. Ús restringit dels pronoms tòncics ell, ella, ells, elles per a referir-se a conceptes i

objectes inanimats.

2.4.3. Pronoms febles.

2.4.3.1. Morfologia i sintaxi.

2.4.3.1.1. Formes plenes, reforçades, elidides i reduïdes.

2.4.3.1.2. Pronoms amb funció de: subjecte, complement directe, complement indirecte, atribut, complement de règim, complement circumstancial (lloc i manera), complement del nom introduït per de.

2.4.3.1.3. Usos lexicalitzats dels pronoms febles.

2.4.3.1.4. Combinacions binàries de pronoms.

2.4.4. Relatius.

2.4.4.1. Concepte, tipus i funció sintàctica.

2.4.4.2. Els relatius que, qui, què, qual, on.

2.4.4.3. Les estructures d'article + que.

2.4.4.4. El relatiu adjectiu qual.

2.4.4.5. Les estructures la qual cosa, cosa que.

2.4.4.6. Pleonasmes més habituals.

3. GRUP VERBAL

3.1. Verb

3.1.1. Classificació sintàctica: transitius i intransitius, personals i impersonals.

3.1.2. Els modes i els temps verbals: pla en què situen l'acció i valor temporal que hi atribuïxen.

3.1.3. Perífrasis:

- d'obligació: haver de + infinitiu, caldre + [infinitiu / que]
- de probabilitat: deure + infinitiu
- d'imminència: estar a punt de + infinitiu
- de propòsit en el passat: anava a + infinitiu.

3.1.4. El temps verbal en les oracions de probabilitat.

3.1.5. Verbs velaritzats.

3.1.6. Verbs de la segona conjugació que presenten interferència amb el paradigma de la tercera: admetre, concebre, debatre, difondre, incloure, ocórrer...

3.1.7. Remarques sobre la conjugació de cabre, caldre, córrer, estar, saber, ser, veure...

3.1.8. Correlació dels temps verbals en les oracions compostes condicionals.

3.1.9. Participis irregulars.

3.1.10. Concordança del participi.

3.1.11. Usos del gerundi.

3.2. Adverbi.

3.2.1. Adverbis en -ment.

3.2.2. La doble negació.

3.2.3. Adverbis i locucions de probabilitat.

3.2.3.1. El temps verbal amb l'adverbi potser i la construcció pot ser que.

4. ENLLAÇOS

4.1. Conjuncions.

4.1.1. Conjuncions i locucions conjuntives de coordinació.

4.1.1.2. Usos de les conjuncions copulatives, distributives, disjuntives, adversatives i il·latives.

4.1.2. Conjuncions i locucions conjuntives de subordinació.

4.1.2.1. Usos de completives, modals, temporals, de lloc, comparatives, consecutives, condicionals, concessives, causals i finals.

4.1.3. Distinció entre sinó adversatiu i si no condicional o concessiu.

4.1.4. Distinció entre perquè, per què i per a què.

4.2. Preposicions.

4.2.1. Canvi i caiguda de preposicions.

4.2.2. Remarques.

- 4.2.2.1. Ús d'algunes preposicions que tenen forma composta amb a: fins/fins a, com/com a, cap/cap a, per/per a...
- 4.2.2.2. Usos de a i en que introduïxen complements circumstancials de temps i de lloc.
- 4.2.2.3. La preposicions (a, per a) amb el complement directe i els diferents tipus de datius.
- 4.2.2.4. Ús de de partitiu.

5. SIGNES DE PUNTUACIÓ

- 5.1. La coma, els parèntesis i els guions en incisos, aclariments i aposicions.
- 5.2. Usos més freqüents del punt i coma: juxtaposicions, enumeracions, davant de conjuncions adversatives i concessives, etc.
- 5.3. Ús de la coma en oracions adjectives i supressions verbals.
- 5.4. El guió, els dos punts i les cometes com a marques introductòries del discurs directe o indirecte.
- 5.5. Ús de la coma en:
 - inversions de l'orde lògic
 - pleonasmes
 - contactes amb conjuncions
 - casos d'ambigüitat o confusió de funcions sintàctiques.

6. FONÈTICA I FONOLOGIA

- 6.1. Vocals
 - 6.1.1. Diftongs i hiats:
 - funcions no vocàliques de la i i la u
 - diftongs creixents i decreixents
 - triftongs
 - hiats.
 - 6.1.2. Fenòmens vocàlics de fonètica sintàctica en una tira fònica:
 - elisió
 - sinalefa
 - sinèresi.
 - 6.1.3. Accentuació.
 - 6.1.3.1. Pronunciació errònia per canvi de la síl·laba tònica.
- 6.2. Consonants.
 - 6.2.1. Pronunciació de les alveolars fricatives: mots que no es pronuncien correctament en el registre col·loquial: Àsia, anàlisi, asil, síntesi, prosòdia, dissoldre, etcètera, messies, poncella, frontissa, els femenins acabats en -essa, els que tenen els grups -essor, -essió, -missor, -missió...
 - 6.2.2. Pronunciació dels sons geminats.
 - 6.2.3. Pronunciació excepcional de la grafia h en mots amb velar aspirada.
 - 6.2.4. Canvis fonètics de les consonants en contacte amb altres sons en una mateixa paraula i en una tira fònica: sonoritzacions, assimilacions, sensibilitzacions i geminacions.
 - 6.2.5. Fenòmens d'emudiment consonàntic
 - les oclusives precedides de nasal o [l]
 - els emudiments propis de l'estàndard oral (perdre, diners...) i els no recomanables

7. ORTOGRAFIA

- 7.1. Vocals
 - 7.1.1. Ortografia de a i e àtones
 - Mots sense punts de referència clars: emparar, sencer, gegant, caragol, meravella, davantal, resplendent, estella, vernís, ebenista, espàrrec, sanefa, rancor...
 - 7.1.2. Ortografia de o i u àtones
 - Cultismes i pseudoderivats: boca bucal, cònsol consular, corba curvatura, doble duplicar, home humanisme, jove juvenil, moc mucosa, títol titular, volcà vulcanisme...
 - Verbs poder i voler en les formes de subjuntiu i d'imperatiu.

- Altres mots sense punts de referència clars: cartolina, escapolir-se, esdrúixol, subornar, sufocar, polir, complir, sofrir, sorgir, assortir, sospir, torró, turment...

7.1.3. Accentuació gràfica.

7.1.3.1. Altres casos de l'ús del diacrític: jóc, mèu, rés, séc, sèu, tòt...

7.1.3.2. Dièresi.

- ús de la dièresi en les vocals i i u àtones
- excepcions i problemes en l'ús de la dièresi.

7.2. Consonants.

7.2.1. Ortografia de b i v. Mots sense punts de referència clars:

- amb b: mòbil, rebentar, rebolcar, baf, berruga, biga, bolcar, treballar, arribar...
- amb v: avet, avorrir, avortar, avi, almívar, bava, cavall, covard, governar, gravar, fava, haver, sivella, llavi, núvol, prova, rave, savi, taverna, trévol, advocat, canvi, esvelt, vernís...
- derivats i pseudoderivats: corba curvatura, calba calvície, cervell cerebral, moviment mòbil...

7.2.3. Ortografia de les alveolars fricatives.

- les terminacions -assa, -issa, -essa, -ança, -ença
- grafia s darrere de prefixos i en mots compostos
- grafia z en cultismes i tecnicismes
- grafies cc, xc i sc
- paraules que no es pronuncien correctament en el registre col·loquial.

7.2.4. Ortografia de les vibrants en mots compostos i darrere de prefixos: autoretrat, coreferent, eradicar...

7.2.5. Ortografia de les oclusives sordes i sonores:

- p/b: apte, adob, cabdell, cabdal, cabdill, optar, tub, subministrar, escriptor...
- c/g: mag, zig-zag, tècnic, catàleg, anècdota, càrrec, mànec, préssec, fàstic, ànec, suggerir...
- t/d: fred, sud, atles, atleta, atmosfera, administrar, subministrar...

7.2.6. Ortografia de les palatals. Grafia excepcional d'alguns mots: (ell) jeia, jersei, majestat, jeroglífic...

7.2.7. Ortografia de les nasals

- grafia mm, nn
- grafia mp i mf
- les grafies nasals a final de paraula: betum, Adam, tobogan, tron, alemany...
- mots del vocabulari de l'estàndard formal amb ortografia complexa: tanmateix, enmig, conte, comte, compte, empremta, impremta, premsa, temps, prompte, símptoma...

7.2.8. Ortografia de les laterals.

- la grafia l·l en alguns mots: bèl·lic, fil·loxera, mol·lusc, taral·lejar...

7.2.9. La grafia h en alguns mots: anhel, aprehensió, filharmònic...

7.3. Convencions gràfiques.

7.3.1. Criteris generals per abreujar els mots.

7.3.1.2. Abreviatures i símbols més freqüents: adreces, indicacions de l'hora, pesos i mesures, tractament personal.

7.3.2. Funció distintiva de les majúscules.

7.3.3. Les majúscules i minúscules en els casos d'ús general següents:

- càrrecs oficials
- formes de tractament que precedeixen els noms propis o les designacions de càrrecs
- formes protocol·làries
- noms d'institucions i entitats
- topònims amb article
- noms de places, carrers, etc.

Activitats de mediació

Objectius

-Traslladar oralment en un nou text coherent, parafrasejant-los o resumint-los, informació, opinions i arguments continguts en textos escrits o orals llargs i minuciosos de caràcter divers i procedents de diverses fonts (p. e. assajos o conferències).

-Fer una interpretació consecutiva en xerrades, reunions, trobades o seminaris relacionats amb l'especialitat pròpia, amb fluïdesa i flexibilitat, transmetent la informació important en els seus termes propis.

-Mitjançar amb fluïdesa i eficàcia entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües sobre temes tant relacionats amb els camps d'interès personal o de l'especialització pròpia com de fora dels camps esmentats (p. e. en reunions, seminaris, taules rodones, o en situacions potencialment conflictives), tenint en compte les diferències i les implicacions sociolingüístiques i socioculturals d'aquestes i reaccionant en conseqüència, transmetent, de manera clara i concisa, informació significativa, i formulant les preguntes i fent els comentaris pertinents amb la finalitat d'obtenir els detalls necessaris o comprovar suposades inferències i significats implícits.

-Prendre notes escrites per a tercers, recollint, amb la precisió deguda, informació específica i rellevant continguda en textos escrits complexos, encara que estiguin estructurats clarament, sobre temes d'interès personal o del camp d'especialització propi en els àmbits acadèmic i professional.

-Prendre notes escrites detallades per a tercers, amb la precisió necessària i una bona estructuració, durant una conferència, una entrevista, un seminari, una reunió o un debat clarament estructurats, articulats a una velocitat normal en una varietat de la llengua o en un accent amb els quals s'estigui familiaritzat, i sobre temes complexos i abstractes, tant fora com dins del camp d'interès o especialització propi, seleccionant quina informació i quins arguments rellevants es consignen a mesura que es desenvolupa el discurs.

-Traslladar per escrit en un text coherent nou, parafrasejant-los o resumint-los, informació, opinions i arguments continguts en textos orals o escrits llargs i minuciosos de caràcter divers i procedent de diverses fonts (p. e. diferents mitjans de comunicació, diversos textos acadèmics o diversos informes o altres documents de caràcter professional).

-Resumir, comentar i analitzar per escrit els aspectes principals, la informació específica rellevant i els diferents punts de vista continguts en notícies, articles sobre temes d'interès general, entrevistes o documentals que contenen opinions, arguments i anàlisi.

-Traduir fragments, rellevants respecte a activitats de l'interès propi en els àmbits personal, acadèmic o professional, de textos escrits com ara correspondència formal, informes, articles o assajos.

Competència i continguts interculturals. Bon domini dels coneixements, les destreses i les actituds interculturals que permetin portar a terme activitats de mediació amb facilitat i eficàcia: consciència de l'alteritat; consciència sociolingüística; coneixements culturals específics; observació; escolta, avaluació; interpretació; posada en relació; adaptació; imparcialitat; metacomunicació; respecte; curiositat; obertura de mires; tolerància.

9. NIVELL AVANÇAT C2 (primer i segon curs)

9.1 Definició

Els ensenyaments del nivell avançat C2 tenen per objecte capacitar l'alumnat per comunicar-se sense cap dificultat, i amb un grau de qualitat com es pot observar en un parlant culte, en situacions d'una complexitat alta en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, entre d'altres, cursar estudis al nivell més alt, inclosos programes de postgrau i doctorat, o participar activament i amb desimboltura en la vida acadèmica (tutories, seminaris, conferències internacionals); liderar equips interdisciplinaris en projectes complexos i exigents, o negociar i persuadir amb eficàcia a escala d'alta direcció en entorns professionals internacionals.

Per a això, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permetin utilitzar l'idioma amb una naturalitat total per participar en tot tipus de situacions, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, que requereixin comprendre, produir, coproduir i processar una gamma àmplia de textos orals i escrits extensos i complexos, que versin sobre temes tant abstractes com concrets de caràcter general i especialitzat, tant fora com dins del camp d'especialització propi, en una gran varietat d'accents, registres i estils, i amb un ric repertori lèxic i estructural que inclogui expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i especialitzades i permeti apreciar i expressar matisos subtils de significat.

9.2 Objectius generals

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell avançat C2, l'alumnat és capaç de:

-Comprendre amb facilitat total, sempre que disposi d'un quant temps per habitar-se a l'accent, pràcticament qualsevol interlocutor i qualsevol text oral, produït en viu o retransmès, independentment del canal i fins i tot en ambients amb soroll, reconeixent-hi significats implícits i apreciand-hi diferències subtils d'estil, fins i tot quan el text s'articuli a una velocitat ràpida, presenti trets estructurals, lèxics o de pronunciació idiosincràtics (p. e. estructures no lineals o formats poc usats, col·loquialismes, regionalismes, argot o terminologia desconeguda, ironia o sarcasme), i/o veure's sobre temes fins i tot aliens a la seva experiència, interès o camp acadèmic o professional o d'especialització.

-Produir i coproduir, amb naturalitat, comoditat, desimboltura i fluïdesa, textos orals extensos, detallats, correctes formalment, i sovint destacables, per comunicar-se en qualsevol tipus de situació de la vida personal, social, professional i acadèmica, adaptant amb una eficàcia total l'estil i el registre als diferents contextos d'ús, sense cometre errors llevat d'algun *lapsus linguae* ocasional, i mostrant una gran flexibilitat en l'ús d'un repertori ric d'expressions, accents i patrons d'entonació que li permetin transmetre amb precisió matisos subtils de significat.

-Comprendre amb deteniment, apreciar i interpretar de manera crítica, amb l'ús esporàdic del diccionari, una gamma àmplia de textos extensos i complexos, tant literaris com tècnics o d'una altra índole, contemporanis o no, en què s'utilitzin un llenguatge especialitzat, jocs de paraules, una gran quantitat d'argot, col·loquialismes, expressions idiomàtiques, regionalismes o altres trets idiosincràtics, i que puguin contenir judicis de valor velats, o en què una gran part del missatge s'expressa d'una manera indirecta i ambigua, apreciand distincions subtils d'estil i significat, tant implícit com explícit.

-Produir i coproduir, independentment del suport, i fins i tot a una velocitat ràpida en temps real, textos escrits de qualitat, exempts d'errors llevat d'alguna relliscada de caràcter tipogràfic, sobre temes complexos i fins i tot de tipus tècnic, amb un estil apropiat i eficaç i una estructura lògica que ajudi el lector a identificar i retenir les idees i els aspectes més significatius, i en què transmet amb precisió matisos subtils de significat, inclosos els usos al·lusius de l'idioma.

-Mitjançar entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües per traslladar pràcticament qualsevol classe de text oral o escrit, reconeixent-hi significats implícits i apreciand-hi diferències d'estil, fins i tot quan el text s'articuli a una velocitat molt alta o presenti trets estructurals, lèxics o de pronunciació o d'escriptura idiosincràtics (p. e. regionalismes, llenguatge literari o lèxic especialitzat); tot això, sense dificultat, adaptant amb una eficàcia total l'estil i el registre als contextos d'ús diferents i mostrant una riquesa d'expressió i un accent i una entonació que permetin transmetre amb precisió matisos subtils de significat.

9.3 Activitats de comprensió de textos orals

Objectius

-Comprendre, independentment del canal i fins i tot en un ambient amb soroll, instruccions detallades i qualsevol tipus d'informació específica en declaracions i anuncis públics que tenen poca qualitat i un so distorsionat.

-Comprendre qualsevol informació tècnica complexa, com, per exemple, instruccions de funcionament, normatives o especificacions de productes, serveis o procediments de qualsevol índole, coneguts o desconeguts, i sobre tots els assumptes relacionats, directament o indirectament, amb la seva professió o les seves activitats acadèmiques.

-Comprendre conferències, xerrades, discussions i debats especialitzats, sobre temes complexos de caràcter públic, professional o acadèmic, encara que continguin una gran quantitat d'expressions col·loquials, regionalismes o terminologia especialitzada o poc habitual, entenent en detall els arguments que s'hi esgrimeixen.

-Comprendre amb facilitat les interaccions complexes i els detalls de converses i debats animats i extensos entre terceres persones, fins i tot sobre temes abstractes, complexos o desconeguts, apreciand-ne plenament els matisos, els trets socioculturals del llenguatge que s'hi utilitza i les implicacions del que s'hi diu o s'hi insinua.

-Comprendre converses, discussions i debats extensos i animats en què es participa, fins i tot sobre temes acadèmics o professionals complexos i amb què no s'està familiaritzat, encara que no estiguin estructurats clarament i la relació entre les idees sigui només implícita, i reaccionar-hi en conseqüència.

-Comprendre sense esforç, i apreciar amb deteniment, pel·lícules, obres de teatre o un altre tipus d'espectacles, i programes de televisió o ràdio que continguin una gran quantitat d'argot o llenguatge col·loquial, regional, o expressions idiomàtiques, identificant-hi detalls i subtileses com ara actituds i relacions implícites entre els parlants i apreciand-hi al·lusions i implicacions de tipus sociocultural.

Competències i continguts

Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics. Domini dels coneixements, les destreses i les actituds necessaris per abordar la dimensió social de l'ús de l'idioma en la comprensió de textos orals, i apreciació de les subtileses i implicacions dels aspectes socioculturals de la comunicació natural, eficaç i precisa, incloent-hi els usos emocional, al·lusiu i humorístic de l'idioma, fet que suposa reconèixer i comprendre les intencions comunicatives d'una gamma àmplia de marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres, dialectes i accents, i una gran diversitat d'expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i d'argot.

Competència i continguts estratègics. Utilització eficaç de les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i foneticofonològiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i treure'n les conclusions apropiades.

Competència i continguts funcionals. Comprensió de les funcions comunicatives o actes de parla següents mitjançant els exponents orals propis de cada context comunicatiu específic, fins i tot especialitzat, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne):

-Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; postillar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

-Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.

-Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no faci alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; intimidar; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.

-Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per establir o mantenir el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.

-Funcions o actes de parla expressius, amb què s'expressen actituds i sentiments davant situacions determinades: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterès i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estimació, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retreure.

Competència i continguts discursius. Coneixement i comprensió d'una gamma àmplia de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua oral monològica i dialògica, en diverses varietats de la llengua i en qualsevol registre, apreciament un ric repertori de recursos de producció i processament de textos ajustats a contextos específics, fins i tot especialitzats:

-Coherència textual: adequació del text oral al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context spatiotemporal: referència espacial, referència temporal).

-Cohesió textual: organització interna del text oral. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferèn-

cia; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

Competència i continguts sintàctics. Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques formalment i conceptualment complexes pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatius, tant generals com específics, per expressar:

-l'entitat i les seves propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];

-l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);

-el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);

-l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;

-la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció i altres actes de parla);

-la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;

-estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);

-relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

Competència i continguts lèxics. Comprensió d'una rica gamma lèxica oral d'ús general, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot, i apreciació dels nivells connotatius del significat.

Competència i continguts foneticofonològics. Percepció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús general en diverses varietats de la llengua, i en entorns específics segons l'àmbit i el context comunicatius, i comprensió dels diversos significats i intencions comunicatives associats a aquests, incloent-hi variants de sons i fonemes vocàlics i consonàntics i les seves respectives combinacions, variants de processos fonològics d'ensordiment, sonorització, assimilació, elisió, palatalització, nasalització, epèntesi, alternança vocàlica i d'altres, i canvis d'accent i tonicitat en l'oració amb implicacions sintàctiques i comunicatives.

9.4. Activitats de producció i coproducció de textos orals

Objectius

-Fer declaracions públiques amb fluïdesa i flexibilitat usant una certa entonació per transmetre amb precisió matisos subtils de significat.

-Fer presentacions convincents davant col·legues i experts i pronunciar conferències, ponències i xerrades, extenses, ben estructurades, i detallades, sobre temes i assumptes públics o professionals complexos, demostrant seguretat i adaptant el discurs amb flexibilitat

per adequar-lo a les necessitats dels oients, i manejant amb habilitat i enfrontant-se amb èxit a preguntes difícils, imprevisibles, i fins i tot hostils, d'aquests.

-Pronunciar conferències o impartir seminaris sobre temes i assumptes acadèmics complexos, amb seguretat i de manera eloqüent a un públic que no coneix el tema, adaptant-se a cada auditori i sortint-se'n sense cap dificultat davant qualsevol pregunta o intervenció de membres de l'audiència.

-Participar amb una desimboltura total en entrevistes, com a entrevistador o entrevistat, estructurant el que diu i sortint-se'n amb autoritat i amb una fluïdesa total, mostrant domini de la situació i capacitat de reacció i improvisació.

-Fer i gestionar, amb una eficàcia total, operacions i transaccions complexes, fins i tot delicades, davant institucions públiques o privades de qualsevol índole, i negociar, amb arguments ben organitzats i persuasius, les relacions amb particulars i entitats i la solució dels conflictes que puguin sorgir d'aquestes relacions.

-Conversar còmodament i adequadament, sense cap limitació, en tot tipus de situacions de la vida social i personal, dominant tots els registres i l'ús apropiat de la ironia i l'eufemisme.

-Participar sense cap dificultat i amb fluïdesa en reunions, seminaris, discussions, debats o col·loquis formals sobre assumptes complexos de caràcter general o especialitzat, professional o acadèmic, fins i tot si es porten a terme a una velocitat molt ràpida, utilitzant arguments clars i persuasius, matisant amb precisió per deixar clars els seus punts de vista, i sense cap desavantatge respecte als parlants nadius.

Competències i continguts

Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics. Domini de coneixements, destreses i actituds necessaris per abordar en extensió la dimensió social de l'ús de l'idioma en la producció i coproducció de textos orals, incloent-hi marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres, dialectes i accents.

Competència i continguts estratègics. Domini de les estratègies discursives i de compen-sació que permetin expressar el que es vol dir sense cap limitació, adequant amb eficàcia el discurs a cada situació comunicativa específica de caràcter complex.

Competència i continguts funcionals. Acompliment de les funcions comunicatives o actes de parla següents, mitjançant exponents complexos orals de les funcions esmentades, adequats a cada context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne):

-Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; postillar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

-Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.

-Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no faci alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir;

ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.

-Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per establir o mantenir el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.

-Funcions o actes de parla expressius, amb què s'expressen actituds i sentiments davant situacions determinades: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterès i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estimació, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retreure.

Competència i continguts discursius. Coneixement i construcció de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua oral monològica i dialògica, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

-Coherència textual: adequació del text oral al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció.

-Cohesió textual: organització interna del text oral. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

Competència i continguts sintàctics. Coneixement, selecció en funció de la intenció comunicativa segons l'àmbit i el context tant general com específic, i ús d'estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua oral per expressar:

-l'entitat i les seves propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];

-l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);

-el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);

-l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;

-la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció i altres actes de parla);

-la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;

-estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);

-relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

Competència i continguts lèxics. Coneixement i utilització correcta, i adequada al context, d'una rica gamma lèxica oral de caràcter general, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

Competència i continguts foneticofonològics. Selecció, segons la intenció comunicativa, i producció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús general en diverses varietats de la llengua, i en entorns específics segons l'àmbit i el context comunicatius, i transmissió dels diversos significats i intencions comunicatives associats a aquests, incloent-hi variants de sons i fonemes vocàlics i consonàntics i les seves respectives combinacions, variants de processos fonològics d'ensordiment, sonorització, assimilació, elisió, palatalització, nasalització, epèntesi, alternança vocàlica i altres, i canvis d'accent i tonicitat en l'oració amb implicacions sintàctiques i comunicatives per expressar matisos subtils de significat.

9.5 Activitats de comprensió de textos escrits

Objectius

-Comprendre sense dificultat qualsevol tipus d'informació pública, instrucció o disposició que pugui interessar a un mateix o a tercers, incloent-hi els seus aspectes subtils i els que es poden derivar del seu contingut.

-Comprendre en detall la informació i les implicacions d'instruccions, normatives, ordenaments, codis, contractes o altres textos legals complexos concernents al món professional o acadèmic en general i al camp d'especialització propi en particular.

-Comprendre amb deteniment i detall tot tipus de text producte de l'activitat professional o acadèmica, p. e. actes, resums, conclusions, informes, projectes, treballs d'investigació o qualsevol document d'ús intern o de difusió pública corresponent a aquests àmbits.

-Comprendre informació detallada en textos extensos i complexos en l'àmbit públic, social i institucional (p. e. informes que inclouen dades estadístiques), identificant-hi actituds i opinions implícites en el desenvolupament i les conclusions, i apreciand-hi les relacions, al·lusions i implicacions de tipus sociopolític, socioeconòmic o sociocultural.

-Comprendre en detall i amb deteniment, i interpretar de manera crítica, la informació, les idees i les implicacions de qualsevol tipus de material bibliogràfic de consulta o referència de caràcter especialitzat acadèmic o professional, en qualsevol suport.

-Comprendre tot tipus de publicacions periòdiques de caràcter general, o especialitzat dins de l'àrea professional, acadèmica o d'interès pròpia.

-Comprendre sense dificultat les idees i postures expressades en editorials, articles de fons, ressenyes i crítiques, o altres textos periodístics d'una certa extensió, tant de caràcter general com especialitzat, i en qualsevol suport, en què una gran part del missatge s'expressa d'una manera indirecta o ambigua, o que contenen nombroses al·lusions, o judicis de valor velats.

-Comprendre amb facilitat i en detall qualsevol tipus de correspondència personal, i formal de caràcter públic, institucional, acadèmic o professional, inclosa aquella sobre assumptes

especialitzats o legals, identificant-hi matisos com ara les actituds, els nivells de formalitat i les postures, tant implícites com explícites, dels remitents.

-Comprendre sense dificultat, i interpretar de manera crítica, textos literaris extensos de qualsevol gènere, tant clàssics com contemporanis, apreciand-hi recursos literaris (símbols, metàfores, etc.), trets d'estil, referències contextuals (culturals, sociopolítiques, històriques o artístiques), així com les seves implicacions.

Competències i continguts

Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics. Domini dels coneixements, les destreses i les actituds necessaris per abordar la dimensió social de l'ús de l'idioma en la comprensió de textos escrits, i apreciació de les subtils i implicacions dels aspectes socioculturals de la comunicació escrita, incloent-hi els usos emocional, al·lusiu i humorístic de l'idioma, fet que suposa reconèixer i comprendre les intencions comunicatives d'una gamma àmplia de marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres, i dialectes, i una gran diversitat d'expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i d'argot.

Competència i continguts estratègics. Selecció i aplicació eficaç de les estratègies més adequades per comprendre el que es pretén o es requereix en cada cas, i utilització de les claus contextuals, discursives, gramaticals, lèxiques i ortotipogràfiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i treure'n les conclusions apropiades.

Competència i continguts funcionals. Comprensió de les funcions comunicatives o actes de parla següents mitjançant els exponentes escrits d'aquestes funcions segons el context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne):

-Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; postillar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

-Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.

-Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no faci alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; intimidar; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.

-Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per establir o mantenir el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar;

fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.

-Funcions o actes de parla expressius, amb què s'expressen actituds i sentiments davant situacions determinades: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterès i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estimació, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retreure.

Competència i continguts discursius. Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua escrita, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

-Coherència textual: adequació del text escrit al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context espaciotemporal: referència espacial, referència temporal).

-Cohesió textual: organització interna del text escrit. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

Competència i continguts sintàctics. Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i el context comunicatius, tant generals com específics, per expressar:

-l'entitat i les seves propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];

-l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);

-el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);

-l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;

-la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció i altres actes de parla);

-la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;

-estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);

-relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

Competència i continguts lèxics. Comprensió d'una rica gamma lèxica escrita d'ús general, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

Competència i continguts ortotipogràfics. Comprensió dels significats generals i específics, segons el context de comunicació, associats a les convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, incloent-hi trets de format; valors discursius dels signes tipogràfics, ortogràfics i de puntuació; adaptació ortogràfica de préstecs; variants en la representació gràfica de fonemes i sons; variants de l'alfabet o els caràcters, i els seus usos en les diverses formes.

9.6. Activitats de producció i coproducció de textos escrits

Objectius

-Prendre notes i apunts detallats i fidedignes en reunions, seminaris, cursos o conferències, fins i tot mentre s'hi continua participant activament, reflectint, tant les paraules utilitzades pel parlant com les implicacions, al·lusions o inferències del que aquest diu.

-Negociar el text d'acords, resolucions, contractes o comunicats, modificant esborranys i fent correcció de proves.

-Escriure ressenyes, informes o articles complexos que presenten una argumentació o una apreciació crítica de textos tècnics d'índole acadèmica o professional, d'obres literàries o artístiques, de projectes d'investigació o treball, o de publicacions i altres ressenyes, informes o articles escrits per altres.

-Escriure informes, articles, assajos, treballs d'investigació i altres textos complexos de caràcter acadèmic o professional en què es presenta el context, el rerefons teòric i la literatura precedent; s'hi descriuen els procediments de treball; s'hi fa un tractament exhaustiu del tema; s'hi incorporen i resumeixen opinions d'altres; s'hi inclouen i avaluen informació i fets detallats i s'hi presenten les conclusions pròpies de manera adequada i convincent i d'acord amb les convencions, internacionals o de la cultura específica, corresponents a aquest tipus de textos.

-Escriure, independentment del suport, cartes o missatges personals en què s'expressa d'una manera deliberadament humorística, irònica o ambigua.

-Escriure, independentment del suport, correspondència formal complexa, clara, exempta d'errors i ben estructurada, ja sigui per sol·licitar alguna cosa, demanar o oferir els seus serveis a clients, superiors o autoritats, adoptant les convencions estilístiques i de format que requereixen les característiques del context específic.

Competències i continguts

Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics. Domini dels coneixements, les destreses i les actituds necessaris, i apreciació de les subtils i implicacions dels aspectes socioculturals de la comunicació escrita, per a la producció i coproducció de textos escrits, incloent-hi els usos emocional, al·lusiu i humorístic.

Competència i continguts estratègics. Aplicació natural i eficaç de les estratègies discursives i de compensació més adequades en cada cas per elaborar una gamma àmplia de textos complexos ajustats al seu context específic, fins i tot especialitzat, planificant el missatge i els mitjans en funció de l'efecte que es vol o s'ha de produir sobre el receptor.

Competència i continguts funcionals. Acompliment de les funcions comunicatives o actes de parla següents, mitjançant els exponents escrits d'aquestes funcions més adequats per a cada context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne):

-Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; postillar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

-Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.

-Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no faci alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.

-Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per establir o mantenir el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.

-Funcions o actes de parla expressius, amb què s'expressen actituds i sentiments davant situacions determinades: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterès i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estimació, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retreure.

Competència i continguts discursius. Coneixement i construcció de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua escrita, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

-Coherència textual: adequació del text escrit al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context espaciotemporal: referència espacial, referència temporal).

-Cohesió textual: organització interna del text escrit. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: coherència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

Competència i continguts sintàctics. Coneixement, selecció en funció de la intenció comuni-

cativa segons l'àmbit i el context, tant general com específic, i ús d'estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua escrita per expressar:

-l'entitat i les seves propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];

-l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);

-el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);

-l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;

-la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció i altres actes de parla);

-la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;

-estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);

-relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

Competència i continguts lèxics. Utilització correcta, i adequada al context, d'una rica gamma lèxica escrita d'ús general, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

Competència i continguts ortotipogràfics. Utilització correcta, i adequada al context, de les convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, incloent-hi trets de format; valors discursius dels signes tipogràfics, ortogràfics i de puntuació; adaptació ortogràfica de préstecs; variants en la representació gràfica de fonemes i sons; variants de l'alfabet o els caràcters, i els seus usos en les diverses formes.

Competència lingüística comunicativa

COMPETÈNCIA LEXICOSEMÀNTICA

Utilitza un vocabulari consistent. Utilitza expressions i frases idiomàtiques i és capaç d'apreciar aspectes connotatius el llenguatge.

1. Identitat personal: dimensió física i anímica

1.1. Individu: dimensió física

1.1.1. Parts del cos

1.1.2. Característiques físiques

1.1.3. Accions i posicions que es realitzen amb el cos

1.1.4. Cicle de vida i reproducció

1.2. Individu: dimensió perceptiva i anímica

1.2.1. Caràcter i personalitat

1.2.2. Sentiments i estats d'ànim

1.2.3. Sensacions i percepcions físiques

- 1.2.4. Estats mentals
- 1.2.5. Modals i comportament
- 1.2.6. Valors personals
- 1.2.7. Sort

1.3. Identitat personal

- 1.3.1. Dades personals
- 1.3.2. Nom
- 1.3.3. Adreça
- 1.3.4. Lloc i data de naixement
- 1.3.5. Edat
- 1.3.6. Sexe
- 1.3.7. Estat civil
- 1.3.8. Professi3
- 1.3.9. Documentaci3

2. Vivenda, llar i entorn

2.1 Accions relacionades amb la vivenda

- 2.1.1. Construcci3
- 2.1.2. Compra i lloguer
- 2.1.3. Ocupaci3

2.2 Característiques de la vivenda

- 2.2.1. Tipus
- 2.2.2. Persones
- 2.2.3. Condicions

2.3. Activitats domèstiques

- 2.3.1. Neteja de la casa
- 2.3.2. Decoraci3 de la casa

2.4. Objectes domèstics

- 2.4.1. Mobles i objectes domèstics
- 2.4.2. Electrodomèstics

3. Alimentaci3

- 3.1. Dieta i nutrici3
- 3.2. Beguda
- 3.3. Aliments
- 3.4. Receptes
- 3.5. Plats
- 3.6. Utensilis de cuina i taula
- 3.7. Restaurant

4. Salut, higiene, cures físiques

- 4.1. Salut i malalties
- 4.2. Ferides i traumatismes
- 4.3. Síntoma
- 4.4. Centres d'assistència sanitària
- 4.5. Medicina i medicaments
- 4.6. Higiene
- 4.7. Estètica

5. Relacions personals i socials

- 5.1. Relacions familiars
- 5.2. Relacions socials
- 5.3. Celebracions i actes familiars, socials i religiosos

6. Treball i activitats professionals

- 6.1. Professions i càrrecs
- 6.2. Activitat laboral

- 6.3. Desocupació i busca de treball
- 6.4. Drets i obligacions laborals
- 6.5. Característiques d'un treballador
- 7. Educació i activitats acadèmiques
 - 7.1. Centres i institucions educatives
 - 7.2. Professorat i alumnat
 - 7.3. Sistema educatiu
 - 7.4. Aprenentatge i ensenyança
 - 7.5. Exàmens i titulacions
 - 7.6. Material educatiu i mobiliari d'aula
- 8. Oci
 - 8.1. Temps lliure i entreteniment
 - 8.2. Espectacles i exposicions
 - 8.3. Esports
 - 8.4. Jocs
- 9. Viatges, allotjament i transport
 - 9.1. Viatges
 - 9.1.1. Objectes i documents relacionats amb els viatges
 - 9.1.2. Tipus de viatges
 - 9.1.2.1. La platja
 - 9.1.2.2. La muntanya
 - 9.2. Allotjament
 - 9.3. Sistema de transport
 - 9.3.1. Xarxa de transports
 - 9.3.2. Tipus de transport
 - 9.3.3. Transport per terra
 - 9.3.4. Transporte marítim i fluvial
 - 9.3.5. Transport aeri
 - 9.3.6. La conducció
 - 9.3.7. Normes de circulació
 - 9.3.8. Incidents relacionats amb la conducció
 - 9.3.9. Reparació i manteniment
 - 9.3.10. Assegurances
- 10. Compres i activitats comercials
 - 10.1. Transaccions comercials i mercats
 - 10.2. Comerç exterior
 - 10.3. Publicitat, màrqueting
 - 10.4. Compres, botigues i establiments
 - 10.4.1. Llocs, persones i activitats
 - 10.4.2. Roba, calçat i complements
 - 10.4.3. Alimentació
 - 10.4.4. Pagaments
- 11. Béns i servicis
 - 11.1. Servici postal

- 11.2. Servícis de transport
- 11.3. Servícis financers
- 11.4. Servícis sanitaris
- 11.5. Servícis educatius
- 11.6. Servícis de protecció i seguretat
- 11.7. Servícis socials
- 11.8. Servícis d'abastiment públic
- 12. Economia i indústria
 - 12.1 Finances i bossa
 - 12.1.1. Economia i diners
 - 12.1.2. Mercat financer
 - 12.1.3. Organismes i institucions financers i mercantils
 - 12.2. Entitats i empreses
 - 12.2.1. Tipus d'empresa i organització
 - 12.2.2. Situació de l'empresa
- 13. Indústria i energia
 - 13.1. Construcció, indústria pesada i lleugera
 - 13.2. Sector agropecuari
 - 13.3 Pesca
- 14. Govern, política i societat
 - 14.1. Societat
 - 14.1.1. Vida en comunitat
 - 14.1.2. Conducta social
 - 14.2. Política i govern
 - 14.2.1. Institucions polítiques i òrgans de govern
 - 14.3. Llei i justícia
 - 14.4. Exèrcit
- 15. Informació i mitjans de comunicació
 - 15.1. Informació i comunicació
 - 15.2. Correspondència escrita
 - 15.3. Telèfon
 - 15.4. Premsa escrita
 - 15.5. Televisió i àudio
 - 15.6. Internet
- 16. Cultura i activitats artístiques
 - 16.1. Disciplines i qualitats artístiques
 - 16.2. Música i dansa
 - 16.3. Arquitectura, escultura i pintura
 - 16.4. Literatura
 - 16.5. Fotografia
 - 16.6. Cine i teatre
- 17. Religió i filosofia
 - 17.1. Religió
 - 17.2. Filosofia
- 18. Geografia i naturalesa
 - 18.1. Univers i espai
 - 18.1.1. Geografia
 - 18.1.2. Geografia física, humana i política
 - 18.1.3. Paisatge i accidents geogràfics
 - 18.2. Espais urbans o rústics
 - 18.2.1. Ciutat
 - 18.2.2. Camp
 - 18.3. Clima i temps atmosfèric

- 18.4. Fauna
- 18.5. Flora
- 18.6. Problemes mediambientals i desastres naturals
- 19. Ciència i tecnologia
 - 19.1. Qüestions generals
 - 19.2. Biologia
 - 19.3. Matemàtiques
 - 19.4. Informàtica i noves tecnologies
 - 19.5. Física i química

En este nivell es posarà especial èmfasi en:

- Els col·loquialismes
- Els camps semàntics
- Sinonímia, antonímia, hiponímia, hiperonímia.
- La connotació i la denotació

- Verbs amb partícules/preposicions

- Formació de noms, adjectius, adverbis i verbs

- La formació de paraules.
 - Afixació: prefixació i sufixació
 - Prefixos: saxons, llatins, grecs, altres.
 - Derivació regressiva

- Paraules compostes:
 - Noms compostos
 - Adjectius compostos
 - Verbs compostos
 - Reduplicatius
 - Préstecs
 - Acronímia
 - Fusió de substantius
 - Sigles i sigloides

- Els partitius

- Els noms col·lectius

- Expressions idiomàtiques amb preposicions

- Formació de paraules per metàfora

- Relacions semàntiques: homonímia/sinonímia/antonímia/metonímia

- Eufemismes i disfemismes.

5.1.0.4 COMPETÈNCIA SOCIOCULTURAL

Els marcadors lingüístics de relacions socials que es contemplen són:

- a) Marcadors lingüístics
 - a.1) Ús i elecció del salutació
 - a.2) Nivells de formalitat
 - a.3) Formes de tractament
 - a.4) Ús de les interjeccions
 - a.5) Valors, creences i actituds
- b) Normes de Cortesia
 - b.1) Cortesia positiva
 - b.2) Cortesia negativa
- c) El llenguatge no verbal
 - c.1) El paralenguatge:
 - El to, el volum, etc.
 - c.2) La cinèsica
 - Els gestos, maneres, postures, etc.
- d) La variació lingüística
 - d.1) Els dialectes i l'accent
 - La classe social
 - La procedència regional
 - L'origen nacional
 - El grup ètnic
 - El grup professional
- e) El registre i l'argot
 - e.1) Registre formal, informal, neutre, solemne, familiar, íntim, col·loquial.
- f) L'humor i la ironia

5.1.0.5 COMPETÈNCIA PRAGMÀTICA I DISCURSIVA

Sap reformular les seues idees per a posar o llevar èmfasi, depenent de la situació, l'interlocutor, etc. Utilitza els mecanismes necessaris per a prendre torns de paraula de manera adequada.

Es posarà especial èmfasi en:

1. Construcció i interpretació del discurs

1.1. Procediments de manteniment del referent i del fil discursiu: proformes i recursos lexicosemàntics (qualificacions valoratives, atributs basats en el context extralingüístic o coneixement

enciclopèdic, metàfores...).

1.2. Marcadors del discurs.

- a) Connectors (additius, consecutius, contra argumentatius, justificatius...).
- b) Estructuradors de la informació d'inici, de continuïtat, de tancament i comentadors).
- c) Reformuladors (explicatius, recapitulatius, disgressors, rectificatius, de distanciament)
- d) Operadors discursius (de reforç argumentatiu, de reforç conclusiu, localitzadors de concreció...).

1.3 Dixi personal, espacial i textual amb valors propis del nivell; fórmules fixes d'identificació.

1.4 Procediments de rematisació i tematització: a través de l'orde de paraules, de marcadors discursius, d'estructures sintàctiques pròpies.

1.5. Procediments de citació: estil directe i indirecte, procediments de citació encoberts. Presència i absència de verbs introductoris, marques entonatives pròpies.

1.6 Valor il·locutiu dels enunciats (per ex. Per què sempre arribes tard? > Crítica: sempre arribes tard).

1.7. Expressió de la negació.

- a) Tipus de negacions: vetllades, diluïdes, obviades, iròniques...
- b) Expressió de la negació amb reforç, frases fetes, modismes.

1.8 Significats interpretats.

- a) Procediments metafòrics.
- b) Procediment de creació de la ironia.
- c) Procediments de cortesia verbal.
- d) L'opinió del parlant i la modalitat dels enunciats (epistèmica, deòntica...). Procediments lingüístics (fònics, morfològics, lèxics o sintàctics).

2. Gèneres discursius i productes textuais

En les programacions, depenent de si es tracta d'un curs de tipus general o específic, haurà d'especificar-se si es perseguirà la producció, la recepció o la producció i la recepció dels següents tipus de text, a més dels vistos en nivells anteriors.

2.1 Gèneres de transmissió oral

- Anuncis publicitaris de ràdio i televisió
- Acudits
- Conferències
- Conversacions cara a cara (formals, informals i transaccionals)

- Debats i discussions públiques
- Conversacions telefòniques
- Documentals radiofònics i televisats
- Entrevistes (periodístiques, laborals, acadèmiques, mèdiques...)
- Instruccions
- Intervencions en reunions formals
- Cançons
- Notícies retransmeses per televisió o ràdio
- Pel·lícules i representacions teatrals
- Presentacions públiques
- Sermons

2.2. Gèneres de transmissió escrita

Actes

- Anuncis publicitaris: en tanques, premsa escrita, propaganda...
- Articles d'opinió
- Articles científics i de divulgació
- Cartes al director en periòdics i revistes
- Cartes, faxos, correus electrònics formals
- Xats
- Acudits
- Contractes comercials, laborals i administratius
- Convenis
- Contes
- Qüestionaris
- Diccionaris i tesaures
- Informes
- Instruccions
- Llibres de text
- Missatges en fòrums, blogs...
- Memoràndums
- Novel·les

- Obres de teatres
- Poemes
- Ressenyes
- Textos jurídics
- Tires còmiques i còmics
- Treballs escolars i acadèmics
- Assajos
- Sms.....

3. Macrofuncions

3.1. Macrofunció descriptiva (persones, objectes i llocs).

- a) Ancoratge, aspectualització i posada en relació.
- b) Inserció de seqüències (expositiva, narrativa).
- c) Elements lingüístics.

3.2 Macrofunció narrativa.

- a) Situació inicial, complicació, acció, resolució i situació final.
- b) Inserció de seqüències (descriptiva, dialogal).
- c) Elements lingüístics.

3.3 Macrofunció expositiva.

- a) Presentació o definició general del tema, desenrotllament, conclusió.
- b) Recursos per a desenrotllar l'exposició.

-Presentar un tema o subtema nou (definició, afirmació general, pregunta retòrica, exemplificació...).

-Desenrotllar o concloure un tema o subtema (definició, classificació, exemplificació, analogia, citació...).

- c) Elements lingüístics.

3.4 Macrofunció argumentativa.

- a) Presentació de la qüestió polèmica, opinió o tesi, arguments, contraarguments, fonts, conclusió.

- b) Recursos per a desenrotllar l'argumentació:

- Presentar una qüestió polèmica
- Presentar una opinió o tesi
- Presentar un argument

- * Constatació assertiva
 - * Constatació retractiva
 - * Constatació concessiva
 - * Constatació de domini o influència
 - Presentar un contraargument
 - Presentar una regla general
 - Presentar reserva
 - Exemplificació
 - Citació
- c) Inserció de seqüències (narrativa, descriptiva, expositiva).
- d) Elements lingüístics

5.1.0.6 COMPETÈNCIA LINGÜÍSTICA

1. ORACIÓ

- 1.1. L'oració com a unitat semàntica.
- 1.2. Oracions coordinades copulatives, distributives, disjuntives, il·latives i continuatives.
- 1.3. Oracions subordinades segons la conjunció: condicionals, consecutives, concessives, modals, comparatives, causals, finals.
- 1.4. Subordinades adjectives explicatives i especificatives.
- 1.5. Subordinades en funció de subjecte introduïdes per un relatiu o una conjunció.
- 1.6. Subordinades substantives.
 - en funció de predicat nominal introduïdes per un relatiu o una conjunció.
 - en funció d'objecte directe: completives introduïdes per un relatiu o una conjunció.
 - en funció d'objecte preposicional introduïdes per un relatiu o una conjunció.
 - en funció d'objecte indirecte.
- 1.7. Subordinades d'infinitiu.
 - en funció de complement nominal.
 - en funció de predicat nominal.
 - en funció d'objecte directe.
 - en funció d'objecte preposicional.
- 1.8. Subordinades adverbials temporals, locatives, quantitatives, causals, finals, consecutives, condicionals i concessives.
- 1.9. Subjecte passiu de les oracions de passiva reflexa.
- 1.10. Oracions de relatiu substantives.

2. GRUP NOMINAL

- 2.1. Determinants i quantificadors.
 - 2.1.1. Article.
 - 2.1.1.1. Variacions en l'ús de l'article personal.
 - 2.1.1.2. Presència o absència d'article en determinades expressions: anar a escola, donar l'abast, jugar a cartes, saltar la corda...
 - 2.1.2. Possessius.
 - 2.1.2.1. La postposició: davant seu, a càrrec seu, a gust teu...
 - 2.1.2.2. Formes àtones en expressions lexicalitzades: en tota ma vida, Cada terra fa sa

guerra.

2.1.2.3. Valor semàntic de les formes llur/llurs i ús restringit en registres formals.

2.1.3. Numerals.

2.1.3.1. Morfologia variable de numerals: una dosi tripla / la triple aliança.

2.1.3.2. Prefixos numerals cultes: hemi-, semi-, mono-, bi-, tetra-, quadri-...

2.1.4. Pronoms i adjectius indefinits formals o arcaics: hom, altri, mant, quelcom...

2.2. Nom

2.2.1. Flexió de gènere i nombre

2.2.1.1. Doble gènere i significat diferent: albor, clímax, cremallera, delta, planeta, post, talent, vall...

2.2.1.2. Forma variable de gènere i mateix significat: cistell cistella, teulat teulada, pomer pomera...

2.2.1.3. Forma variable de gènere i significats diferents: cove cova, cuc cuca, full fulla, ganivet ganiveta, regla regla...

2.2.1.4. Plural de compostos i de locucions nominals: cafés concert, curtmetratges, guàrdies civils, maldecaps...

2.2.2. Els noms propis: els topònims i els antropònims

2.2.2.1. Tractament dels exotopònims.

2.2.2.2. Plural d'antropònims: els Andreu, els Borbons...

2.2.2.3. Antropònims i el tractament formal o informal. Termes de cortesia. Els hipocorístics i la seua formació.

2.3. Adjectiu.

2.3.1. Posició i concordança.

2.3.2. L'adjectivització especificativa i explicativa.

2.3.3. El complement del nom.

2.3.4. Remarques

- adjectius d'una terminació o invariables: bullent, idòlatra, tènue...

- adjectius de dos terminacions: agrest -a, cortés -a, inert -a, autodidacte -a...

2.4. Pronoms.

2.4.1. Pronoms personals forts.

2.4.1.1. Tractament personal formal: vós, vosté. Altres formes de tractament formal: (Sa) Senyoria, (Sa) Majestat...

2.4.1.2. Plural de modèstia (nosaltres en compte de jo).

2.4.1.3. Plural majestàtic (nós).

2.4.1.4. Ús abusiu de pronoms personals forts (en compte de pronoms febles o de supressió).

2.4.2. Pronoms personals febles

2.4.2.1. Remarques:

- formes plenes en modismes i frases fetes: tant me fa, tant se val...

- substitució molt formal de l'atribut en sintagmes definits: les són...

- substitució del complement predicatiu. Ús del pronom en amb alguns verbs: fer-se, dir-se, nomenar...

- substitució de complements introduïts per locucions prepositives: no hi tinc res en contra, s'hi va asseure al costat...

- substitució dels complements circumstancials de companyia i d'instrument.

- usos pleonàstics propis i usos no recomanables.

- variació lingüística i adequació al context en l'ús dels pronoms febles.

- combinacions de més de dos pronoms: emportar-se-me-la...

2.4.3. Relatius.

2.4.3.1. Construccions de relatiu precedit de verb: baixant la qual...

2.4.3.2. Construccions de relatiu substantives: hi ha qui, n'hi ha que...

3. GRUP VERBAL

3.1. Verb

- 3.1.1. Alteracions en el radical:
 - terminacions en so velar (conec, aparec...)
 - terminacions en so oclusiu (sap, rep...)
- 3.1.2. Verbs que es conjuguen amb pronom (veure-hi, sentir-hi, tornar-hi, caure-hi...)
- 3.1.3. Tipus de passiva
- 3.1.4. Verbs defectius
- 3.1.5. Verbs reflexius i verbs pronominals
- 3.1.6. Verbs de règim preposicional
 - 3.1.6.1. Coordinació de verbs amb diferents règims preposicionals
- 3.1.7. Sintaxi i ús dels modes i els temps verbals
- 3.1.8. Sintaxi i ús de les formes no personals
- 3.1.9. Usos més freqüents i estables de ser i estar. Usos conflictius.
- 3.2. Adverbi
 - 3.2.1. L'adverbi com a modalitzador de l'oració.
 - 3.2.2. Col·locació i conseqüències dels canvis de la posició canònica.
 - 3.2.3. El temps verbal amb els adverbis de dubte.
 - 3.2.4. La negació i els elements gramaticals de negació.
 - 3.2.4.1. La partícula pas. L'ús darrere del verb en certes oracions interrogatives: no teniu pas ganes de dinar?
 - 3.2.4.2. Us de cap, gens, enlloc, mai, ningú, res en frases interrogatives, dubitatives i condicionals.
 - 3.2.4.3. Afegiment de l'adverbi no en respostes curtes: gens / no gens, mai / no mai...
 - 3.2.5. Alguns adverbis i locucions adverbials: amb escreix, i escaig, inclusivament, pel cap alt, suara, tostemps, qui-sap-lo, ultra mesura...
 - 3.2.6. La locució de + expressió de lloc + estant: d'Alacant estant, del balcó estant...

4. ENLLAÇOS

- 4.1. Conjuncions
 - 4.1.1. Presència necessària de la conjunció que en determinats contextos: Els preguem que assistisquen a la reunió, Això sí que és important.
 - 4.1.2. La conjunció temporal mentres o mentre i la locució conjuntiva mentres que o mentre que. L'adverbi mentrestant.
 - 4.1.3. Conjuncions arcaiques o molt formals: àdhuc, car, nogensmenys, puix...
 - 4.1.4. Variacions en la col·locació de la conjunció però.
 - 4.1.5. Usos propis de conjuncions i locucions conjuntives: posat que, doncs, amb que, tal com, sempre que, etc.
- 4.2. Preposicions
 - 4.2.1. La construcció indefinit + a + infinitiu: No tinc res a dir.
 - 4.2.2. Les preposicions vers, envers, devers, ultra, via, i la locució prepositiva a despit de.
 - 4.2.3. Les preposicions en la fraseologia: passar en net, posar en relleu...

5. FONÈTICA I FONOLOGIA

- 5.1. Pronunciació estàndard del valencià: formes pròpies, formes acceptables i formes no recomanables.
- 5.2. Vocals
 - 5.2.1. Vocals obertes i tancades en mots que presenten dubtes col·loquialment o sense punts de referència clars: flota, les Corts, sostre, postres, (ell) contesta, singlot, toll...
 - 5.2.2. Accentuació
 - 5.2.2.1. Accents principals i secundaris
 - 5.2.2.2. Vocals tòniques en mots compostos
 - 5.2.2.3. L'accent articuladori
 - 5.2.3. Fenòmens vocàlics de fonètica sintàctica
 - emmudiments
 - neutralitzacions

- assimilacions
- 5.3. Consonants
- 5.3.1. Els grups sonors dins-, fons- i trans-
- 5.3.2. Els sons [ks] i [gz] representats per la grafia x
- 5.3.3. Pronunciació de mots amb consonant velar sorda.
- 5.3.4. Alteracions dels sons consonàntics:
- ensordiments
 - sonoritzacions
 - sensibilitzacions
 - enllaços fònics

6. ORTOGRAFIA

6.1. Vocals

6.1.1. Remarques

- mots sense punts de referència clars: arravatar, ciment, bambolina, sarbatana...
- derivats i pseudoderivats: doble duplicar, línia alinear, full fol·licle...
- compostos i derivats amb e de suport o sense: infraestructura, hidrosccòpia, reescriptura...

6.1.2. Accentuació gràfica

- 6.1.2.1. Variació regional de l'accent gràfic de la e tònica segons el timbre: café café, burgés burgès, comprén comprén, féieu féieu...
- 6.1.2.2. Cultismes d'ús formal restringit: alvèol, cotilèdon, èczema...
- 6.1.2.3. Parelles de mots que es diferencien per la dièresi: fluid fluït, fruit fruït, reina reïna...

6.2. Consonants

6.2.1. Ortografia de b i v

- 6.2.1.1. Els pseudoderivats: avortar abortiu, berruga verrucària...

6.2.2. Ortografia de les oclusives

- 6.2.2.1. Compostos amb cap-, prop-: capbussar-se, proppassat...
- 6.2.2.2. Grups consonàntics cultes com ara pn-, ps-, pt-, ts- a principi de paraula: pneumàtic, pterodàctil, ptolemaic, tsarista...
- 6.2.2.3. Préstecs i topònims estrangers: coala, màrqueting, judoka, Qatar, Iraq...
- 6.2.2.4. Duplicacions gràfiques complexes: addició, accèssit, suggestió, sangglaçar...
- 6.2.2.5. Altres mots d'ortografia complexa: apotegma, feldspat, molibdè, tungstè...

6.2.3. Ortografia de les nasals

- 6.2.3.1. Grafies mm, nn i mn en determinats cultismes: gamma, summe -a, annals, bienni, escamnar, mnemotècnia...

6.2.4. Ortografia de les palatals

- 6.2.4.1. Paraules adaptades d'altres llengües: haixix, Txad, Txaikovski...

6.2.5. Ortografia de les alveolars

- 6.2.5.1. Paraules compostes i derivades amb prefix: asimptomàtic, contrasenya, preseleccionar, preservar, pressentir, ressentir, transsiberià...

6.2.6. Ortografia de les laterals

- 6.2.6.1. Paraules amb l i ll final: bonítol, cérvol (o cervo), cerebel, nínxol (o ninxo)...; cristall, cartell, metall... Derivats: cristalleria cristal·litzar, cartellera cartel·la, metal·lúrgia...
- 6.2.6.2. Variació regional de grafies geminades tl i tll: butla butlla, espatllar espatllar, vetllar vetllar...

6.2.7. Ortografia de les vibrants

- 6.2.7.1. Paraules d'ortografia complexa: crebantar, eradicar, sabre, otorinolaringòleg...

6.2.8. La grafia h

- 6.2.8.1. Préstecs i cultismes d'àmbit restringit: hámster, handbol...; hidròfob, holograma, subtrahend...

- 6.2.8.1. La velar aspirada (ha!, hippy). Altres grafies que representen este fonema en els estrangerismes: Jerez, Khartum, Reich...

6.3. Convencions gràfiques

- 6.3.1. Casos especials de l'apòstrof (sigles, topònims precedits de l'article, topònims estrangers, marques comercials...)
- 6.3.2. Guionet en préstecs, símbols i mots poc usuals.
- 6.3.3. Remarques sobre l'ús de majúscules i minúscules.
- 6.3.4. Remarques sobre l'ús de les abreviatures.
- 6.3.5. Usos de la lletra cursiva, negreta i versaleta.
- 6.4. Romanització dels estrangerismes des d'alfabets no llatins.

9.7 Activitats de mediació

Objectius

-Traslladar oralment amb la precisió necessària el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds tant implícites com explícites, així com les implicacions possibles, de textos orals o escrits d'una alta complexitat estructural o conceptual, o que presentin trets idiosincràtics (regionalismes, llenguatge literari, lèxic especialitzat, etc.), identificant-hi les diferències d'estil i registre, així com matisos d'intencionalitat.

-Parafrasejar i resumir en forma oral informació i idees provinents de diverses fonts, reconstruint arguments i fets amb la precisió deguda, de manera coherent i sense ometre-hi detalls importants ni incloure-hi detalls o elements innecessaris, amb naturalitat i eficàcia.

-Fer una interpretació simultània sobre una àmplia sèrie d'assumptes relacionats amb l'especialitat pròpia en diversos àmbits, traslladant amb la precisió suficient subtileses de registre i estil.

-Mitjançar amb eficàcia i naturalitat total entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües, en qualsevol situació, fins i tot de caràcter delicat o conflictiu, tenint en compte les diferències i les implicacions sociolingüístiques i socioculturals, i reaccionant-hi en conseqüència.

-Prendre notes escrites detallades per a tercers, amb una precisió i una estructuració notables, durant una conferència, una reunió, un debat o un seminari estructurats clarament i sobre temes complexos dins o fora del camp d'especialització propi.

-Traslladar per escrit amb la precisió deguda el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds tant implícites com explícites, així com les implicacions possibles, de textos escrits o orals d'una alta complexitat estructural o conceptual, o que presentin trets idiosincràtics (regionalismes, llenguatge literari, lèxic especialitzat, etc.), identificant-hi les diferències d'estil i registre, així com matisos d'intencionalitat.

-Parafrasejar i resumir en forma escrita, amb correcció i eficàcia total, de manera coherent i sense incloure-hi detalls irrellevants, informació i idees contingudes en diverses fonts, traslladant-hi de manera fiable informació detallada i arguments complexos.

-Traduir, amb l'ajuda de recursos específics, fragments extensos de textos complexos estructuralment i conceptualment, fins i tot de tipus tècnic, sobre temes generals i específics de l'interès propi, tant dins com fora del camp propi d'especialització, traslladant-hi de manera fiable el contingut de la font i respectant-ne en la mesura que es pugui els trets característics (p. e. estilístics, lèxics o de format).

Competència i continguts interculturals. Domini dels coneixements, les destreses i les actituds interculturals que permetin portar a terme activitats de mediació, fins i tot en situacions delicades o conflictives, amb naturalitat i eficàcia total: autoconsciència cultural; consciència de l'alteritat; consciència sociolingüística; coneixements culturals específics; coneixements cultu-

als especialitzats; observació; escolta, avaluació; anàlisi; interpretació; posada en relació; adaptació (inclosa resiliència emocional); equanimitat; gestió de l'estrès; metacomunicació; resolució creativa de problemes; lideratge; respecte; empatia; curiositat; obertura de mires; assumpte de riscos; flexibilitat; tolerància; valors universals.

10. ACCÉS ALS CURSOS DE VALENCIÀ DE LES EOI.

10.1. MITJANÇANT PROVES DE NIVELL

Aquest departament convoca proves de nivell per tal d'ubicar adequadament aquells estudiants que ja tenen coneixements de valencià.

Les proves consisteixen en un exercici d'expressió escrita i un altre d'expressió oral (un monòleg breu). En ambdós casos, se segueix el model de les parts de la redacció creativa i del monòleg de les proves de certificació.

El candidat, independentment del nivell al qual opte en la prova, podrà accedir a un nivell superior o inferior segons estime el departament i no obté una puntuació numèrica sinó l'estimació corresponent del professorat.

10.2. MITJANÇANT ALTRES TITULACIONS

Segons la RESOLUCIÓ de 27 de juny 2016 [2016/5066], hi ha la possibilitat d'accedir directament a la resta de cursos segons les condicions següents:

-L'alumnat que tinga superats i certificats els nivells de Coneixements Orals, Elemental o Mitjà de la Junta Qualificadora de Coneixements de Valencià (JQCV) pot accedir al nivell B1, al nivell B2 i al primer curs del nivell C2, respectivament. El nivell Superior de la JQCV pot donar accés al nivell C2 de les escoles oficials d'idiomes.

-Pot accedir al nivell B2 de valencià l'alumnat que haja superat en els estudis de Batxillerat les matèries comunes de valencià i tinga el títol de Batxillerat.

-Pot accedir al nivell C1 de valencià l'alumnat que haja cursat els estudis de Batxillerat (o estiga en tràmit d'obtindre el títol) en el Programa d'Ensenyament en Valencià.

-Així mateix es contempla la possibilitat d'accedir al segon curs de C2, actualment, amb una sola destresa suspesa en les darreres PUC realitzades de nivell C2.

Els nivells A2 i B1 del Centre Universitari d'Idiomes a Distància (CUID) tindran accés al nivell B1 i al nivell B2, respectivament.

11. AVALUACIÓ

CARACTERÍSTIQUES

L'avaluació i promoció dels primers cursos de cada nivell així com la certificació del 2n curs de nivell o dels cursos integrats foren establertes per les ordres de 31 de gener de 2008 (DOCV 5706 de 19 de febrer) i de 10 de març de 2008 (DOCV 5728 de 26 de març). Segons aquestes ordres, el professorat es feia l'avaluació de cada curs, però calia distingir entre l'alumnat dels primers cursos i l'alumnat dels segons cursos de cada nivell o cursos integrats.

Actualment, en els **nivells B1, B2, C1 i segon de C2**, tot i que l'alumnat també és avaluat per avaluació continuada pel **professorat**, la consecució del certificat del corresponent nivell és determinat per la realització d'una única prova per a totes les EOI en convocatòria ordinària i extraordinària, elaborada per una comissió i valorada segons els criteris que aquesta determina. Les destreses no superades el mes de juny, podran ser recuperades el mes de setembre.

D'altra banda, cal esmentar que **la promoció al curs i, fins i tot, al nivell següent, s'ha deslligat de la certificació corresponent**, de manera que, per a promocionar cal traure la mitjana de 6, tot i que l'alumnat tinga una de les cinc activitats de llengua puntuada entre 5 i 6, mentre que en la certificació s'estableix la mitjana de 6'5 amb parts que superen el 5 com a mínim (*veure la referència normativa sobre això en la Resolució de 4 de maig de 2020 esmentada en la introducció d'esta programació*).

L'avaluació és el procés que serveix al professorat per a mesurar el grau de consecució dels objectius establerts, en el qual s'inclouen decisions per a millorar l'aprenentatge de l'alumnat i finalment donar una qualificació. Per això és tant important la consideració d'avaluació de progrés i d'avaluació contínua i la conveniència de fer una avaluació de diagnòstic inicial.

AVALUACIÓ INICIAL

En començar el curs, el professorat podrà realitzar una prova d'avaluació per tal de fer un diagnòstic dels coneixements de l'alumnat i d'analitzar les necessitats concretes de cada grup. També l'alumnat podrà observar el seu nivell acadèmic i les seues necessitats d'aprenentatge. El Departament exclou d'aquesta avaluació inicial el de nivell bàsic (A2) perquè considera que no té sentit en l'alumnat que comença els seus estudis de València.

AVALUACIÓ DE PROGRÉS

Al llarg del curs i tenint en compte l'avaluació contínua que el professorat farà a l'alumnat, aquest serà informat del seu progrés i evolució, de manera que tant l'un com l'altre puga prendre consciència de la millora del nivell acadèmic o de les necessitats d'aprenentatge que s'hi observen.

AVALUACIÓ CONTÍNUA I SUMATIVA

A partir de l'avaluació inicial i durant tot el curs, l'avaluació serà contínua i estarà integrada en el treball de classe. Des d'aquest punt de vista els continguts no seran més que l'instrument per a arribar als objectius marcats per a cada curs.

Per a poder fer aquesta avaluació al llarg del curs, el professorat farà proves, **programades o no**, amb la freqüència que considere oportuna, però haurà de tenir, com a mínim, **dos qualificacions de cada destresa (incloent la final, i a més de la final en el cas de l'A2)** i realitzades al llarg de tot el curs per a poder ser avaluat positivament, tenint en compte que **l'assistència és obligatòria**.

Els criteris per a avaluar són, de manera orientativa:

- Observació de la participació a classe, cal tenir en compte que l'assistència és obligatòria.
- Lectura, comentaris i aprofitament dels llibres de lectura obligatòria determinats per curs i que podran servir per a avaluar qualsevol de les quatre destreses comunicatives.
- Assistència a classe (només es permetrà un màxim de 30 hores de falta d'assistència)
- Motivació.

- Proves de comprensió oral que podran consistir en:
 - Respondre qüestions sobre la comprensió d'una audició
 - Marcar la resposta correcta entre diverses possibilitats
 - Resumir informació obtinguda
 - Relacionar afirmacions amb continguts de l'audició

- Proves de comprensió escrita, que podran consistir en:
 - Respondre qüestions referides a la comprensió d'un text escrit
 - Ordenar fragments desordenats d'un text
 - Resumir informació obtinguda
 - Omplir buits que completen la informació del text escrit
 - Proves de competències lexicogramaticals

- Proves de producció, interacció i mediació escrites que consistirà en:
 - Elaboració de textos escrits d'acord amb les tasques demanades i en l'extensió exigida

- Proves de producció, interacció i mediació orals que podran consistir en:
 - Tasques d'expressió individual segons les propostes demanades
 - Tasques d'interacció i mediació orals segons les propostes demanades

Cal tindre en compte que el procés d'avaluació cal que s'ajuste al que disposa l'Ordre de 31 de gener de 2008, de la Conselleria d'Educació, per la qual es regula l'avaluació de les ensenyances d'idiomes de règim especial que s'impartixen en les escoles d'idiomes.

És important introduir l'alumnat dins del concepte d'avaluació contínua mitjançant l'autoavaluació que haurà de fer ell mateix i la coavaluació que farà amb el professorat i/o els companys.

Abans d'acabar els cursos de cada nivell, cada professor prepararà una prova per a tot l'alumnat del mateix nivell a la qual hi accedirà només l'alumnat que no haja obtingut "Apte" en totes o en alguna de les destreses (la segona prova i final). En el darrer cas, únicament es presentarà a les destreses no superades al llarg del curs. A més, l'alumnat

dels cursos no conduents a certificació (A2 i 1r de C2) tindrà l'oportunitat, en **l'avaluació extraordinària interna de finals de juny**, de recuperar les destreses no aprovades durant el curs.

12. CERTIFICACIÓ

El Departament de Valencià de l'Escola Oficial d'Idiomes de Sagunt fa proves de certificació dels nivells intermedi B1, intermedi B2, avançat C1 i avançat C2.

La certificació del nivell bàsic (A2) s'assoleix amb la consecució del curs per avaluació continuada o en la convocatòria interna extraordinària a l'alumnat oficial.

La Prova Unificada de Certificació (PUC) s'estructura en cinc parts, que avaluen les destreses de *comprensió escrita, comprensió oral, producció i coproducció de textos escrits, producció i coproducció de textos orals i mediació de textos orals i escrits*. Es divideix en dos sessions: la part escrita, que comprén les destreses de *comprensió escrita, comprensió oral, expressió, interacció i mediació escrites* i, en una altra convocatòria, la destresa *d'expressió, interacció i mediació orals*.

Els candidats i les candidates podran accedir a totes i cada una de les proves de tots els nivells sense que siga requisit indispensable haver-ne superat una del nivell anterior per a poder realitzar les restants.

Recomanem que es consulten tant la *Guia del Candidat*, que publica anualment la Conselleria d'Educació, com els models de proves que hi ha disponibles al web de la Conselleria d'Educació per tal de saber les característiques específiques de cadascun dels exercicis.

Actualment, hi ha la convocatòria **ordinària de maig-juny i l'extraordinària de setembre**. L'alumnat només haurà de presentar-se el mes de setembre de les parts que no haja superat amb menys de 5 o a les quals no s'hi haja presentat.

En cas que s'opte per no presentar-se a una destresa superada amb una puntuació entre 5 i 6'5 se li reservarà la nota en l'avaluació extraordinària. En cap cas, podrà tornar a presentar-se, si ha tret més de 6'5.

La mitjana global de les cinc destreses ha de superar en tot cas la puntuació de 6'5 per a obtenir la puntuació d'APTE i puga optar a la titulació de certificació del nivell pel qual ha optat l'aspirant.

La puntuació total de la nova destresa introduïda, la *mediació*, s'obté amb la suma de la mediació oral i la mediació escrita que compten amb un 50% de ponderació. La nota de mediació, en cas que siga NO APTE (menys de 5) obliga a presentar-se de les dues parts, l'escrita i l'oral en la convocatòria extraordinària.

El nostre departament continuarà mantenint el criteri d'afavorir la puntuació de l'alumnat, tant de l'oficial com del lliure, aplicant la nota més alta de les dues convocatòries de les PUC, en el cas que això permeta l'aprobat establert en la mitjana de 6'5.

13. MATERIAL DIDÀCTIC

13.1. LLIBRES DE TEXT

Nivell	Títol	Edició
A2	<i>De dalt a baix. Valencià nivells A1-A2</i>	Bromera, 2017
B1	Material del professor	
B2	Material del professor	
C1	<i>D'ací i d'allà. Curs de valencià C1</i>	Tabarca, 2017
1rC2	Material del professor	
2nC2	<i>Nou d'ací i d'allà. Valencià mitjà</i>	Tabarca, 2010

El departament proporcionarà material fotocopiats complementari en tots els nivells

13.2. LLIBRES DE LECTURA

Hi haurà dos llibres de lectura obligatoris com a mínim des dels nivells B1 al C2, que caldrà escollir entre els proposats per cada professor en el nivell que impartisca, per tal d'integrar-los en l'avaluació de les destreses de comprensió lectora, producció oral (monòleg valoratiu) o producció escrita (ressenya o article d'opinió).

L'avaluació de l'activitat lectora es correspondrà a cada quadrimestre (fins a febrer i fins a maig) i s'escolliran entre una llista oberta a tots els gèneres literaris.

Nivell A2 (Bàsic)

DD.AA.: *Criatures d'ultratomba*. Tàndem
FO, DARIO: *¡Ací no paga ni Déu!* Bromera
MARCO, V. i SALAZAR, R.: *Les boles del drac*. Bromera
POE, EDGAR ALLAN: *Relats de terror*. Bromera

Nivell intermedi B1

-ALANDES, J.: *El crepuscle dels afortunats*, La Magrana
-ALBEROLA, C.: *Mandíbula afilada*, Bromera
-ALBEROLA, C. i GARCIA, R.: *Besos*, Bromera
-CONAN DOYLE, A.: *La vall de la por (Els sequaços)*, Bromera
-ESPINOSA, A.: *El món groc*, Rosa dels vents
-FRANCO, J.: *L'últim roder*, Bromera
-NGOZI ADICHIE, C.: *Tothom hauria de ser feminista*, Fanbooks
-SARRIÀ, X.: *Històries del paradís*, Bromera
-SIERRA I FABRA, J.: *Kafka i la nina que se'n va anar de viatge*, Estrella polar
-SIMÓ, I.C.: *Dones*, Columna
-SIMÓ, I. C.: *Homes*, Bromera
-SIRERA, R.: *Trio*, Bromera
-TORRENT, F.: *La mirada del tafur*, Bromera

Nivell intermedi B2

-ANDRÉS ESTELLÉS, V.: *Llibre de meravelles*, 3 i 4
-BELBEL, S.: *Morir (un moment abans de morir)*, 3 i 4
-GALCERAN, J.: *Paraules encadenades*, 3 i 4*
-MARQUÉS, J.V.: *Amors impossibles*, 3 i 4
-MIRA, J.F.: *Els cucs de seda*, 3 i 4
-OLIVARES, J.: *El metge del rei*, Bromera
-PEREL, S.: *Europa, Europa*, 3 i 4 Edicions
-RODOREDA, M.: *La plaça del diamant*, Bromera*

- SÁNCHEZ-CUTILLAS, C.: *Matèria de Bretanya*, 3 i 4
- SÁNCHEZ PINYOL, A.: *La pell freda*, La Campana
- SÁNCHEZ PINYOL, A.: *Tretze tristos tràngols*, La Campana
- TORRENT, F.: *Bulevard dels francesos*, Columna
- TORRENT, F.: *Gràcies per la propina*, Bromera
- UHLMAN, F.: *L'amic retrobat*, Columna
- SARRIÀ, X.: *Històries del paradís*, Bromera

Nivell avançat C1

Novel·la i prosa memorialística:

- Jaume Roig: *L'espill* (adaptació) ed. 3i4
- Josep Lozano: *El mut de la campana*, Bromera
- Alfred Bosch: *L'atles furtiu*, Columna edicions
- Enric Lluch: *Després del silenci*, Onada Edicions
- Martí Domínguez: *L'esperit del temps*, Columna
- Víctor Labrado: *La mestra*, Bromera
- Octavi Monsonís: *Carrer de pas*, ed. 3i4
- Jaume Fuster, *La mort de Guillem*, 3i4
- Mercè Rodoreda: *El carrer de les Camèlies*, ed. 62
- Carme Riera: *Dins el darrer blau*, ed.62
- Carmelina Sánchez Cutillas: *Matèria de Bretanya*, ed. 3i4
- Fernando Pessoa: *El banquer anarquista*, Columna
- Aldous Huxley: *Un món feliç*, ed.62
- G. Orwell: *Rebel·lió a la granja*
- Anton Txèkhov: *Una història avorrida*, ed. Minúscula
- Franz Kafka: *Carta al pare*, Germania
- Anne Frank: *Diari*
- Janina Heschel: *Amb els ulls d'una nina de dotze anys*, Riurau editors
- Manuel Baixauli: *L'home manuscrit*, ed. Moll
- Albert Camus: *La pesta*
- Voltaire: *L'ingenu*
- Franz Kafka: *El procés*, ed. Proa

Assaig, poesia i teatre:

- Michel de Montaigne: *Assaigs breus*, Albatros edicions
- Joan Fuster: *Babels i babilònies*, Bromera
- Jesús Tusón: *Una imatge no val més que mil paraules*, Empúries
- Rafael L. Ninyoles: *Conflicte lingüístic valencià*, ed.3i4
- F. Suay i G. Sanginés: *Sortir de l'armari lingüístic*, Angle Editorial
- Alerta solidària: *El malson d'Orwell. Control social i noves tecnologies*, Tigre de paper edicions
- Bernard Henry-Lévy: *Aquest virus que ens fa tornar bojós*, ed. Més Llibres
- R. Montón i F. Hernández Dobón: *Txernòbil, Fukushima i la central nuclear de Cofrents*, Institució Alfons el Magnànim
- Lluís Racionero: *La mediterrània i els bàrbars de nord*, Editorial Laia

*

Ausiàs March: *Antologia poètica* (adaptació)
Salvador Espriu: *La pell de brau*, ed. 62
Vicent Andrés Estellés: *Donzell amarg*, ed.96
Miquel Martí i Pol: *La fàbrica*, ed.62
Maria-Mercé Marçal: *Antologia poètica*
Carmelina Sánchez Cutillas: *Els jeroglífics i la pedra de Rosetta*, 3i4
Manel Marí: *Tavernàries*, Bromera

*

Rodolf Sirera: *El verí del teatre*, ed.62

Nivell avançat C1 i 1r curs de C2 (opcions comunes)

Narrativa

- Ferran Torrent: *Un negre amb un saxo*, Quaderns Crema
- Ferran Torrent: *Gràcies per la propina*, Bromera
- Ferran Torrent: *L'illa de l'holandès*, Bromera

Assaig

- Vicent Baydal et. al., *Del Sénia al Segura. Breu història dels valencians*, Drassana
- Lucrècia de Borja, *Les dones no som (tan) complicades*, Drassana
- Leo Giménez, *El valencià és fàcil*, Reclam

Nivell avançat C1 i 2n curs de C2 (opcions comunes)

- Francesc Viadel: *L'estiu dels brivalls*, ed. Vincte
- Josep Pla: *Hem d'acostar-nos més a València*, ed. 3i4
- Francesc Bayarri: *Matar Joan Fuster*, ed. Austrohongaresa de vapors
- Erin Litteken: *La guardiana dels records de Kíiv*, ed. Navona
- Josep Manuel Esteve: *Gramàtica de l'aigua*, ed. Círculo Rojo (poesia)
- Anna Akhmàtova: *Antologia*, ed? (poesia)
- Frederica Montseny: *La Comuna de París i la Revolució Espanyola*. Eixam Edicions. Col·lecció Roja i Negra. (assaig)

Nivell avançat C2 (1r curs)

Narrativa

- Martí Domínguez: *L'esperit del temps*. Proa

Assaig

- Carles Capdevila: *La vida que apreng*. Arcàdia
- Joan F. Mira: *La condició valenciana*. Bromera
- Joan Fuster: *Antologia de textos fusterians*. Bromera

Nivell avançat C2 (2n curs)

Novel·la i prosa memorialística:

Martí Domínguez: *L'esperit del temps*, Columna

Enric Lluch: *Després del silenci*, Onada edicions

Jesús Moncada: *Camí de sirga*, Labutxaca

Joan Sales: *Incerta glòria*

Josep Lozano: *El mut de la campana*, Bromera

Jaume Cabré: *Jo confesso*, Proa

Víctor Labrado: *Quan anàvem a l'estraperlo*

Octavi Monsonís: *Lluna crua*, ed. 3i4

Núria Cadenes: *Guillem*

Mercè Rodoreda: *La mort i la primavera*

Carme Riera: *Dins el darrer blau*, ed.62

George Orwell: *Homenatge a Catalunya*

George Orwell: *1984*

Francesc Viadel: *Vicent Marco Miranda (1880-1946)*, Fundació J.Irla

Janina Heschel: *Amb els ulls d'una nena de dotze anys*, Riurau editors

Núria Cadenes: *El banquer*, Butxaca 1984

Assaig, poesia i teatre

Joan Lluís Vives: *Diàlegs*, Institució Alfons el Magnànim

Joan Lluís Vives: *Sentències*, PUV

Montaigne: *Assaigs breus*, Albatros edicions

Joan Fuster: *Nosaltres els valencians*, Labutxaca

DDAA: *Llengua i emoció. Set mirades sobre el goig de ser*. Pagés editors

Jesús Tusón: *Mal de llengües*. Empúries

Rafael L. Ninyoles: *Conflicte lingüístic valencià*, ed.3i4

Rafael L. Ninyoles: *Mare Espanya*, Bromera

F. Suay i G. Sanginés: *Sortir de l'armari lingüístic*, Angle Editorial

Alerta solidària: *El malson d'Orwell. Control social i noves tecnologies* Tigre de paper edicions

Lluís V. Aracil: *La mort humana*, ed.3i4

Stephen W. Hawking: *Història del temps*, ed. Crítica

Zygmunt Bauman: *Els reptes de l'educació en la modernitat líquida*, Arcàdia

R. Montón i F. Hernández Dobón: *Txernòbil, Fukushima i la central nuclear de Cofrents*, Institució Alfons el Magnànim

W. Benjamin: *L'obra d'art en l'època de la seva reproductibilitat tècnica*, Edicions 62

Juli Esteve: *L'emigració valenciana als EUA i Canadà*. Ed. Ajuntament de Dénia (assaig)

*

Ausiàs March: *Antologia poètica* (adaptació)

Salvador Espriu: *La pell de brau*, ed. 62

Vicent Andrés Estellés: *Mural del País Valencià (3vol)*

Miquel Martí i Pol: *La fàbrica*, ed.62

Pere Gimferrer: *Mirall espai, aparicions*, ed.62

Maria Mercè Marçal: *Llengua abolida*, ed. 62

Marc Granell: *Obra poètica*, Alfons el Magnànim

Joan Navarro i Lila Zemborain: *Llum cinabri/Calma tectònica*, Tanit

Manel Marí: *Tavernàries*, Bromera

Pere Císcar: *Anit sempre*, Edicions del Buc

Carmelina Sánchez Cutillas: *Els jeroglífics i la pedra de Rosetta*, 3i4

*

Manuel Molins: una obra teatral a escollir

13.3. MATERIAL DE SUPORT

13.3.1. Suport específic a l'alumnat que ha promocionat amb alguna destresa suspesa

Segons s'indica en la Resolució de 4 de maig de 2020 que fa referència a l'inici d'aquest curs, el departament ha cregut convenient recomanar a l'alumnat que ha promocionat al següent nivell o curs amb alguna destresa suspesa (entre 5 i 6 de puntuació) aquests llibres d'exercicis gramaticals autocorrectius:

- Montserrat Ferrer: *Gramàtica pràctica del valencià*, Tàndem, 2017
- G. Lluch i M. Ferrer: *Pràctiques de llengua. Normativa pura i dura*, 2015
- *Gramàtica zero*. UV. Servei de política lingüística (versió actualitzada en PDF)

Així mateix per a la preparació de l'expressió i mediació oral recomanem els blogs:

- *De mica en mica s'ompli la pica*, d'Aina Monferrer
- *A poqueta nit*, de Mònica Ricart
- *Món de llengua*, d'Alaitz Zalbidea (canal de YouTube)

13.3.2. Suport general per a tot l'alumnat

GRAMÀTIQUES I ALTRES MATERIALS

- Carme Agustí. Joaquim López: *Reciclatge*. Nivell elemental, mitjà i superior. Eliseu Climent Editor. València.
- Pompeu Fabra. *Gramàtica Catalana*. Institut d'Estudis Catalans.
- DDAA: *Gramàtica normativa valenciana*. AVL.
- Encarna Sant-Celoni i Verger. J. Palomero i Almela. *Accent Greu*. Tabarca.
- Rosa Giner i Joan E. Pellicer: *Gramàtica d'ús del valencià (especialment concebuda per a valencianoparlants)*. ENlogística edicions).
- Joan E. Pellicer. *Nou Apte 1 (elemental) Nou Apte 2 (mitjà) Nou Apte 3 (superior)* ENlogística Editorial.
- Diversos autors. *Proves B1- C1 – C2*. Tabarca edicions.
- Diversos autors. *Va de bo! A1- B1- C1 – C2*. Bromera (recursos sonors)
- Diversos autors. *Nivells Bàsic, Elemental, Intermedi i Suficiència*. Tots hi inclouen recursos sonors. Castellnou edicions.
- Diversos autors. *Nous nivells de Bàsic, Elemental i Intermedi*. Formació persones adultes. Inclouen recursos sonors. Castellnou edicions.
- *Gramàtica Zero*. Universitat de València.
- Joan Badia i altres. *Mil exercicis de nivell C*. Castellnou edicions.
- Diversos autors: *Òptim 2* (10 proves comentades de nivell mitjà). ENlogística edicions, 2013.
- Diversos autors: *Òptim 3* (10 proves comentades de valencià de nivell superior). ENlogística edicions, 2013.
- Joan E. Pellicer i Sofia Pastor: *Joanot (manual per a l'aprenentatge del valencià amb solucions)*, 2013.

- Joan E. Pellicer: *Criteri (guia valenciana de la llengua)*. ENlogística edicions, 2012-2013.
- Diversos autors: *Llengua viva (locucions)*. ENlogística edicions, 2012.
- Departament de valencià (EOI De Sagunt, diversos autors): *La mar de textos (coordinació: Francesca Juan i Estellés)*. Bubok Publishing S.L. Curs 2012-2013.
- J. Badia et alii: *El llibre de la llengua catalana per a escriure correctament el català*. Castellnou.
- DDAA: *Gramàtica del català contemporani (3 vol.)* Empúries
- DDAA: *Català sense distàncies. Curs d'autoaprenentatge*. Pòrtic
- Mas Estela : *Curs pràctic de valencià. Graus bàsic, mitjà i superior*. UV
- M. Bassols i A.M.Torrent: *Models textuals. Teoria i pràctica*. Eumo

FLEXIONS VERBALS

- Joan E. Pellicer i Sofia Pastor: *El llibre dels verbs*. ENlogística edicions
- Josep Lacreu: *Els verbs valencians*. Bromera
- Enric Valor: *La flexió verbal*. Ed.3i4

DICCIONARIS

- *Gran diccionari de la llengua catalana*. Enciclopèdia catalana.
- *Diccionari de la llengua catalana*. Institut d'Estudis Catalans.
- *Diccionari valencià*. Generalitat Valenciana-Bromera, 1995
- *Diccionari-vocabulari* Tabarca. (nova edició revisada i ampliada, 2011-2012)
- *Diccionari-vocabulari Voramar*. Edicions Voramar- Santillana.
- *Diccionari valencià de pronunciació*. Edicions Bromera
- *Diccionari valencià*. Generalitat valenciana. Materials Bromera.
- *Diccionari multiús*. Materials Bromera.
- *Diccionari visual*. Materials Bromera
- *Diccionari normatiu valencià*. AVL. 2016

SOCIOLINGÜÍSTICA I HISTÒRIA SOCIAL DE LA LLENGUA

- Joan Coromines. *El que s'ha de saber de la llengua catalana*. Editorial Moll. Palma de Mallorca.
- Manuel Sanchis Guarnier. *La llengua dels valencians*. Eliseu Climent Editor. València.
- Bernat Joan: *Sociolingüística a l'abast*. Res publica
- Toni Mollà: *Curs de sociolingüística*. Bromera
- Lluís López Castillo: *El català a través del temps*. Biblària
- F. Ruiz et alii: *Història social i política de la llengua catalana*. 3i4

- Lluís V. Aracil: *Papers de sociolingüística*.
- Lluís v. Aracil: *Dir la realitat*. Ed. Països Catalans
- Rafael Lluís Ninyoles: *Idioma i prejudici*, Moll; *Conflicte lingüístic valencià*. 3i4; *Mare Espanya*. Bromera; *Sociologia de la ciutat de València*, Germania
- Uriel Weinrich: *Llengües en contacte*. Bromera

PÀGINES WEB RECOMANADES I ALTRES RECURSOS D'INTERNET

- <http://dic.iec.cat/>
- <http://www.uv.es/spl/v/aprendre/dictats>
- www.xtec.cat/iesdeulofeu/Teoriacd.pdf
- <http://usuaris.tinet.org/aragones/gramaticat/gramatica.htm>
- <http://revista.consumer.es/web/ca/>
- www.avl.gva
- <http://blocs.xtec.cat/materialsweb/materials/>
- www.tallers.cat
- www.softcatala.org
- www.ua.es/uem/recursos/fonet.html (Fonet: recursos per a la fonètica)
- www.vilaweb.cat/www/el (El Punt: premsa)
- www.absurddiari.com (premsa)
- www.edu.gva.es/polin/ (Pràctic de la JQCV d'exàmens i dictats)
- www.ditespopulars.cat
- refranys.wordpress.com
- www.verbalia.com/www
- www.escolalliurex.es/portal/web/recursos (material didàctic)
- www.edu3.cat www.edu365.cat (portal ràdio i TV educatives)
- www.ua.es/uem/aula/index.html (ensenyament multilingüe)
- upfterm.upf.edu:8080/cat/index.htm (Universitat Pompeu Fabra: materials)
- www.avui.cat/serveis/diccionaris
- www.grec.cat/cgi-bin/esc00.pgm (Didac diccionari amb diccionari amb il·lustracions)
- www.grec.net/home/cel/didac/bal/index.jsp (Didac per a jugar)
- www.bromerajove.com
- www.camacuc.com (revista infantil i juvenil)
- www.ua.es/spv/assessorament/recursos.html (criteris lingüístics)
- Esadir.cat (ésAdir: mitjans audiovisuals)
- www.edu.gva.es/salt
- www.geocities.com/golls.geo (resolució de dubtes per a professionals)
- www.uab.cat/servei-llengues (guia pràctica per a redactar textos)

- www.uoc.edu/serveilinguistic (resolució de dubtes ordenats alfabèticament)
- www.nomsvalencians.com (guia de noms valencians)
- <http://4cats.llull.cat/4cats/index.cfm>
- www.castellnouedival.com
- www.editorialteide.com
- www.tabarcallibres.com
- www.bromera.com
- www.xtec.cat/web/projectes/alumnatnou/materials/recursos (nouvinguts)
- www.avlgva.es/va//documents-normatius/diccionariortografic

14. BIBLIOTECA I MEDIATECA LINGÜÍSTICA

En la mesura de les nostres possibilitats, a la biblioteca del centre anirem instal·lant fitxes d'autoaprenentatge i recursos audiovisuals procedents de diverses fonts perquè es puguin practicar la comprensió escrita i la comprensió oral.

D'altra banda, s'hi poden integrar documentals i biòpics d'interés històric, sociocultural i lingüístic sobre autors literaris contemporanis, cantautors, assagistes i historiadors de la llengua.

15. ACTIVITATS CULTURALS

Durant el curs escolar 2022/2023, estan previstes aquestes activitats culturals, que es duran a terme per part dels professors del departament:

- Visita dels **palaus** de la Ciutat Vella (València) el 5 d'octubre, en ocasió dels 40 anys d'Estatut, amb la realització posterior d'activitats de producció escrita relacionades.
- Participació en les **activitats de benvinguda del centre**, enguany pel nucli del Port de Sagunt els dies 2 i 3 de novembre.
- **Visita guiada de les instal·lacions de Bombes Gens** per veure el jardí, l'edifici i les exposicions de fotografia i art contemporani, prevista per al mes de desembre. Enguany, s'espera poder accedir als llocs més tancats i reduïts (refugi antiaeri i celler medieval). Es pot visitar també el **parc de Marxalenes**, situat just al costat.
- **Visita de les instal·lacions d'À Punt Mèdia** a Burjassot, amb especial atenció a la unitat de recursos lingüístics i al projecte *À Punt de llengües*. Està prevista, en principi, per a febrer o març.
- Ruta per les **falles** del municipi per a arreplegar **lèxic i fraseologia** presents en la cartelleria. Enguany es faria pel nucli del Port de Sagunt.
- **Taules redones sobre novel·les proposades com a lectura enguany** a càrrec dels autors entorn a la Setmana Santa.
- **Teatre i cine en valencià** (segons la disponibilitat horària de les sales).
- **Visites a museus i entorns d'interés del patrimoni històric i industrial de Sagunt i del Port de Sagunt.**
- **Participació dels membres del departament en la comissió de normalització lingüística**, en la mesura que siga convocada.

Departament de Valencià de l'EOI Sagunt

Octubre del 2022